The Sacred Heart College ANNUAL

Thevara

1951

Telegrams: "LEKTRIKS"

Telephone No. 46

Cochin Electrical Trades Ltd.

JEWS STREET

ERNAKULAM

Representing

Messrs. John Robson (Shipley) Ltd., England,

in Travancore-Cochin State

and Malabar District,

for the sale of their famous

"ROBSON"

Single Cylinder, Horizontal, Slow speed,

Cold Starting, Diesel Oil Engines of Brake Horse

Power ranging from 10 to 105

QUALITY

&

FOR **SERVICE** AFTER **SALES**

DEPEND ON

CRAFTSMAN

WE IMPORT, STOCK & SUPPLY

- LABORATORY EQUIPMENT, GLASSWARE & FITTINGS
- SCIENTIFIC INSTRUMENTS FOR INDUSTRIAL CONTROL
- CHEMICALS & REAGENT — **DIFCO** PRODUCTS
- **FURNACES** (WILD-BARFIELD — CRAFTSMAN)
- **PYROMETERS** CAMBRIDGE — FOSTER — ETHER
- ALL TYPES OF THERMOCOUPLES
- METERS, RELAYS, PHOTO CELLS
- **COLORIMETERS** — PHOTO ELECTRIC
- **SPECTROMETERS**
- POLAROGRAPHS
- pH — **METERS**
- **THERMOGRAPHS**
- **OVENS.**

FOR EVERYTHING
ONE SOURCE

Craftsman Electronic Corp. Ltd.

Navasari Building, 240. Hornby Road,
FORT BOMBAY.

WE EXTEND OUR HEARTY WELCOME
TO ALL OUR PROSPECTIVE CUSTOMERS & PATRONS
WRITE TO US TODAY OR ANY DAY FOR

MEDICAL,
SCIENTIFIC,
TECHNICAL,
&
ENGINEERING BOOKS.

(Ready or quickly available stock & reasonable prices)

Direct Your Specific Enquiries to:

SCIENTIFIC PUBLISHING CO.

Publishers, Book-Sellers & Stationers

85 NETAJI SUBHAS ROAD, (3rd. Floor)

Post Box No. 969. CALCUTTA — 1

***London Agents:*— Messrs. Simpkin Marshall (1941) Ltd.**

THE

COCHIN COMMERCIAL BANK Ltd.

***Head Office:*— Mattancherry, Cochin.**

Branches:— MADRAS, PALGHAT, TRIVANDRUM,
ERNAKULAM, PERUMANOOR, TRICHUR,
TRIPUNITHURA, MULANTHURUTHY,
ARAKUNNAM AND FORT COCHIN.

All Kinds of Banking Business Transacted

Apply for details to the Head Office or to your nearest branch.

C. R. NEDUNGADI.
General Manager

NOW OFFERING

Pye's P. O. Box, R. Box, Stop Clock
Elasticity apparatus and Galvanometer
Cassela's Fortins Barometer
Salter's Spring balances and weighing scales
Welch Induction Coils, Vacuum pump, Vacuum tubes
Diffracting gratings and charts
English Optically worked mirrors
Lenses and Magnifiers
American Latest type of Rheostats
Chemicals and Analytical balances and weights
Chances Hysil glassware
Worcestor Sillax dishes and crucibles
Towers Electric Furnaces and graduated glassware
B. D. H. & Judex Laboratory Chemicals
Also
Doultons Laboratory sinks & Buchner funnels
and
English or American Museum
Jars, Soxhlet apparatus
All consignments now on Seas to India
Unique Selection of Imported
Scientific Instruments
Together with
Our Manufactured and Standardised
apparatus in all branches of Science

Complete Laboratory Furnishers

HARGOLAL & SONS

The Science Apparatus Workshop

Head Office: AMBALA CANTT.

Phone 173.

Branch Office: **27. A Linga Chetty St. Madras**

Agency Offices at Delhi, Jubbulpore, Bombay & Hyderabad (Dn.)

LABORATORY EQUIPMENT

SCHOOLS,
COLLEGES,
INDUSTRIAL &
POLYTECHNIC INSTITUTIONS

ETC. ETC. ETC.

Please Write to:—

The Central Scientific Supplies Co., Ltd.,

2 Agaram Road, TAMBARAM, (Chingleput District)

MANUFACTURERS, IMPORTERS & STOCKISTS
OF
INSTRUMENTS & CHEMICALS.

Branches at:- MADRAS — BANGALORE — TRIVANDRUM — CUTTACK

THE MERCHANTS' BANK OF INDIA LTD.

ESTD. 1946.

H. O. Ernakulam.

Branches:— AYYAMPILLY, CHITTUR-COCHIN. COCHIN. TRICHUR,
ERNAKULAM & MALIPPURAM.

Authorised Capital	....	**Rs. 1,00,00,00/-**
Subscribed Capital	....	**Rs. 50,00,00/-**
Paid up Capital	....	**Rs. 24,16,20/-**

All kinds of Banking Business Transacted.

C. THOMAS PAUL.
General Manager.

GERVAS JOHN & Co.

PROCESS BLOCK MAKERS

Colour Blocks, Half-tone & Line Blocks

Valanjambalam : : ERNAKULAM

FOR EVERYTHING IN

STATIONERY, TEXT BOOKS & PROVISIONS

LEELA STORES,

Book-Sellers & General Merchants,

Thevara, Ernakulam.

'COCHIN STATIONERIES'

General Merchants & Commission Agents,

Broadway — ERNAKULAM

Proprietor—V. C. CHAKUNNY.

Licence No. 1/1131

CONTENTS

		PAGE
The Rebirth of a Nation	T. T. George III B.A.	1
Zodiacal Constellations	G. Srinivasan M. Sc.	4
Santa's Dowry *(Short Story)*	N. V. Rama Iyyar B. A.	7
Good-bye 'Sacred Heart'	C. Paramaswaran IV B. Com.	11
The Beauty Queen of my World	T. Damodaran IV B.A.	12
Charade	Thomas Jacob III B. Com.	13
Lali! Lali!! *(Short Story)*	V. K. Subramanian B. Sc. (Hons.)	14
The Last Cry	S. Ananthakrishnan IV B. A.	17
What year is this?	John Madathil III B. A.	18
Cow Slaughter	P. Govindankutti IV B. Sc.	20
Industrial Finance Corporation	Varghese Oommen B. A. IV B. Com.	22
The Mystery	Hari Vithoor IV B. A.	24
Indian Earthquakes	M. N. Gopalakrishnan II U. C.	25
What is wrong with Indian Films?	K. K. Bhaskaran Nair IV B. Sc.	27
Dialectical Materialism	Jose Manjooran III B. A.	29
The Hydrogen Bomb	T. K. Govindan IV B. Sc.	31
ഗാന്ധിസവും കമ്മ്യൂണിസവും	P. S. Karthykayan IV B.A.	33
കൂപ്പുകൈ!	Francis J. Alappat III B.Sc.	37
അദ്ധ്യാപകനും ഗൃഹസ്ഥനും	P. Ramanujam I U.C.	39
ശ്രീ ചങ്ങമ്പുഴ	S. Balan II U.C.	41
ക്ഷണികത (കവിത)	N. D. Nambuthiri IV B.A.	43
മാക്സിംഗോക്കി	V. Purushothaman IV B.Com.	45
കാനനപുഷ്പവും മനുഷ്യനും (കവിത)	Chempakaserril S. Balan II U C.	48
അപ്രതീക്ഷിതം (ചെറുകഥ)	C. P. Antony II U.C.	49
പിച്ചകമാല (കവിത)	T. C. Karunakaran IV B.A.	52
വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ യഥാർത്ഥലക്ഷ്യങ്ങൾ	Kuriakose C. Punnolil I U.C.	53
ആഹ്വാനം (ചെറുകഥ)	K. A. RamanPillai II U.C.	55
വിദ്യാർത്ഥിയോട് (കവിത)	P. K. BalakrishnaPillai III B.A.	59
പണത്തിന്റെ പിമ്പേ (ചെറുകഥ)	Abraham Puthusserry I U.C.	61
ആമന്ത്രണം (കവിത)	Chacko J. Kallukalam I U.C.	64
ഖഡ്ഗത്തിനേക്കാൾ ശക്തം	Abraham J. Illickan II U.C.	65
നടരൊഴിഞ്ഞ രംഗം (കവിത)	N. Neelakandan Namputhiri II U.C.	67

The Late Rev. Fr. P. Carty S.J.	*Rev. Fr. Francis Sales T O C D.*	73
Editorial		75
College Report (1950—'51)		77
Sports and Games		80
College Union Report		84
Branch Associations		86
Catholic Students' Union		92
College Sodality		94
Hostel Reports		96
List of Prize-Winners		99
List of Successful Candidates		101
Exchanges		104

MAGAZINE COMMITTEE

President

Rev. Fr. Theodosius (Principal)

Secretary

Rev. Fr. Stanislaus (Bursar)

Editor

Rev. Fr. Theobald

Staff Representatives

Sri. E. T. Thomas (English)

„ C. C. Chacko (Malayalam)

„ P. K. Narayanan Nair (Hindi)

„ K. J. Cyriac (Econ. & Hist.)

„ P. P. Devassy (Physical Edn.)

Student Representatives

M. A. Mathew IV B. Com.
(Chairman, College Union)

K. A. Raman Pillai II U. C.
(Secretary, College Union)

T. J. Zacharias IV U. C.
(Chairman, C. S. U.)

T. K. Iype II U. C.
(Secretary, C. S. U.)

Printed and Published by P. I. Joseph, at the Little Flower Press,
THEVARA, ERNAKULAM.

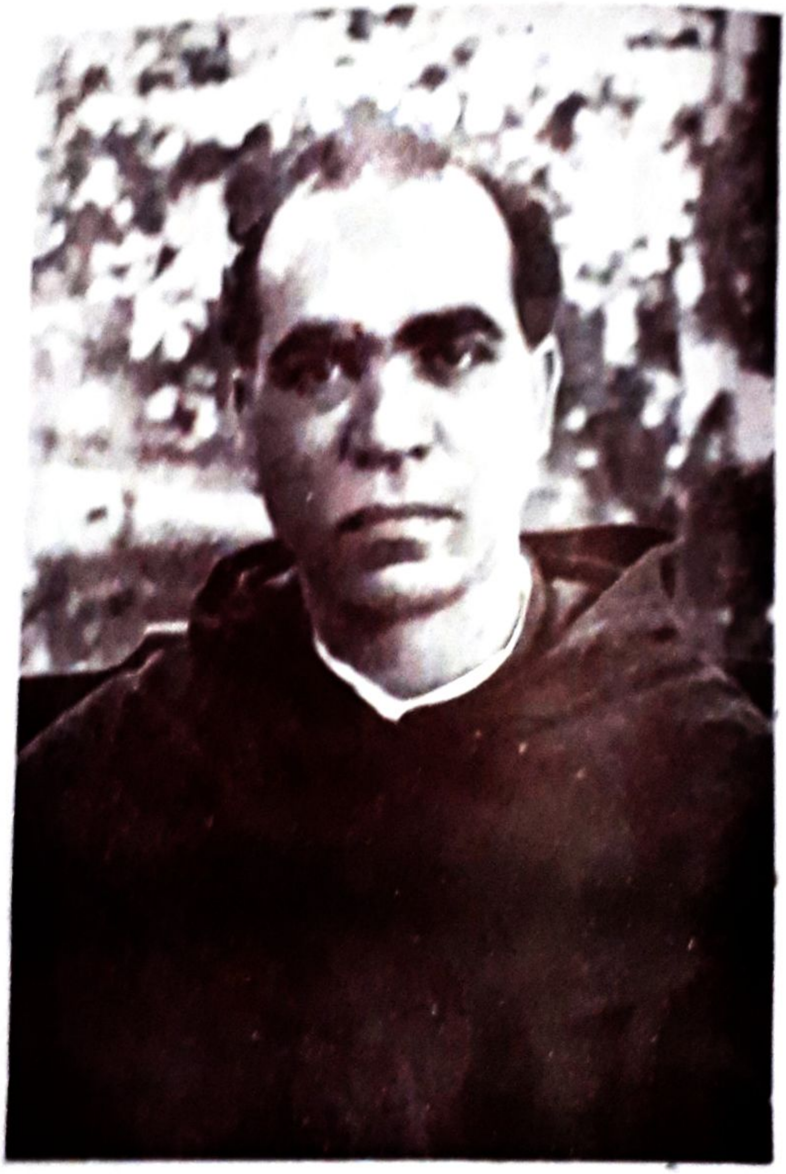

VERY REV. FR. SHABOR C. D.

PRIOR

THE

SACRED HEART COLLEGE ANNUAL

THEVARA

Vol. VI EDITOR: FR. THEOBALD C. D. 1951

THE RE-BIRTH OF A NATION

J. T. George, III B. A.

This land of ours is the home of 400 million people as diverse in form and feature, in colour and language, in behaviour and habits, in creed and culture, in food and clothing, in strength and power, as the great mountains and hills the rivers and the lakes, the fields and forests, the gold and iron, the coal and timbers and the vast store of nature's wealth and beauty embraced in her overwhelming bosom. For more than a century and a half, we with noble sacrifice and strong endeavour had been struggling to breathe the air of freedom. Thousands of heroes and heroines have sacrificed their noble lives on the altar of the nation in the struggle for her freedom. But they were not destined to see the glorious dawn of her liberation. This privilege has been given to us, the people of the present generation.

At the stroke of mid-night which closed the 14th August, 1947, India woke to life and freedom. A moment comes which comes but rarely in history when we step out from the old to the new, when an age ends and the soul of a nation long suppressed finds utterance. For two minutes after mid-night this solemn conclave of the representatives of a free people stood in silent remembrance of the dead and suffering heroes who sacrificed their all, in the stern battle of freedom under the banner of the National Congress, in order that their compatriots may live to see this day, this historic birthday of a free nation which they hope will fulfil its destiny to lead the world to peace, harmony and prosperity. In this hope and confidence born of patriotism each member of the National Assembly was sworn in as follows:—

"At this solemn moment when the people of India through suffering and sacrifice have secured freedom, I . . . . . a member of the Constituent Assembly of India, do dedicate myself in all humility to the service of India and her people to the end, that this ancient land attain her rightful place in the world, and make her full and willing contribution to the promotion of world peace and the welfare of mankind."

It was followed by the unfurling of the National Flag, and resounding cheers from the vast Council Hall, while myriads of lights were switched on throughout every building in India's capital city, Delhi. the historic seat of ancient kings and Emperors, where Viceroys ruled

with all the dazzling pomp and splendour of oriental magnificence. For half an hour the din and roar of the masses of people who thronged and surrounded the vast precincts of the imposing Parliament House gave one touching impression of the frenzied joy which burst from the hearts of people who had lost their senses on the advent of freedom and were drunk with unfettered roistering. Fireworks burst in the skies from every corner, bands official and unofficial played in all public parks, restaurants and streets, bells chimed in the new era from church steeples and temples all over the country in every city and village, sirens screamed from every factory and workshop, rockets flashed across the skies, illuminated planes roared over the head, railway engines whistled and moaned their shrill blasts in whatever part of the country they happened to be, cars were hooting and honking, and with all this noise and this frenzied delirium of seething masses of people trafficking on the streets hilarious with joy, with cries and shouts of Jai Hind to every one they met, with the crowded cities of Bombay, Calcutta, Madras, Nagpur, Karachi, Lucknow, Cawnpore etc. bedazzled with lights and flags and buntings and triumphal archways, with the bazaars full of flowers, sweetmeats, bread and cakes, never in the history of the world was the birth of so large and complex a nation heralded with such triumphant surge of mass fervour and frenzy. This was the Night of Nights in India's long and chequered history.

On the succeeding day from early dawn unending streams of people kept moving on towards the Council Hall at Delhi to witness the trnasference of power from the British Government to the people of India through their chosen representatives. A seething mass of people were attempting to occupy every coign of vantage, whether it be a hillock or a tree, that would give the onlooker a glimpse of the greatest event in world history. Throngs and throngs of people kept gathering to witness the momentous happenings regardless of the inconveniences and dangers that were likely to ensue. Long before 9-30 A.M., streams of Indian officials, businessmen, politicians, diplomats, foreign visitors, Indian princes and other notabilities were led into the Council Hall where seats were allotted. A little later, the Prisident of the Assembly, Dr: Rajendra Prasad with Pundit Jawaharlal Nehru, India's first Prime Minister arrived amidst roaring cheers and thundering shouts of applause. The climax of the tense emotion of the people was reached on the arrival of Lord Louis Mountbatten, the last Viceroy

and the first Governor General of free India. All of them took their allotted seats in the Council Hall chamber. At 9-30 A.M. the Governor General solemnly read out the royal proclamation incorporating the Act of the British Parliament relinquishing their power and authority over India as and from the 15th August 1947. It was a brief announcement but historically momentous. The brightest jewel of the British crown was in a moment extinguished and the British empire had come to an end.

This bloodless rovolution was the outcome of the unconquerable will of the Master's spirit which taught his people how to vanquish the physical and material power of the greatest empire, the world has ever seen—an empire built on ships, planes, guns, machines, commerce and gold; an empire that was knitted together by strategic forts of concrete and steel and finance; an empire that withstood the bloody storms of two devastating world wars; an empire that thrived on its material wealth and its vast markets whose core was the hub of the world and the envy of all nations; an empire alas! whose integration has already set in. A new sense of independence and responsibility dawns on every Indian in whose hands the building of a prosperous, powerful and contented nation lies. In these days of bitter conflict and strife, want, hunger and misery, fear and insecurity, the rehabilitation of the homeless and destitute, the splitting of the world into two hostile camps of opposing idealogies and economic systems the dawn of a new era for humanity opens with Indian nationalism on the threshold of a civilization which is destined to shape the future of man's life on earth.

PRAYER

THE rich man prays for guidance,
The poor man prays for wealth;
The farmer prays for sun or rain
And the sick man prays for health.

Of all the prayers we utter
None ever goes unheard . . .
Some are answered with a gift
And others with a word.

Ofttimes your prayers seem wasted
When fond dreams don't come true . . . .
Thank God that He denies the things
That aren't good for you.

—Dick Kenny
(From the 'Leaves')

ZODIACAL CONSTELLATIONS

G. Srinivasan M. Sc.

On any clear night a large number of stars could be seen in the sky. For the first glance by the naked eye the number of stars appears to be countless. But the actual number does not exceed 3000 at any time. Among these there are some bright stars and to identify them the ancient astronomers divided the sky into

groups of stars and called each group a constellation. Each constellation is named after the object, animal or human being, it is supposed to resemble. Now there are 88 such constellations. Among them are the twelve *Zodiacal Constellations* which are the groups of stars lying along the ecliptic (apparent annual path of the sun) and along each of which the sun's course lies for a month. The names of these constellations in order are 1. Aries, 2. Taurus, 3. Gemini, 4. Cancer 5. Leo, 6. Virgo, 7. Libra, 8 Scorpio, 9. Sagittarius, 10. Capricornus, 11. Aquarius and 12. Pisces.

1. Aries (THE RAM–മേടം)

In mythology Aries represents the Ram with golden fleece. At the command of Mercury this Ram carried Phryxus and Helle from their angry mother over land and sea. But unfortunately Helle fell into the sea. Phryxus safely arrived at Colchis on the eastern side of the Black Sea. To show his gratitude Phryxus sacrificed this Ram and gave the golden fleece to the king of the country. The Jews were delivered from the bondage of Egypt when the sun was in this sign i.e. in the month of മേടം. So the Jewish month Nisan is associated with this Constellation. The notable star in this constellation is β Arietis (അശ്വതി).

2. Taurus (THE BULL–ഇടവം)

Jupiter, attracted by the beauty of Europa, daughter of Agenor, assumed the shape of a white bull and induced her to sit on its back. The bull then carried away Europa from Phœnicia to Crete. This heavenly bull has its horns (V) pointed towards the mighty hunter Orion. Hyades and Pleiades are the two remarkable groups of stars in this constellation. The Hyades is in the form of the letter (V) with a red star called Aldebaran (രോഹിണി) at the top of the left hand branch. This group represents the daughters of Atlas. Their brother was killed by a wild boar. Out of grief these maidens died and on their death they were placed in the sky as stars.

Pleiades (കാർത്തിക) represents the seven daughters of Atlas, the giant, the father of the Hyades group. Six of these daughters had some gods as their suitors and the remaining one married the king of Corinth. Hence she alone appears dim and cannot be seen by the naked eye. The othersix appear bright in the form of a kite

3. Gemini (THE TWINS–മിഥുനം)

Castor (പുയം) and Pollux (പുണർതം) are the two chief stars in this constella-

tion. They are the twin brothers, sons of Jupiter by Leda, the wife of the king of Sparta. They sailed with Jason in quest of the golden fleece in which they distinguished themselves by their heroism. In appreciation of their heroic deeds Jupiter changed them both into a constellation.

4. Cancer (THE CRAB–കർക്കടകം)

This is the fourth sign of the Zodiac. When Hercules was fighting with a snake in the Lernaean Marsh this crab caught hold of his foot and in commemoration of this, Juno placed it in the sky. Cancer is the star which marks the southern claw of the crab. This constellation is easily distinguished by the historic group of stars called Præsepe, in the midst of a waste rather void of stars. Præsepe in Cancer is altogether a more effective group, one which should be looked at through a telescope with a low power and large field.

5. Leo (THE LION–ചിങ്ങം)

This group of stars looks like a lion with its head lifted up. The front six stars of Leo form a sickle (or the reflection of an interrogation mark). The lowest star of the sickle is called Regulus (മകം). The star at the lion's tail is Denebola (ഉത്രം). According to Roman Fable this was the lion which haunted the forest of Nemea and which was finally killed by Hercules.

6. Virgo (THE VIRGIN–കന്നി)

Astrea, the virgin daughter of the king of Arcadia was compelled to flee from earth by the wickedness of mankind. When she returned to heaven she was placed in the sky as a constellation. The principal star of this constellation, Spica (ചിത്ര), forms nearly an equilateral triangle with Denebola (ഉത്രം), and Arcturus (ചോതി), which is a principal star in the constellation Bootes.

7. Libra (THE BALANCE–തുലാം)

Libra represents the seventh sign of the Zodiac. Originally it represented the balance of the sun at the horizon between the upper and the lower world. It is the first autumnal sign and so it also denotes the equality of the days and nights at the equinox (Sept. 23rd). This constellation is mid-way between Virgo and the next constellation Scorpio.

8. Scorpio (THE SCORPION–വൃശ്ചികം)

Among the few constellations which have a resemblance to the object after which it is named, Scopio is one. This constellation is in the form of a curved line. A number of bright stars along this curved line represent the head and claws of the Scorpion. At the command of Juno the Scorpion came out of the earth and killed the mighty hunter Orion. The chief star of Scorpio is Antares (തൃക്കേട്ട) which glows with ruddy hue and is called the rival of Mars.

9. Sagittarius (THE ARCHER–ധനു)

Sagittarius is the ninth sign of the zodiac. There are eight stars forming two quadrilateral figures. Sagittarius is the lowest i. e. most southerly of all the zodiacal constellations.

10. Capricornus (THE SEA GOAT–മകരം)

This constellation consists of six bright stars, five of them being more or less in a straight line. To the south of Capricornus and a little to the east can be seen the bright star Fomalhaut shining with

a reddish colour, without a rival in that part of the sky. Fomalhaut is situated at the mouth of the constellation Pisces Australis (southern fish).

11. Aquarius

(THE WATER-CARRIER–കുംഭം)

Since the sun passes through this constellation during the rainy season, it is named Aquarius or the water-carrier. The Egyptians believed that the flooding of the Nile was caused by the water bearer sinking his vessel into the fountains of the river to refill it. So Aquarius meant for the Egyptians, the rainy season.

12. Pisces (THE FISH–മീനം)

This is the last of the Zodiacal signs There is no bright star in this constellation. When Venus and Cupid were walking along the banks of the river Euphrates, Typhon, the giant suddenly appeared and frightened them. To escape from him Venus and Cupid jumped into the river and assumed the form of fishes. To commemorate this event Minerva placed these two fishes among the stars.

The sun enters the constellation Aries about the middle of April. He moves from one zodiacal constellation to the next in one month. Thus, on any given day, the constellation which contains the sun can be found out. This constellation will rise and set with the sun and the stars and constellations which lie near this will be seen in the western horizon soon after sunset. When the constellation Aries sets Libra will be rising i. e. when one constellation sets the seventh constellation from that setting one will be rising. Thus the twelve zodiacal constellations can be easily identified.

A SMILE.

Let others cheer the winning man,
There's one I hold worth while;
'Tis he who does the best he can,
Then loses with a smile.
Beaten he is, but not to stay
Down with the rank and file;
That man will win some other day,
Who loses with a smile.

SANTA'S DOWRY

N. V. Rama Ayyar, B. A.

Mr. Lokanath was generally very rude and harsh in his treatment of servants. He was, invariably, vituperative and megalomaniac. The slightest dust-smears on his professional board hung in front of his palatial bungalow, made him wrong-headedly severe to the first servant he met in the precincts of the house. He was all satisfaction and ecstasy to see him addressed, 'Dr. Lokanath, M. A, LL. D., Bar-At-Law.'

Lokanath was a leading advocate in Madras. He was now about sixty; his eyebrows were turning white; wrinkles had begun to form in his face; and he wore spectacles of a circular form. Yet an ardent vitality preserved a bloom upon his face, which made him a striking personality both in the court and in the locality around. His bald head and narrow strip of forehead were a sign of his pleasing gentlemanliness, not unmixed with his natural cynicism.

One evening, as usual, Mr. Lokanath returned home from the Court. He alighted from his car in front of the court-yard. Stepping in majestically, what did he see in his clients' room? A rotten human figure, with long grown beard, lean and pale, was sitting on the floor, his hands tied round the knees, and the hairy chin resting on them. Anybody could guess that he was the very embodiment of melancholy—an 'Il Penseroso.' Besides, there was an old bundle of ragged clothes by his side.

Wondering how his stupid servants admitted him in, he roared:—'How now, you beggar there, how came you in? What do you want? Clear off."

The ugly looking man was startled; he stood up aghast, and after a second, bowed before him with united palms. Then he suddenly stooped down and hastily untied his bundle.

"I beseech you, my Lord, please accept this copper vessel. This is filled with coins amounting to two thousand rupees.'

He moved towards the lawyer with convulsive starts and odd gesticulations.

'I have come here, Sir, with the sole aim of entrusting you with this money.' He added.

'Is the fellow mad? What is wrong with him? How got he the money? What for and wherefore . . . . .' In this strain Lokanath revolved in his mind, in a flash, and looked very pale.

The money'd beggar read the lawyer's mind from his face. As if to remove his awe, therefore, he cleared:—"Dear Sir, I am not insane; nor am I a rogue, nor a beggar. I will explain facts, when everything shall be clear to you. Will you, please, my Lord, be good enough to hear me? God will reward you, if you will."

Mr. Lokanath was now in a fix. He cast askance at the copper vessel, and then, with a smoky and moody brain, led along the man to his office room. He had not removed his official dress, nor taken the evening tea. He sat in his armchair, and the man beside him on the floor. The strange man began as follows:-

"My Lord, twenty three years ago, a great calamity befell our house. It was my birth, for I am an unfortunate man, in all respects and in all quarters. I was deprived of my mother when I was barely three years old. My father, then a fast aging man married a second time. She brought me up with all care and love. At the age of seven, my father also passed away, leaving his young widow of twenty two, with a daughter to look after."

The lawyer looked impatient. He looked at his wrist-watch, adjusted the spectacles and sat on the chair in a new fashion.

"Now that I had no father or mother, I became as free as air. My stepmother was too kind and tender hearted. She loved me even better than her own daughter. So then I became a spoilt child. I teased my sister in all ways, whenever I could. I grew idle and turned out to be a nuisance to my neighbours.

"My father had earned only a paltry sum of three thousand rupees. He was a clerk in the Government employment. And now my stepmother had to pull on her life and bring us up with that petty amount".

Mr. Lokanath was bored of the story. But shining silver coins made him sit on. So he bent down his turbaned head and lent his ears in an unconcerned way, while his mind was working on something more easing and delightful.

"When I was put to school, my stepmother entrusted me with the school fees. And once, I spent it in the company of my companions, who were equally care-free and irresponsible. She advised me, then; and, thereafter, she paid the fees herself. Even then, when I am given money to buy grocery, I used to avail myself of the chance. My clever stepmother was not without knowing this. She was very careful not to wound me, in anyway, as I was a parentless boy".

"Her heart ached when others complained to her about my mischief. She would, then, very pathetically tell me.- My dear Gopal, you may do anything you like at home. But don't for my sake, be impudent and naughty in the eyes of others". I did not realise, then, how much pain I was giving her."

"Once, a guest arrived in our house. When he was about to leave, he fumbled his pocket and found his pen missing. He at once, called me and asked for it, with soothing words, and upon my denial, with serious threats. My little sister had found it stolen by me. She heard the bustle and came jumping before the guest with the pen in hand. 'Dear uncle,' she said, 'here is your pen. I took it from your pocket to write something, just out of fancy. Please, excuse me." I bent my head low before her, to find her prudence. She was indeed an elder sister to me in intelligence and discrimination. When I think how she saved me from the disgrace, my hairs stand on ends even now."

Tears gathered in his eyes and his voice choked "And that incident did not make me completely honest. I am not what I am if I forget thieving".

"I wasted eight years in the school, and I could not complete the fifth standard. When I was fifteen, a shameful incident made me flee from home. I stealthily

College Union Committee (1950-'51)

—And wonder just how well we'd done.....

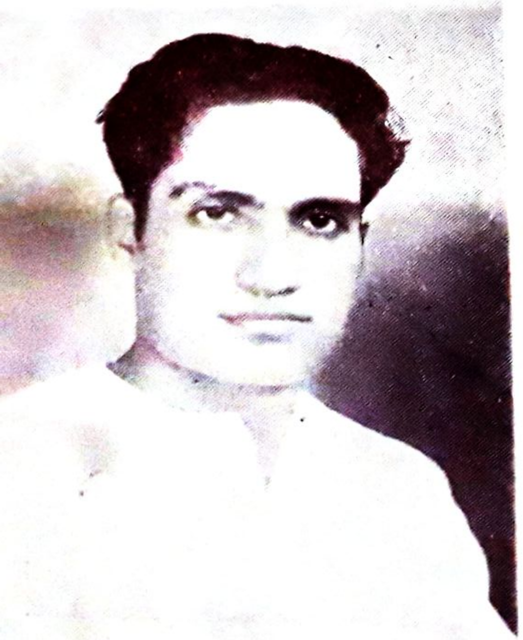

M. A. Mathew, B. A. (IV B. Com.)
Chairman, College Union.

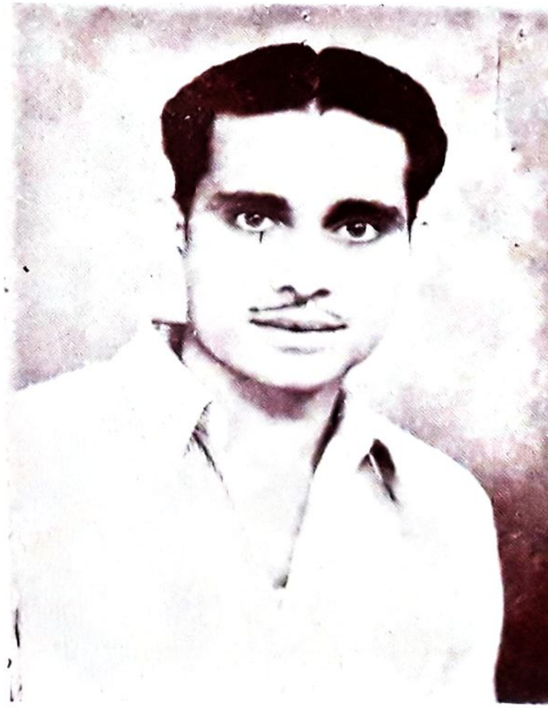

K. A. Raman Pillay, II U. C.
Secretary, College Union.

Bearing the gifts we traverse afar......

Social Service Society (1950-'51) with a class room on the carpet.

To cherish the joy that living brings......

Hostel Wardens and the Hostel Office

went to a neighbouring garden, jumping over the fencing with some of my friends. The owner saw it and chased us, and he caught me. He tied me to a pillar and lashed very heavily right and left.

"That day I was lying in bed, with bruises and pains all over the body. My stepmother was nursing me. Tears flooded her eyes and she bewailed aloud, as if her heart would break. "O! blind God!" she cried. "How cruel are you with me! Oh! unkind husband! Why did you leave me such a son to look after?"

The advocate was almost tired of the story. He writhed and fidgeted about in the chair and yawned sleepishly.

"My stepmother did not advise me anything then. But her crying touched my heart very much. I decided to run away from home. And so, hardly had she turned her back, when I stole a good sum from her unlocked trunk, and got into the train bound for Madras."

The man was breathing fast to finish his story. The clock struck six. A cock, perhaps on its way to its evening abode, crowed from a neighbouring compound.

"I did not mind, Sir, to what hell I was pulling down my stepmother and my sister. I, soon, squandered the money I had. Then the next step was starvation. But anyhow sustaining some hard knocks, I got employed in a shop.

"I now turned a seemingly good boy and the shop manager complimented me for my good work and earnestness. Sometimes he, even, entrusted the key of the safe with me. Thus a few years passed eventlessly. I almost forgot my home, my sister, and my kind stepmother.

"An old man, almost bent double with age used to vist our shop. I made friends with him and he liked me very much. He used to tell me that he will give his daughter in marriage to me. And I only laughed at the old man's simpleness.

"Then for about a week, I missed the old man's company. After that, unexpectedly, I got an invitation from him for his daughter's wedding. The shop-owner also received the wedding card. We, therefore, went together to attend the marriage party".

"My Lord, excuse me for the long story. I am almost at the end. The touching scene is here. What do you think, I saw at the wedding?"

Here the man looked strangely at the lawyer. His voice faltered, and he extended both his hands, in passion, at Lokanath. And Lokanath woke up from his lethargy. He sat erect to hear the important part of his story.

"A sweet girl of seventeen was garlanding an old man of fifty-five. And they say he was a widower."

Lokanath felt this part to the quick. He looked on the walls around and examined his photos. He then accidentally, saw his own reflection in a mirror fixed on the wall. Suddenly he turned his face and tried to conceal the anguish, with some strain.

Now the stranger became louder and quicker in his words and accents.

"Instantaneously, Sir, I thought of my poor sister, Santa. What shall my stepmother do to marry her off to a suitable young man? Whither shall she turn for dowry? Already a part of her earnings had been smuggled by me. All these flashed through my brain."

Drops of sweat were seen in strings, collected on his forehead. He was panting, as it were, for breath.

"Is she also to be the second wife of an old widower? If, however, I earn two thousand rupees, surely I can find a young man for her. But how can I? Only one way. To steal! So I thought and finally decided to steal the amount from the cash box of our shop."

"One day when the manager had gone out, I opened the safe, collected the required money, put it in a copper vessel and hid it safely in the hollow of a tree near our shop. I did not come back home at once, lest I should be suspected. But suspected I was; arrested, tried, convicted and jailed."

"What transpired, next, my Lord, you know absolutely well! Were it not you, who presented in the court, for the merchant some four years back? Don't you remember that!"

There ensued a silent pause for some time. Then Lokanath racked his brains and impatiently heaving a sigh of relief bawled out: 'Yes—but finish your miserable story soon!'

He continued:—"You remember, don't you? The money stolen then can no longer be useful to my sister's marriage. She might already have gone to her husband's home, whoever he might be. But still, I have my only wish, that I should give her this money, wherever she may be."

"Only yesterday, I was released from jail, I sped up soon to the tree and lo! the vessel was still there intact!! And yet I am not bold enough to carry the vessel myself and go in search of my dear sister."

"So please accept this money before I am again caught up by the police. Please do, and hand over it to Santa, my sister. I shall try to find her out."

The man looked terrified and the lawyer cast his eyes on the open vessel.

* * * * *

By this time, the lawyer's wife, who waited long for her husband to serve him with tea became very impatient. She, therefore, stepped into the office room, with her two-year old boy pulling at her sari. The boy shrieked out of fear at the sight of that grotesque figure, and clasped his mother more firmly.

The wretched figure looked up, and then stared at her.

"Santa, Santa, my dear sister, here am I, your Gopal", cried he and fell at her feet.

Mr. Lokanath stood up watching the scene. He did not know what to do. All was gloom and confusion for some time. He took up the screeching child in his arms and tried to comfort him.

The Advocate's new mother-in-law was Gopal's stepmother.

The miserable looking Gopal regained himself after a few minutes, and then said to Santa in broken words:— *"Are you the wife of this old man?"*

"Yes." The words choked her. Her heart was full for utterance.

Gopal jumped up, threw away the vessel in the courtyard, with money and all, ran to the gate and was soon lost in the crowd.

The child stopped crying, and in indistinct words pressed upon the question:—"Who is it, mother? Father, who is it?"

GOOD-BYE 'SACRED HEART'

C. Parameswaran. Senior B. Com.

It is now nearly four years since I began to attend this beloved institution. Now, the year has come to a close, and the time has come to bid fare-well to my loving Alma Mater. Yes. After a few days I shall have to part with my beloved college for ever. The four long years I have spent, have hardly seemed four months to me. No doubt, happy days pass away much quicker than ordinary days.

I have had the opportunity of enjoying college life, both as a resident and as a day-scholar. During the first year, I was a day-scholar and of the four years spent in the college, that year was the best for me, for, I did not have to concentrate much on studies and I spent the first year, indeed joyfully. The next year, as advised by my father I decided to stay in the hostel. It was the first time in my life that I had to live away from my parents. But to live in the midst of my college-friends and class-mates was indeed a source of joy for me. Hostel became a second home to me. The brotherly-feeling and the friendly atmosphere which prevailed in the hostel, really made my life enjoyable and pleasant. We had very pleasant times espicially at night after dinner when we all gathered together in each other's rooms, chatted and sang. Thus the second year also was passed with the same happiness and indeed with more study.

During the third year, I became a day-scholar. There were many friends of mine coming from my locality and our journey to the college was indeed joyful, though not adventurous. That year also passed busy with college activities with more happiness and less study.

The Final year came and I determined to be a resident. This year I became serious about my work and paid keen attention to my studies. Now I have become so used to my institution and so happy to be in it, that I do not even like the long holidays and during holidays I eagerly wish to be in the college. But, now I realise that I shall have to leave my beloved Alma-Mater for ever. Till now, I named this institution "my college'. But after a few days, shall I be entitled to do so?

Perhaps I may never again see those famaliar walls of my beloved institution and the faces of my respected teachers. So as days pass one after another, I become more and more intimate with the college. During these four years, I have grown both physically and mentally and for this, my heart-felt thanks are due to my beloved institution.

Wherever I go, I will not forget you my 'Sacred Heart,' and I will share also in Your joy. I am proud of You and I think You are also proud of me. In Your joy and success consist my joy and success. With wet cheeks and tearful eyes, "Fare-Well, Sacred Heart. May I never forget Thee.

THE BEAUTY QUEEN OF MY WORLD

T. Damodaran, Junior B. A.

On and on the sun hath gone. The West smiles, blushes, fades. Nature arches its bow at first a little, afterwards full; white, grey, dark, the clouds change colour. The cool breeze blows from the ocean far off. Distinctly marked, the different colours, paint the jungle in seven rich rows.

The twilight appears, a lamp in her hand, places the lamp on a pink mount's peak. The lamp lits dim the night all damp. Soon many more wicks are lit; shed more light in tiny sparks. The cuckoo coo's, nightingale woo's the night with voice. The canopy above changes its colour like the cheeks of bride in the bridal court. The one light supreme floats through clouds, white, grey, dark and white again; the other lights dancing attendance in delight to the one.

Hide and seek the moon doth play betwixt the trees with friends unknown, Through the green blades high, the moonlight steals and kisses a part of the pale-green grass. The moon makes fun at the expense of leaves and some fall down while others laugh. Those fallen leaves are lulled to rest in bliss.

A World romantic, mystic and what not! A world where there is nothing but melody, music, dance. That World is laden with a mystic air, a doleful ease, a dreamy dragging slumber.

In that World there is a garden girdled by a perennial river, adorned with eternal blossoms, never-fading brooks and unceasing fountains. Peacocks and cuckoos, one dancing rythmic to thunder and the other singing in accompaniment with the murmuring brooks-eternal rythm, incessant melody-give the garden a life of its own. With dew-lapped chin and crimson cheeks, the fresh-bloomed rose rocks on its axis shedding its yellow powder on the green below. The circling brook with perennial waters, with its wavy ripples and snowy foams, touches the smiling banks, murmuring sweet. Beautiful flowers floating on the glistening waters turn and turn and rest a while, churn and churn and sink in guile, yet smiling still.

In the recess of that garden, there is a tiny, timid bower which is paved with whitened sand, mixed with pollen. Inside that bloomy bower, in the centre of it, there is a gem-set throne, above which skies a blue, briliantly decorated canopy, spotted with stars. On that throne reclines my fairy queen, emitting and reflecting on the gems around, her radiant beauty.

She is the beauty queen of my World the Dryad! That elegance of beauty, perfection of creation, that queen of mine waits eternally for me; all the light of her heaving heart reflecting in her blue, bewitching eyes and rosy refreshing cheeks; all the warmth of her feeling spreading on her ravishing person.

Yes. She is waiting for me, her heart in her hand, ready. Now and then, her fingers soft, play upon the slender strings of a tender harp placed on her lap. Solitude, of course, solitude everlasting, is beside—she is lonely.

The world's canopy is the sky and on that sky sits smiling the watery moon, full, flushed. But when my queen glances up, that frail moon hides herself behind the violet clouds shedding some drops of tears, which falling on the saffron petals roll like pearls.

That's the World, sweet, soothing, swooning, merry, melodious, melancholy, brooding, blooming, brimming all combined in one!! ....

CHARADE

My first is in TEMPEST but not in HAMLET,

My second is in NEW YORK but not in NEW DELHI,

My third is in PILGRIM'S PROGRESS but not in ROBINSON CRUSOE,

My fourth is in POWMS WYNDHAM but not in GITANGALI,

My fifth is in TREASURE ISLAND but not in KENILWORTH,

My sixth is in TWELFTH NIGHT but not in MACBETH,

My seventh is in JULIUS CAESAR but not in CLEOPATRA,

My eight is in TAGORE but not in BERNARD SHAW,

My ninth is in BERNARD SHAW but not in TAGORE,

My whole is a famous work of BERNARD SHAW.

—*Thomas Jacob, Junior B.Com*

LALI ! LALI !!

V. K. Subramanian, B. Sc. (Hons.)

Lali bent down and kissed her child. He lay asleep, in his little bed, sucking his rosey thumb. As she looked at that infant face so dear to her, a veil in her mind's recess was drawn off and a memory began to haunt her—of one who loved her above life, of events that took place in days gone by.

* * * * *

She was then six years old. Rajan was seven. They differed by only one year—she and her brother! They lived in their country home with its vast compound full of tall cocoanut palms and thick mango groves with a big, green-hued tank in the east of it. She had always watched the waterful marshy tank with longing eyes, but ruthless, elderly hands always kept her away from it.

That day, when nobody noticed her, she had crept to the tank, to touch with her little legs its green water. Slowly she had walked into it, into its unknown fathoms and she knew not what happened.........

When she opened her eyes, she overheard Auntie tell mother how Rajan had saved her life: how he had watched Lali struggling in the water and rushed to Auntie with the joyous shout, "Auntie! Our Lali is playing in the tank. Come and watch, Auntie! How nicely she whirls round and round!"; how all had rushed to pick her out from the merciless waters to renewed life!

She looked at those who clustered around her. "The naughty girl: Thank your brother for your life," mother was saying, patting Rajan on the back with admiration. How she felt resented against her brother that day for stealing mother's affection from her!

* * * * *

She was studying in the second form. Father had given Rajan and her a common study-desk and bench. There was a partition through a chalk-line drawn by her to prevent either from encroaching on the other's territory.

One day, Rajan was sitting on her part of the bench, squatted in perfect composure. She saw him from the next room and came running to him. "Go and sit in your portion," she ordered.

"What if I sit here" was the calm reply.

"So you won't stir, Eh?"

"No, I won't".

This set her into a riotous rage and she pushed him out of the bench, from behind. With a thud, he fell on the floor and rolled with a somersault to the verandah below. Still he did not cry but sat up grim. But father had heard the quarrel and disturbed in his puja, he came hurriedly to the spot, gave Rajan four thrashing blows and went away.

This undeserved punishment let off his pent-up misery in tears and he sobbed the whole day. But she did not ask his apology nor did she speak a soothing word to him. Why could'nt he have obeyed her? She told hereself then.

* * * * *

Then again! . . . As Rajan was to go to elder sister's home, for her child's first birthday, father bought for him a silk shirt – a blue, striped one, costing five rupees. Soon after Rajan got it, he put it on and went to her:

"Lali! See if my shirt is nice?" "Why should I look at it ? It is not mine!" she replied morosely.

"Are you angry with me, Lali" he asked. "I am angry with no one," she burst out, "but my own fate. Everybody seems ready to give whatever you want, the moment you ask for it. But no one cares for me!" And she shut herself up in her room, refusing to take food for one whole day.

So cruelly had she sent him on his journey; and when he returned could she believe her eyes? Rajan had brought her a sky-blue saree, with a red-and-gold border! How she had to hang her head in shame that day!

* * * * *

When father died and mother too followed him soon after, entrusting her to Rajan's care, how she feared about her future! The thought that Rajan, hardly a year older, was to be her guardian, had evoked rebellion in her and an obstinate opposition to whatever he said, whether it was good for her or not.

"Take good care of Lali," Mother had told Rajan on her death bed, "Don't rebuke her even if she does something wrong. Be kind to her and give her everything she wants. Let it not be said that Lali lacks a mother hereafter!" How she had cashed in on her mother's dying words and exacted her brother for this and that and how ungruntingly he had suffered her capricious whims and fancies!

* * * * *

That evening he had come to her submissively. "Lali a good offer has come for your marriage. Give it a consideration. I think it is'nt too early . . . . ." Before he stopped, she flew into a rage and cried out, "You seem to be in a hurry to pack me out, Rajan!" How these words should have wounded him! And still she continued, "If you are in a hurry to marry, you can do so, Rajan. You need not wait for mine!" This to taunt him for his vow not to marry, before her own came off.

Rajan was calm in his reply, "Lali, don't get angry! The boy and his father will come tomorrow. See if you like him. If you don't, well, I'll not proceed further."

Yet when the boy's party arrived, she had shut herself up inside her room and refused to come out. How Rajan should have felt humiliated that day! How could he have subdued the guests' indignation at her misbehaviour? Still he did not scold her, but merely said "Lali, this time it has happened thus. I hope better sense will prevail with you hereafter."

* * * * *

How much of pleading he had put forth before she consented to marry Premnath! How many times he had run to the post office expecting the letter of approval from the bridegroom's party! How much bodily labour he underwent to arrange her wedding on a grand scale! That she should not feel her mother's absence, that she should feel she had a brother who would never neglect her Rajen! How dearly he loved her!

* * * * *

She remembered vividly the scene at the railway station, when she was leaving

for her husband's home. Rajan was there, haggard in appearance with his dishevelled hair and swollen eyes. The sight had moved her and sorrow choked her voice when she said "Rajan! whatever wrong I have done you must pardon me. I have been unworthy of you." And she had broken down.

"Don't be silly, Lali," he had remarked, "you are not going away from me for ever, of course, you'll be writing to me often enough. And I shall run up first to see your first child!" a hoarse laughter came from his dry throat.

Even as the whistle blew and the train began to move, he stood there, waving his long, lanky hand, forcing a smile on his lips.

* * * * *

She had the letter read twice, but unsatisfied, she heard it once more:—

"Dear Lali,

Congratulations. I cannot believe that my little Lali has become a mother. I am itching to see the child and you. Expect me on Wednesday in the evening Express.

With love,
Ever Yours,
Rajan.

So he was coming. What would he bring to the child? The big uncle? She could'nt help smiling to herself as she imagined how clumsily Rajan would hold his nephew, put him on his lap and give him sugar. She looked at her child. He was exactly like her brother, fair in complexion, with curly hair. Surely Rajan would like him very much.

* * * * *

"Why, is the train late today?" she asked the servant. "Master has gone to the station only just now. They may be coming anytime now" he replied. After an hour, Prem returned alone. "The tarin it seems—has been derailed near Itarsi. I don't think there would be any casualty. May be, Rajan will come by the next train or so." he said.

She knew her husband was trying to console her. Ere long she knew Rajan would never come to her . . . .

* * * *

"Lali, Lali",somebody was calling her. Lali started up, wiped a tear from her eye, tied up her hair and went to the door.

"I have brought something for you today, Prem said. "What's it?" she asked listlessly. "It is one you would never tire of possessing", and he brought before her an enlarged, coloured photo of Rajan—Rajan with his rosy complexions, his curly hair, a lingering smile mocking at her. Quickly she grasped it, clung it to her heart and sobbed as if her heart would break.

How Tall Are You?

How tall are you? The yardstick cannot tell—
You are as tall as thoughts with which you dwell.
You are as tall as are the words you speak,
The company that you avoid or seek,
The good, the evil things that make or mar
Will tell unerringly how tall you are.

—INEZ CLARK THORSON.

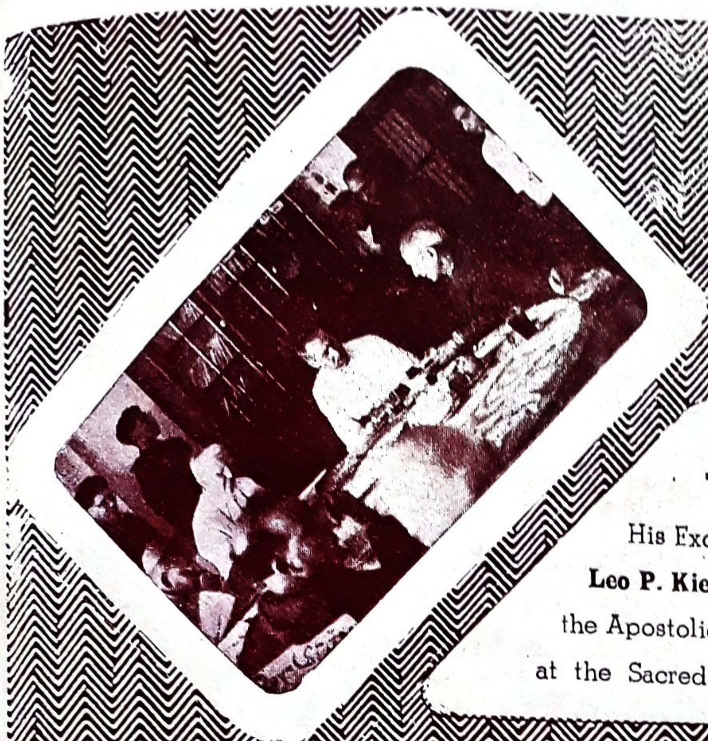

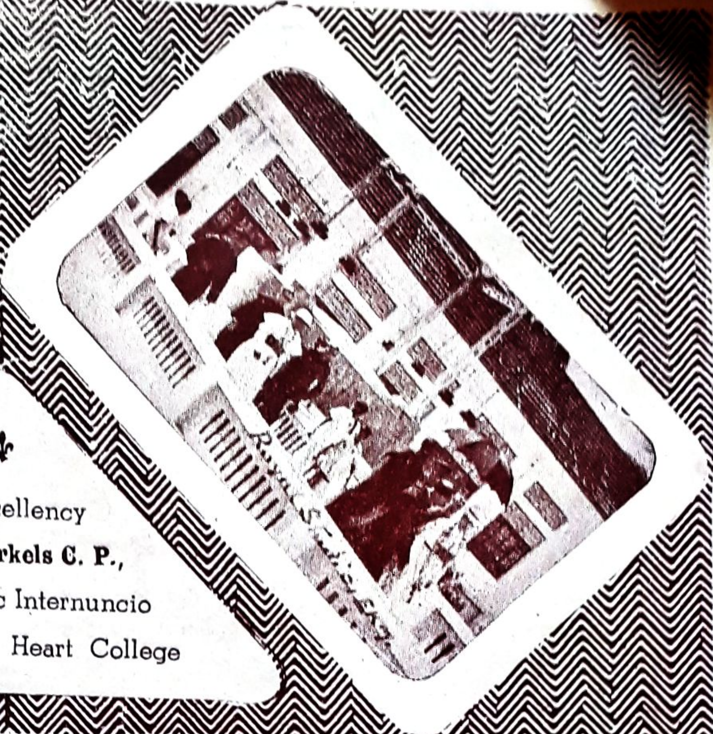

His Excellency

Leo P. Kierkels C. P.,

the Apostolic Internuncio

at the Sacred Heart College

"With great pleasure I record my joy at visiting once more this college. I rejoice at the great development since my previous visit and I invoke God's choicest blessings on the staff and students."

7—1—'51

THE LAST CRY

S. Ananthakrishnan. Senior B.A.

"Ma I am hungry" moaned Prakash rolling in a rag. His mother was sitting in the verandah. His father was arrested and taken to jail seven days back. His father was the only earning member of the family consisting of only three members— himself, his wife and son Prakash. For the last 7 days both Prakash and his

mother had not taken anything substantial. His mother was not accustomed to work and she had never worked hard outside. They lived a happy life with what Prakash's father brought and they were all content with what they had. They were not in the habit of saving and they never thought of the morrow. Prakash was only fourteen years old and he was fasting for the last seven days. His mother could not find any employment which would fetch them daily bread. Both mother & the child were waiting for the memorable date when they would be once again honoured by the company of Prakash's father Gupta. They led an independent life and "the wheel of fortune" has turned and now they have to depend on somebody. In awe stricken agony and accumulated seven days' hunger Prakash once again cried! "Mummy, ... can't . . . . you . . . get . . . even . . . a . . . loaf . . . of . . . bread . . . I am . . . sinking. His mother who was in the verandah could not hear that cry from her son once again. She did not know what to do. She rose to her feet in an attempt to run out. But social customs drew her back. But simultaneously her son's repeated cry once again tolled in her ear. She broke open the gate and ran out without knowing where to go. Within half a dozen minutes she found herself in the bazaar. In the conflict between both her son's cry and her social customs she did not know what she was to do. Now luckily she found an old, fat lady coming out of a shop with a heavy baggage. She offered herself as a coolie to her, who though with much reluctance accepted and offered to pay a small sum to take the baggage to her house which was one and a half miles far from there. Prakash's mother did not know how she managed to reach the old lady's house, how much she was paid and how she managed herself to reach the bazaar once again. She bought some food stuffs, fruits etc. and ran back home with as much speed as she could-the same cry of her son always ringing in her ear. With a blooming face she ran to the room where Prakash was rolling hunger stricken. But alas! she found her son sleeping with his last sleep with a smiling face, never to rise again, never to call his mummy, never to live with his parents again!

WHAT YEAR IS THIS?

John Madathil, Junior B.A.

It is certainly and definitely not 1951 A.D. A.D. is an abbreviation for *Anno Domini*, that is, 1951 years after Christ Our Lord was born. Yet Christ was not born 1951 years ago but either 1955 or 1959 years ago, or some time between those dates, which means that all our history, all our calendars are from four to eight years out of date.

How did this happen? According to the history given in the New Testament Christ was born in Bethlehem when Herod the Great ruled over Judea and when Cyrinus the Roman governor of Syria, took his first census. In order to find the date of the birth of Christ we must determine one or other of these dates.

Christ's birth date is a relative date just as yours or mine. It must be settled in relation to other events. If I told you that I was born when my father was 30 years old and my mother 28, that would help you only if you knew when my father was 30 and mother 28.

We know that Christ was born shortly before the death of Herod the Great. But when did Herod die? The answer must come from the general history of the world.

The man who set the chronology, i.e. time-scale, of the Christian Era was a scholar of the sixth century A.D., Dionysius Exiguus, or "Dionysius the Little", so-called because of his small size. Being a devout Christian, to him the central date of the history of mankind was the date of the birth of the Redeemer.

He was quite a learned man, but the historical material he had at his disposal could not compare with what we have to-day. He did the best he could with the facts of Roman, Greek and Hebrew history he had at hand and, all things considered, did a fine job. But he missed quite certainly that Herod the Great died in 4 B.C. according to our present A.D. reckoning.

Refer the gospel of St. Mathew for the relationship between the birth of Christ and Herod. We read (II: 1): "When, therefore, Jesus was born in Bethlehem of Juda in the days of King Herod, behold there came wise men from the East to Jerusalem, saying: 'Where is He that is born King of the Jews?'" So Herod was alive then. When did he die?

We know from a study of the great Jewish historian Josephus that when Herod died there was an eclipse of the moon and the only eclipse that fits in with all other data is that of March 12-13 in the year of Rome 750 which tallies with 4 B.C. (You will recall that the Romans dated everything before and after the building of the city.) Therefore, this present year 1951 A.D. is certainly 1955 at least.

Christ was born before Herod's death. How long before? We have two clues, one from St. Mathew again. Herod was

a suspicious and jealous king and feared all rivals, whom he put to death.

Thus he killed two princes of the Great Machabean family, his own father-in-law, three of his own sons, and Mariamne, the only one of his wives he really loved.

So this "King of the Jews" fired Herod's brain and "sending, he killed all the men-children that were in Bethlehem and in borders thereof from two years old and under, according to the time which he had diligently inquired of the wise men".

May be the "two years" was a large margin of security for the cruel king's fear. So we have only a probability from this clue and not a certainty that we ought to push back the birth of Christ to 6 B.C.

Any other clue? Yes. A definite one if only our Roman History would settle the date. St. Luke tells us (ii:1,2) that Mary and Joseph went down to Bethlehem for the tax enrolment which "was first made by Cyrinus, the governor of Syria". That is very precise if only we could fix the date of that enrolment. It seems to have occurred in the year 6 B.C. or 8 B.C., probably the former.

So there we have it in rough outline leaving the tangled background history to scholars.

This year then is definitely not 1951 A.D. It is more probably 1955 A.D. It may be 1957 or 1959 A.D.

What are we going to do about it? Nothing just at present, for we need more knowledge about Cyrinus.

A calendar reform may become necessary provided the falsity of the present notations is established beyond doubt by the discovery of historical documents concerning the date of the censns conducted by Cyrinus. But even then its chances are remote because it would be necessary to revise the dates of all history books. Mankind may not muster up enough moral courage necessary to admit an ancient mistake.

NEW ADDITIONS TO THE COLLEGE LIBRARY !!

1. THE ART OF ROMANCE
   By Rev. Fr. Theodosius, T. O. C. D., M. A.
2. HEIGHT AND PERSONALITY
   By Sri Kerala Varma, B. A., B. Com., G. D. A., R. A,
   With a forward by Prof: E. T. Thomas, M. A. L. T., B. A. (Cantab tripos)
3. RESCUE FROM BALDNESS
   (Friuts of a life-time research)
   By M. V. Varghese, M. Sc.
4. ERNAKULAM AT MIDNIGHT
   By Philip K. Thayil, B. A., B. L.
5. CHILD MARRIAGE *Versus* SENILE MARRIAGE
   A critical study By P. G. Mathew M. A., B. D.
6. THE ART OF PASSING IN THE HINDI EXAM.
   By Sri P. K. Narayanan Nair B. O. L.

(Contributed by S. Sadananda Mallya, Senior B. Com.)

COW SLAUGHTER

P. Govindan Kutty, Senior B.A.

'Gohathya' or killing of a cow or a bullock is, in Hinduism, a deadly sin equivalent to 'Brahmahathya' or killing of a Brahmin. Hence the orthodox Hindu objects to sell a useless unyielding cow or an aged bullock, because that sale will lead the animal to the slaughter-house. But, due to the apalling economic situation he cannot afford to feed it properly. So, naturally, he lets it loose to graze as it can and is not a whit worried if it is soon starved to death. He will not kill a cow but will 'let it die'. He fails to understand that his social and religious sentiments towards his cattle, which date back to antiquity, have now become obvious economic mis-fits, which aggravate his wretched lot.

This curious *ahimsa* to cows and bullocks in particular and to all cattle in general, which has attained much impetus from the many declarations on the subject by Mahatma Gandhi, has led us into an ever-winding vicious circle. Our bovine population has become alarmingly superfluous. It has been estimated that the number of cattle per hundred acres of sown area in India is 67, Holland 38, Egypt 25, China 15 and Japan 6. The total number of domesticated animals in India has increased from 216·3 millions in 1912-13 to 314·9 millions in 1934-35 — an increase of 45·6 per cent in nearly two decades. The bovine population of India is more than one-third of the estimated total of the entire world. Prof: Radhakamal Mukerjee, who is a standard authority on Indian agriculture, cites one of the striking economic paradoxes of India, that "the density of bovine population per crop area varies directly with human population and inversely with the crop area per person."

The uneconomical maintenance and rapid multiplication of useless and superfluous cattle have seriously jeopardised the rural economy of India. The deterioration of our animals in breed and efficiency is a direct consequence of this. The majority of the cattle in India are under-fed throughout the year and starved seasonally when grasses wither and fodder is scant. This chronic starvation on the part of the cattle accounts for on an average of one-third of the total cattle mortality.

Moreover, most of the cattle in India are infirm and under-sized. Their efficiency and milk-yield are correspondingly low. In the Cattle Census of 1930, it has been estimated that 3 seers of milk per day from a cow and 4 seers from a cow-buffalo represent yield which are economic minima. But it is an undeniable fact that the yield from most of our cows and cow-buffaloes is considerably less.

The writer is indebted to Prof. R. K. Mukerjee for statistical data.

The small holder has his own way of meeting the fodder-shortage. He buys new cattle as agricultural operations begin and sells them as soon as he can spare them, thus avoiding the expense of feeding them when they are not in use. But in these transactions he often incurs heavy losses at the hands of peripatetic and profiteering cattle-dealers. To counter-act inefficiency, he resorts to multiplication of cattle. The Royal Commission of Agriculture has pointed out that "cows become less fertile and their calves become under-sized and do not satisfy cultivators, who, in the attempt to secure useful bullocks, breed more and more cattle." Thus the small-holder, in his desperate attempts to alleviate his distresses, unconsciously aggravates them.

But there is a way out. And that is to adopt a definite, well-planned and far-reaching programme of reduction of cattle number and of controlled breeding. The religious sentiment in this respect will have to be abjured altogether so that Indian cultivators can take an economical and practical point of view of animal husbandry and will not preserve animals uselessly from birth to death. The people should feel that the slaughter of useless cows and bullocks is not only desirable but indispensable if their wretched lot is to be improved considerably. Like the Netherlands Government, the Government of India should also enact a Cattle Crisis Act, by which the castration of all unfit and useless male stock should be made compulsory. Every encouragement from the Government should be given to the slaughter (of course, for purposes of food and hide) of useless live-stock. And Pro: Radhakamal Mukerjee points out that "the number of live-stock could be safely reduced in the whole of India to one-third of the present population without affecting the standard of farming and rural transport."

If we examine the pros and cons of the agitation of reactionary circles for the "legal protection of cows" against this background of the cattle-problem in India, we cannot fail to understand how dangerous and suicidal an economic absurdity it is. For, India (including Pakistan), with her human population of more than 400 millions, and her 48 millions of "average men estimated without food", can ill afford to add indefinitely to her enormous bovine population of 214 millions at the rate of 20 per cent per decade and permit the cult of *ahimsa* and religious sentiments to get the better of the improvement of her agriculture and human food resources.

BROTHER ATOM

Praise be Thine, O Lord, for Brother Atom
  Who holds Thy terrible creative might
At pin-point leash, through him at length may come
  Gladness to men, increase of life and light.

Be tamed, dear Brother Atom, for our sake,
  Go not with Satan, for thy blinding breath
Can burn the green world to grey cinders, shake
  Our thousand towering cities down to death.

— LIAM BROPHY.

THE INDUSTRIAL FINANCE CORPORATION

Verghese Oommen, B.A. Senior B.Com.

The industrial progress of India is very poor when compared to many Western countries. Inadequacy of capital and technical personnel are the two important difficulties that Indian industries have to face. They have been greatly enhanced by the repercussions of World War II. This state of affairs can be surmounted only by supplying sufficient medium and long term loans to deserving industries, and by providing industries with adequate technical aid. As banking is in its infancy in India the banks cannot help to foster these industries. In order to tackle the problem of finance, the Industrial Finance Corporation was established in July 1948.

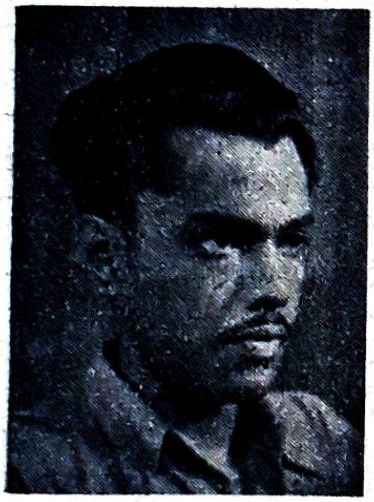

The Corporation was established with the object of lending medium and long term loans to industrial concerns in India, particularly in circumstances where normal banking accommodation is inadequate or access to inflow of capital is impracticable. The activities of the corporation are managed by a Board of twelve Directors, of whom four are nominated by the Central Government and two by the Reserve Bank of India, while six are representatives, two each of scheduled banks, insurance companies, investment trusts, co-operative banks and other financial institutions. The authorised capital of the Corporation is Rs. 10 crores divided into 20,000 shares of Rs. 5000 each, while the paid up capital is Rs. 5 crores. Out of the shares of the values of Rs. 5 crores issued, the Central Government and the Reserve Bank have subscribed for Rs. 1 crore each and the remaining Rs. 3 crores have been taken by scheduled banks and insurance companies. The Central Government have guaranteed the repayment of the principal as well as a minimum rate of 2¼% dividend annually to the share holders.

The Corporation is authorised to guarantee loans raised by industrial concerns provided they are repayable within 25 years and are floated in the public market. It also underwrites the issue of stocks and shares, bonds, debentures etc. The rate of interest charged by the Corporation varies from 5% to 5½%.

According to the second annual report published by the Corporation recently, it has advanced loans to the tune of Rs. 377 lakhs, as against Rs. 342·25 in the previous year. Its net profit during the year ending June last amounted to a little over Rs. 3 lakhs and the amount the Government of India have had to make good under the guarantee to the share holders has come down from Rs. 10,89,492 in 1949 to Rs. 8,68,561 in 1950. The advances of the Corporation exceeded its paid up capital of Rs. 5 crores. So, the Corporation was compelled to issue bonds for Rs. 7½ crores carrying interest at 3¼% and repayable in 1964. These

bonds are guaranteed by the Government of India and it is gratifying to note that bonds to the tune of Rs. 530 lakhs have already been placed with various financial institutions.

The report states that conditions in the investment market have been growing increasingly difficult in recent years for concerns seeking equity capital. The Corporation urges that "the deterioration in the economic position of the middle classes and the cessation of the flow of investible funds from sources such as zamindars and princes on account of the recent political changes, has serious implications for our future development programme." It further remarks that the limited capital resources available should be utilised to the greatest economic advantage and not dissipated on incongruent projects. Many companies which have sought its assistance are floated without a proper study of the technical and financial aspects of the project. Another feature of the post war period can be illustrated through the conduct of the promoters transferring the assets to the company at exorbitant prices. The Corporation finds that many industries have not realised the value of employing suitable technical personnel and are content to turn out any kind of produce in the hope that, as during the war years, it will sell. This policy of 'quickly getting rich' of the war years should disappear if our industries are to achieve real progress in the process of manufacturing cheaper and better commodities.

The Corporation has affirmed its desire to assit industries which have carefully planned schemes promoting production. During the past year it advanced loans to two textile mills for buying new equipment and machinery. Another notable feature of the Corporation, this year, is the grant of a loan to the tune of Rs. 20 lakhs to a sugarcane producer's co-operative society for erecting a sugar manufacturing plant. The applications sanctioned during the year related to a variety of industries such as cotton and woollen textiles, rayon industry, mechanical and electrical engineering, metallurgical industries, iron and steel, aluminium, mining, chemicals, cement, ceramics, glass and sugar industry. Analysed from the point of view of territory, Bombay has been the biggest beneficiary with 15 applications for a total of Rs. 229 lakhs. West Bengal ranks second with 19 applications for a total of Rs. 177 lakhs and Madras third with 4 applications for a total of Rs. 79 lakhs.

It is no exaggeration to say that the Industrial Finance Corporation is playing a prominent part in the economic and industrial development of India to a greater extent than any other institution of financial importance.

CHARADE on page 13 solved:
PYGMALION

THE MYSTERY

Hari Vithoor, Senior B. A.

It was almost half past eight in the evening. I was waitng at the Victoria Terminus, eagerly expecting the arrival of the train to Poona. My thoughts were mostly of my aunt and cousins. Joy overwhelmed me when I imagined the meeting my dearest Venu in company of Leela, the loveliest.

With a terror-inspiring whistle waning in her speed, reached the 'Decan Queen' and came to s stop at the appointed platform. She began to bear her boarders on, by numbers. It is no wonder that anyone would be struck with amazement on seeing the huge crowd, fighting to rush in to secure a safe seat.

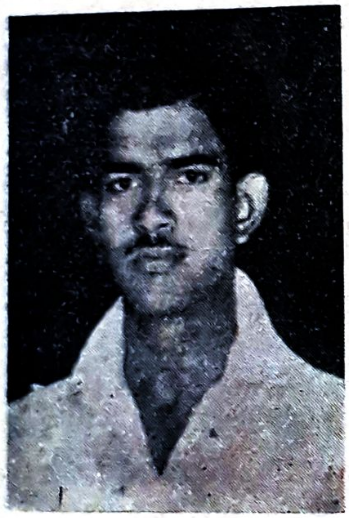

Five minutes more; the train would be on the move, bidding farewell to the fashionable, fair abode of railwaywaggons. My legs were urged to refrain from proceeding into the carriage on the approach of the Post-man with an express telegram.

On releasing the paste on the envelope, I read with shivering although as if by a shock. Methinks, the contents moked at my joy. My hairs stood on ends. The news pierced into my heart. "Venu serious. Start immediately." "Leela" Hush! The pangs of fate. I cursed the occasion I started from home.

I entered into the carriage with failing limbs. The lap of one of the carriages of the long train warmly received me.

I came to consciousness and became aware of my presence only after a good number of minutes had passed. The halt at Kalyan Junction forced me to seek for the name of the station, as my really reeling head was at last at rest due to repose. After a pause for a crossing, she trod on through the rails.

The time, when even the evil spirits resorted to remain in their shelters, did the train pass on to the platform at Poona for its halt. In the meanwhile, I was under the spell of a dream. I was sitting near the sick-bed of Venu. It seemed to me that Venu's death-bell lingered at my ears. He breathed his last breath, leaving the most lovely Leela in my hands. The reverie was over. The train stopped.

I got down. I wasted no time to hurry out of the limits of the railways to hasten my paces homeward. Mr. Pal, who was on my cousins's service caught sight of me there. On his earnest entreaty I entered his car, little expecting the treachery from his side. The car ran at a good speed and detained at its destination in the dark night.

Averse to all my previous programme and expectations, I was led to the splendid mansion of Padma, situated in the midst of the thick forest. It was the work of the witch to bring me under her charm. I continue living under the roof of the enchantress, quite impossible to relieve myself from her grip.

At times I shed tears for my most loved, the helpless and chaste Leela, from whom I was hidden by the cruel damsel. My pending duty to my poor Leela and the soul of Venu always move before my eyes like a movie.

"Seen through the gray door of the dying year"....

College Union Anniversary was celebrated under the presidentship of H. E. Rt. Rev. Mgr. Mathew Kavukat, Bishop of Chenganacherry

H. E. Rt. Rev. Mgr. Sebastian Vayalil, Bishop of Palai with the Catholic Students' Union Committee

Out-going students of Senior B. Sc. (1950-'51)

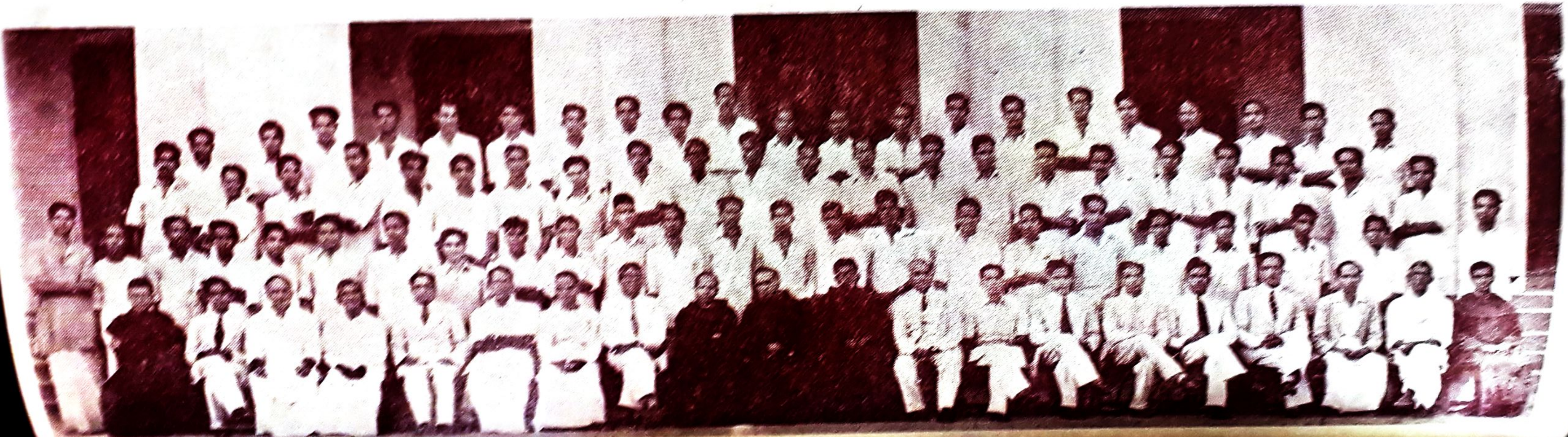

Out-going students of Senior B. A. (1950-'51)

INDIAN EARTH QUAKES

M. N. Gopalakrishnan, Senior Intermediate.

There are ample evidences to show that India has experienced earth quakes from early times. The barbarians of Andaman Island worship the idol of earth quake known under the name of 'Eremchangal'. When Adisesha becomes tired of the extreme weight of this universe, he transfers it from his one head to the other—so goes mythology. There are vivid descriptions of earth quakes in literature and folklore.

The thirty second canto of Varahamihira's *Bruhatsamhita* is an instance in point, as also *Manimekhala* an ancient Tamil book which describes two earth quakes, one in Jambu, an island and the other in Nagpur, a city.

Seismologists tried to study the Indian quake havocs only from the 19th century. Dr. Thomas Oldham, a former Director of the Geological Survey of India, went into the question of Indian earth quakes and produced a book of considerable value dealing with all the havocs from very early times to 1869. This book helped his followers considerably. Another book written by him was about the Kutchar incident of 1869. His son R. D. Oldham, who also was an eminent scientist, made a study of the Assam earth quake of 1897. The above pioneers had worthy followers in scholars like E. R. Ghee, J. B. Ouden, C. L. Greesback, W. D. West, C. S. Middlemiss, D. N. Vadia etc.

A knowledge of geology helps to understand the cause of earth quakes. According to ancient seismography, there was only one continent 'Pangaiya', in this universe, in the beginning, which separated in course of time into two continents the 'Ankaraland' and 'Gondavanaland'. The Mediterranean sea was known at that time under the name 'Tythis' and it was situated in the middle of these continents. South India, South Africa, Madagascar, Ceylon, South America, Antarctic and Australia were parts of Gondavanaland. If we examine the fauna of the Gondavana mountains of Bihar, Bengal and Uttar Pradesh, we can see a similarity in them with the fauna of the Karoo mountains of S. Africa, Carbonacions of Australia and San Katharyna of S. America. It is an indisputable fact that Ceylon once formed part of India. The Adam's bridge is nothing, but a line of mountains which joins the Western Ghats with the Petrodalagala mountains of Ceylon.

But according to geognosy, Gondavana land and Ankaraland became united again due to some geothermic operations and the Alps and the Himalayas sprung up in the place of the 'Tythis' river. The famous explorer, General Sir R. Strachey mentioned that he had seen at 18,400 feet in Himalayas, limestone which contained the relics of some oceanic animals. This fact proves that Himalayas has its origin from the ocean. Himalayas is still growing and it is almost impossible to calculate its exact stage of

growth. Seismologists opine that until the Himalaya mountain has attained its full growth, there will be frequent 'quakes in Hindustan plateau and in the neighbourhood of Himalayas. Southern India experiences no serious 'quake havocs because it is a part of the Gondavanaland. The few tremors we experience here are but the faint echoes of the violent disturbances of the distant North. Places in Indian subcontinent where 'quake havocs ravage with the utmost severity are Cutch, Baluchistan, Hindustan plateau and Assam.

The most famous of all the 'quakes that had taken place at Cutch was that of 16th Jan., 1819. Even though Cutch was the origin of this severe havoc, the entire India was affected by this. The 450 year old mosque of Sultan Mohammed in Allahabad was razed to the ground in a second. It was reported that 2,000 people were destroyed in a small place 'Bhuj'.

In Baluchistan also there have been frequent havocs. The Quetta 'quake of 31st May 1925 lives in our memory and will live for ever in our memory because it took a toll of 25,000 lives. One hundred thousand square miles of land was laid waste.

Hindustan plateau is the favourite playing ground for earth quakes. The Bihar earth quake of 15th Jan. 1934 was the most violent and destructive of all the Hindustan 'quakes. In Bihar and Nepal alone there was a destruction of 10,000 lives due to this havoc.

Assam also gets frequent attention from the demon of earth quake. The Kutchar incident of 10th January 1869 was of considerable evil consequence. But the most furious and turbulent 'quake was that of 12th June 1897. Numerous buildings at Shillong, Golpara, etc., completely tumbled down. The devastation caused by the recent earth quake of Assam of 24th Sept., 1950 was crippling. Over 12,000 houses were damaged in North Lakhimpur subdivision alone including more than 2,000 granaries.

Although earth quakes are unpredictable and unpreventable, the Government and the people can do a lot in minimising the evil effects once they have happened. In the fight against earth quakes Japan and America are taking no risks. They run many Geological research centres. The Universities of California and Tokyo teach Geology as a compulsory subject. North India, which is almost as much affected by earth quakes as Japan would do well to follow that example.

Brain Ticklers

K. Unni Madhavan, Junior B. Com.

(1) What ship is favourable for travelling in company?
(2) What is the difference between a cook and the friend with whom she often walks?
(3) What is the difference between a spendthrift and a very soft pillow?
(4) What is the difference between a cat and a book?
(5) What is that city through which we could reach any distant city verysoon?
(6) Why is the female of the human species called "women"?
(7) A is the father of B. But B is not A's son. What is the relationship between A and B.
(8) An electric train runs from North to South. Which direction will the smoke go?

For answers see page 32

WHAT IS WRONG WITH INDIAN FILMS ?

K. K. Bhaskaran Nair, Senior B. Sc.

Foreigners often think that Indians are a melancholy sort of people living a joyless life on the verge of starvation and poverty, disease and misery. They have missed our tremendous gusto for life, gaiety and fun. For instance, how many miles Indian villagers walk for the sake of occasional entertainment—a film, a circus, or a fair. Passion for music is foremost in us. It is this hunger for entertainment that yields rich for our film industry.

Film is a most powerful instrument for good or evil which science has put in man's hands.

It has been intensely exploited by the entertainment monopolists for super profits. It is the time to challenge the conception of the film which they have created. It is the time we reminded ourselves that entertainment and promotion of culture should be the real aim of the films.

Films produced in India generally display good acting. We are natural actors and actresses. Not till an over-sophisticated and unoriginal director makes too fine a point of acting, do we fail to act as we live, simply and spontaneously. It is enormous asset for any people whose film industry is still young and susceptible of change and development. It is the only asset without which it would be impossible to make a good film. Our women have nerve, they have poise, charm, and in some measure, though not always, beauty. We are still so young in the art of discovering and grooming feminine stars, that we do not err with Hollywood in gilding every species of lily with the same gold, nor in trimming our robuster flowers to the patterns of a Japanese garden.

With the asset of good acting, it should not be difficult to make great things of our films There is no one in India, no matter how oyster-like and impenetrable, who does not occasionally thrill to the sight of familiar scenes. Here the whole resources of our country-side are with the producer. The bullock-cart, the great overhanging trees of the village, the village well, the swaying sarees, the water-pot on hip, the village gossips, the cattle sauntering across a noon-day road, all the dear familiar things of rural India have a flavour that does not fail, and which can and should be exploited by every Indian producer.

"All this is very well" the critic impatiently interposes. "But why is it that I can sit through a bad American film and mediocre British film, but for the life of me, the best acting in the best Indian films, leaves me sighing for my pipe and my bowl and my fiddlers there". And again we must admit that the critic has got us The best acting in the world cannot beguile a weary critic if our directors will continue to be slipshod about speed and detail. For the simple truth is that when all the times that self-

righteous people produce on the film as a medium of instruction have been written and cast upon the scrap heap, the basic purpose of film is to entertain. But if a film is to last three and a half hours without relief in the shape of travel shorts and cartoons, it cannot fail to be a bore. And a bore is an artistic crime not merely an artistic shortcoming.

The cinema is our only real means of dramatic expression as we have no theatre worth the name in India. Hence no matter how anxious we are to escape from the realities of life in India today, we cannot afford to make our pictures unrealistic, neither for aesthetic nor for commonsensical reasons. If the cinema is to represent us, our moods, our aspirations, our habits of life and of thought, it must dare to be truthful. It must scrap its illusions of song and dance and hold the mirror up to an India that is in the birth throes of a social and economic revolution. Doing so, it will produce a work of art.

The traditional slogan of business in the entertainment world is to 'give the public what it wants'. Translated into fact, this means a policy of "laissez faire" which makes the film, as we have seen, no more than a reflex of the unconscious desires of the man in the street—'the lowest common denominator' of humanity. At opposite end of the scale are those individuals who try consciously and rationally to get the best out of life, the best of its amusement and entertainment as well as of its work.

Real and creative thought must be about real things. Let cinema explore outside the limits of what we are told constitutes entertainment. Let cinema attempt the dramatisation of the living scene and the living present instead of from the synthetic fabrication of the studio. Let our cinema portray our life, our culture, our men and women, real things and real issues, and by so doing serve the country as nothing else has done before.

Laugh with S. S. Mallya, (Senior B.Com.)

"Why do you get so lean, Mr. Mallya?" asked Rev. Fr. Principal.
"Now I take only one meal sir," "One meal?"
"Yes, one meal now; one in the forenoon and the other in the afternoon"

* * * * *

A student dreamt the other day that he was interrupted by the lecturer's "Q Bombs" and woke up to find it to be true.

* * * * *

Teacher: Who is a dictator?
Student: Dictator is a teacher who always dictates notes and never lectures.

* * * * *

Mrs. K.: "But why doesn't your husband have any hobby?"
Mrs. M.: "Oh, yes; he's always trying to comb his hair over his bald spot."

* * * * *

Professor. "What are the four words most used by students?"
Student: "I do not know."
Professor: "Quite correct."

* * * * *

Principal. "Who is your guardian, Mr. Mallya?"
Mallya: "My younger brother."
"What is he?"
"He is a typewriter".

DIALECTICAL MATERIALISM—ITS INSUFFICIENCY

Jose T. Manjooran, Junior B.A.

The opponents of Communism comprise people of no less diversity and variety than its adherents. Nazi Hitler, the veteran Churchill, the pious Pope and the Mighty Dollar have all fought and still cotinue to fight this monster of an idea. The faith on propaganda has made it one of the important measures to halt the spreading of the shallow ideas of Communism. But these instead of exposing the flaw in its conceptions and theories are sometimes found to make silly assertions without good reason and adequate judgment, but very forcifully and vehemently expounded. Such methods in the long run will be undermining the very object with which they are made. The proper method will be to tell the people what Communism and its materialist philosophy is, show the insufficiency and the falsity in the interpretation of the universe by these materialist teachers and place before them intelligibly the Christian way of thought.

It was in the ninteenth century that Karl Marx and Frederick Engels expounded their materialist philosophy which they termed as dialectical after Hegel.

Though Marxian dialectic takes over from Hegel the general idea that all development whether of thought or things, is brought about through a conflict of opposing elements or tendencies and that one tendency by its very success generates its opposite, it departs from him on the question of the motive forces of the whole process. While Hegel finds the initiative, the driving force, in developing ideas themselves Marx points out that ideas which are not produced by the external world are figments. "The ideal is nothing else than the material world reflected by the human mind and translated into terms of thought."

The conception of the conflict of opposing tendencies made Marx's celebrated anouncement of the contradictions of Capitalism and his prophecy of its eventual suppression by Communism. Capitalism tends to increasing monopolisation of industry and trade. Pure Capitalists would mean more numerous proletarians—the very forces which would ultimately compass the destruction of Capitalism. Again, Capitalism will evolve improved techniques and because of the appropriation by them of the worker's due, their (workers') purchasing power will diminish, eventually foreign markets will be sought, the various capitalist countries seeking markets will formulate aggressive foreign policies and ultimately come to open revolt. Thus the inherent contradictions drive Capitalism to embark upon policies which lead to its own suppression. This is how the Marxist doctrine materialises by the dialectical process.

Marx has held that forces of production are the prime movers of the dialectical process and has discarded the Hegelian

idea that thought is the ultimate reality. Hence it is an evident contradiction for Marx to assume that his own fruitful interpretations in terms of metaphysical notions (which is the product of abstract thought) derived from a study of logical process and not of material, have any bearing upon the passage of events.

Had human history been following the strict dialectical way, the events therein would have been predictable. The application of Marxian dialectic fails to explain with adequate reason the thousand chance occurrences which have deflected the course of history. Bertrand Russel in his "Freedom and Organization" makes this point very clear by striking illustrations. He says: If Henry VIII did not fall in love with Anne Bolyne, the United States would not now exist. For, it was owing to this event that the English broke with Papacy and therefore did not acknowledge Pope's gift of America to Spain and Portugal. If England had remained Catholic it is probable that what is now the United States would have been part of Spanish America.

The formula of dialectic asserts that development of events occur through the synthesis of contraries. The synthesis itself is more developed than the contraries from which it springs. This inevitability of progress is not suggested by recorded history at all. Russel states: "The examples of decay and retrogression are at least as numerous and as important in history as the examples of development. The opposite view which appears on the works of Marx and Engels is nothing but Ninteenth century optimism." The promise of the victory of Communism over the evils of Capitalism, after their conflict may well turn out to be the retrogression of humanity to barbarism. Though Marx's own optimism could discern only progress by the dialectical process, unbiassed minds have warned us of a possible decay and retrogression unprecedented in the history of mankind after a possible open rift between Capitalism and Communism. Moreover Marx's own illustration that slave owning societies gave way to Feaudalism which in its turn yielded to Capitalism and Capitalism will have to give place to Communism is not convincing. Slave owning society may be best represented as a less developed form of feaudalism but not its contrary. Feaudalism may be received as less developed Capitalism but never its opposite. Again to say that Capitalism, being developed in the dialectical way is a synthesis of what is valuable on the feaudalistic and slave owning phases of the society will be with out any significant sense.

However much Marx will stress the point, that in the Communist classless society there will cease class struggles and consequent revolutions, the magnificent creation of his subtle mind becomes an informidable riddle, where Marx envisages social evolutions on it, even which can be realised only in the dialectical way, by means of the motive force of class antagonisms. It is difficult to conceive how on Marx's premises, political and social evolution can continue at all when once the division between classes has disappeared as the opposition of contraries ceases to exist on such a society.

To hold with Marx that all the various elements which go to make up our cultural life and institutions of society, ethical, religious, legal and aesthetic, are the byproducts of the fundamental economic structure of society, will be to cast off the sense of values regarding all those we hold sacred.

THE HYDROGEN BOMB

T. K. Govindan, Senior B. Sc.

Hydrogen had been known and handled by chemists even from the 16th century. In fact it is a constituent of water. When two atoms of hydrogen combine with one atom of oxygen, water is formed.

It is admitted that all reactions taking

place in the world, are caused by the union or separation of the atoms. After 1930, Rutherford and others found that this union takes placce not only by the surfaces of the atoms, but the neuclei also combine together. Such reactions can be brought about by artificially bringing the atoms together. One of the substances used by chemists for such artificial combination was the hydrogen nucleus. Thus in the hand of the chemist, the smallest and simplest hydrogen nucleus became the cannon for shooting out the nuclei of other atoms. An isotope of hydrogen of mass twice that of ordinary hydrogen was also discovered. It is called heavy hydrogen or deuterium. It contains besides the hydrogen nucleus, a neutron equal in mass to the hydrogen nucleus and that is why its weight is twice that of the hydrogen atom. When such heavy hydrogen atom was shot by another atom, both the nuclei joined together and a new element called helium was formed. But when the weight of the two heavy hydrogen atoms that combined together, and the helium atom formed were compared, an interesting phenomenon was observed. As we should expect, the mass of a helium atom should be twice that of a deuterium atom. But actually the mass of the helium atom is found to be a little less than what it ought to be. The observations were as follows:

Mass of a deuterium atom	=	2·0162
∴ Mass of two deuterium atoms	=	4·0324
Mass of one helium atom	=	4·003
Decrease in mass	=	·0294

This means, a quantity of matter of mass ·0294 has disappeared in this transformation. But really it has not been lost nor destroyed. What exactly happens here is that matter is converted into energy. Thus scientists came to the phenomenon by which matter diappears and in its place energy is liberated. The fact that matter can be transformed into energy and vice versa, had been discovered by Prof. Einstein in 1905.

According to Einstein's theory, $E = mc^2$, where E represents the energy developed, m the mass of matter disappeared and *c* the velocity of light *i. e.* 3×10^{10} Cms/Sec. Let us now calculate the energy developed when 4 gms. of helium are formed from heavy hydrogen.

$$E = mc^2 = \cdot 0294 \times 3^2 \times 10^{10} \times 10^{10} = \cdot 2646 \times 10^{20} \text{ ergs}$$

$$= \frac{\cdot 2646 \times 10^{20}}{4 \cdot 182 \times 10^7} = 63{,}00{,}00{,}000 \text{ K. calories}$$

(approximately)

One kilocalorie will be sufficient to raise the temperature of more than two lbs. of water through one degree centigrade. So the 63,00,00,000 K. cals. will be suffi-

cient to boil several tons of water. This tremendous heat is the first effect of the hydrogen bomb. Along with this, it also sends out its destructive forces in all directions.

But for bringing about this reaction the hodrogen atoms require much heat initially. Besides, for the reaction to take place quickly, a very high temperature also should be produced. If the reaction is slow, the bomb won't explode. The time taken for the reaction is inversely proportional to the temperature and the heat developed is directly proportional to temperature. In other words, the higher the temperature the shorter the time taken for the reaction and the higher the heat developed.

The problem is how to produce such a high temperature. That must certainly be done by exploding an ordinary atom bomb. Though the actual construction of the bomb is kept a very great secret, we can more or less guess what the form should be. There should be the atom bomb in the centre, surrounding which there should be solid heavy hydrogen mixed with ordinary hydrogen. This will be covered by a heat insulating material and the whole thing will be wrapped in a strong steel cover.

When the atom bomb in the centre explodes, the heat produced converts the hydrogen to helium. When once the reaction is started, it will go on continuously, since it is exothermic. Within a fraction of a second, the hydrogen will be converted to helium and consequently the steel cover cracks. Simultaneously tremendous heat, light, and all kinds of destructive forces are spread in all directions and we can't imagine what the consequences will be.

But this principle of the hydrogen bomb is not a newly discovered one. This had been taking place in the sun and stars even from the beginning of the universe. The earth receives annually as much heat from the sun as is enough to melt all the ice, even if the earth is covered by ice to a depth of 100 feet. Even this is only $\frac{1}{22\times 10^{8}}$th part of the heat evolved by the sun. The sun had been sending out this tremendous heat for more than 20 crores of years. If a sphere of coal is made equal in mass to the sun and set free, it will burn out in 3000 years. So it was a great problem before the scientist, how the sun had been able to give out such tremendous heat and light for crores of years and yet remains unaffected in mass and the quantity of heat sent out. But when the phenomenon of the production of heat by the destruction of matter, was discovered the great problem was solved. Scientists found that the phenomenon taking place in the sun is the conversion of hydrogen to helium, both these existing abundantly in the sun. The element helium had been discovered for the first time in the sun in 1868. It was only in the 20th century that helium was discovered in the earth's atmosphere, though in traces.

So in the manufacture of the hydrogen bomb, man has only initiated the phenomenon taking place in the sun.

Answers:— (To the Brain Ticklers on page 26)

(1) FRIEND-SHIP. (2) One cooks the meat and the other meets the cook. (3) One is hard-up and the other is soft down. (4) One has the *claws* at the end of the *paws*, and the other has the *pause* at the end of the *clause*. (5) VELO—CITY. (6) Because they add woe to men. (7) 'B' is the daughter of 'A'. (8) No smoke ejected by the electric train.

"THE GUESTS ARE MET, THE FEAST IS SET..."

Sri T. Prakasam, ex-Premier of Madras, in the College

—With a promise to come again

Sri K. Ayyappan, ex-Minister

Justice Mr. K. T. Koshy,
guest of honour at the College Union Social

College Union Social

"Providing a chastely gay and gladdening show" .....

"Taming the Shrew", staged by the Dramatic Club

"Friendship, love and cheer" ...

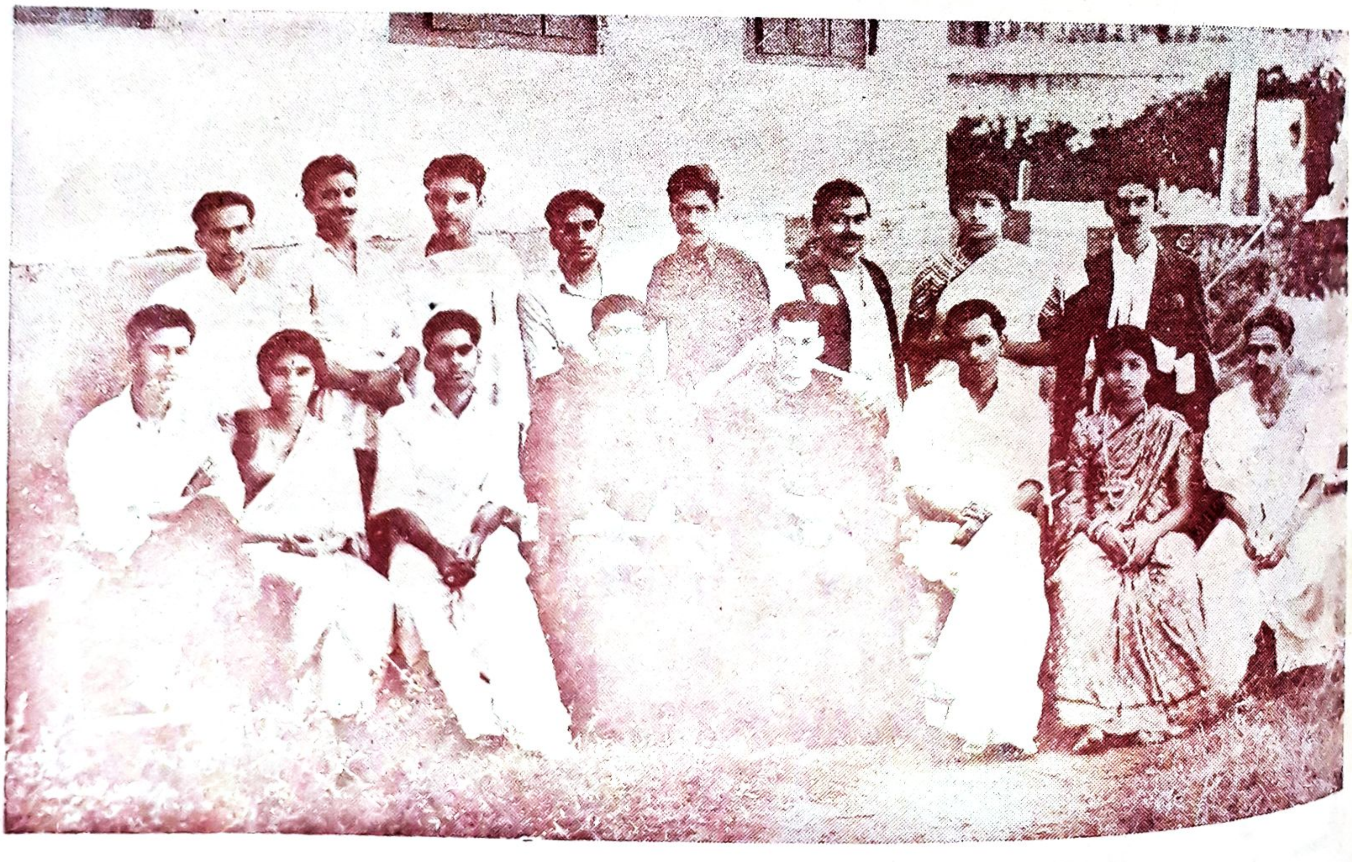

"നനയാത്ത കുന്നുകൾ", staged by the Dramatic Club

ഗാന്ധിസവും കമ്മ്യൂണിസവും

— *P. S. Karthikeyan, IV. U. C.*

ലോകത്തിൽ ഇന്നു കാണുന്ന സകല അസംതൃപ്തിക്കും അസമാധാനത്തിനും കാരണം, മനുഷ്യരുടെ അസ്വാതന്ത്ര്യതയും, സാമൂഹ്യഘടനയിലെ തകരാറുകളുമാണ്. ജനതയെ സ്വതന്ത്രരാക്കി, സാമൂഹ്യ സാമ്പത്തികഘടനയിലെ ദൂഷ്യവശങ്ങൾ നിർമ്മാർജ്ജനം ചെയ്യുങ്കിൽ മാത്രമേ, മനുഷ്യരാശിക്കു പുരോഗതിയുണ്ടാകുകയുള്ളു എന്നതു് ഏവരും അറിയുന്ന ഒരു പരമാർത്ഥം മാത്രമാണ്. മനുഷ്യരെ പുരോഗതിയിലേക്കെത്തിക്കുന്നതിനുള്ള രണ്ടു മാർഗ്ഗങ്ങളാണ് ഗാന്ധിസവും കമ്മ്യൂണിസവും.

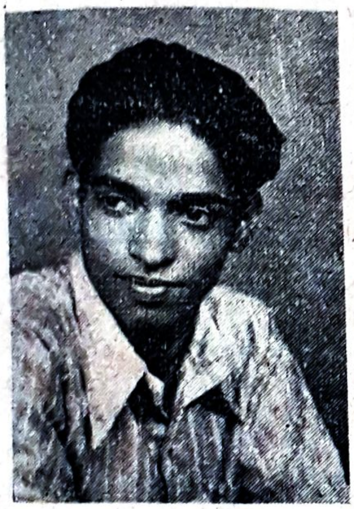

ഗാന്ധിജിയുടേയും ലെനിൻേറയും ലക്ഷ്യം ഒന്നുതന്നെയായിരുന്നിരിക്കാമെങ്കിലും, രണ്ടു കൂട്ടരും സ്വീകരിച്ച മാർഗ്ഗങ്ങൾ തുലോം വ്യത്യസ്തങ്ങളായിരുന്നു. ആദർശങ്ങൾ തമ്മിൽ ഒരു സംഘട്ടനമാണ് നാം അവിടെ കാണുന്നതു്. രണ്ടു തത്വസംഹിതകളേയും അതതർഹിക്കുന്ന പ്രാധാന്യത്തിൽ മനസ്സിലാക്കുന്നതിന്, ഒരു താരതമ്യപഠനം അത്യന്തം പ്രയോജനകരമായിരിക്കും.

ലെനിനും ഗാന്ധിജിയും ഏതേതു പരിതസ്ഥിതികളിൽ ജനിച്ചുവെന്നും, അവരിരുവരുടേയും ആദർശങ്ങൾ എന്തെല്ലാമായിരുന്നുവെന്നും, ആ ആദർശങ്ങൾ സാധിക്കുന്നതിന് അവർ സ്വീകരിച്ച മാർഗ്ഗങ്ങൾ എന്തെല്ലാമെന്നും, നമുക്കൊന്നു പരിചിന്തനം ചെയ്യാം.

സാർ ചക്രവർത്തിമാരുടെ, കിരാതവാഴ്ചയിൻകീഴിൽ പൊറുതിമുട്ടിയിരുന്ന, നാടിനേയും നാട്ടുകാരേയും രക്ഷിച്ച്, സ്വരാജ്യത്തെ സകലവിധ ക്ഷേമൈശ്വര്യങ്ങളും തികഞ്ഞ ഒരു നാടാക്കിത്തീർക്കുന്നതിനായിരുന്നു ലെനിൻ പരിശ്രമിച്ചതു്. 'ഭൂലോകസ്വർഗ്ഗം' എന്നു് ഇന്നു പെരുമ്പറകൊട്ടി ഘോഷിക്കപ്പെടുന്ന റഷ്യ, അന്നു വെറും ഹിരണ്യവാഴ്ചയുടെ കേളീരംഗമായിരുന്നു. അദ്ധ്വാനിക്കുന്നവൻെറ ഉല്പാദനഫലമാണ് ഒരു രാജ്യത്തിലെ സമ്പത്തു്. ആ സമ്പത്തിനു ന്യായമായ അവകാശികൾ അവിടത്തെ തൊഴിലാളികളാണ്. സമുദായത്തെ കാർന്നു തിന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അന്ധവിശ്വാസങ്ങളേയും ക്ഷുദ്രവാസനകളേയും നിർമ്മാർജ്ജനം ചെയ്യാതെ, സമുദായപുരോഗതി ഉണ്ടാകുകയില്ല. ജന്മിത്തവും രാജാധികാരവും മുതലാളിത്തവും ഒരു കൈയ്യായി, ഒരു ചേരിയിൽനിന്നുകൊണ്ടു്, തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തെ നശിപ്പിക്കുന്നതിനാണു ശ്രമിക്കുന്നതെന്നും, അതുകൊണ്ടു മുതലാളിമാരേയും ജന്മിമാരേയും നിശ്ശേഷം നശിപ്പിക്കണമെന്നും, അങ്ങനെ ഒരു തൊഴിലാളിസർവ്വാധിപത്യം സ്ഥാപിക്കുകയാണു വേണ്ടതെന്നും ലെനിൻ വിശ്വസിച്ചു. ആ ഉദ്ദേശ്യസിദ്ധിക്കായി അദ്ദേഹം സർവ്വാത്മനാ പ്രയത്നിക്കുകയും ചെയ്തു. വിശ്വവിശ്രുതനായ ജർമ്മൻ പണ്ഡിതൻ, കാറൽ മാർക്സിൻെറ സന്ദേശമായിരുന്നു ലെനിനും തൻെറ ജീവിതത്തിൽ പ്രചോദനം നൽകിയിരുന്നതു്. സ്വകാര്യസ്വത്തുടമ കേവലം പൊള്ളയായ ഒരു വാദമെന്നായിരുന്നു മാർക്സിൻെറ സിദ്ധാന്തം. ഒരു രാജ്യത്തിലെ ഭൂരിപക്ഷം ജനതയും ചോര നീരാക്കി വേലയെടുത്തു ഉല്പാദിപ്പിക്കുന്ന സമ്പത്തു ഏതാനും വ്യക്തികളുടെ കീശയിലാക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു കപടമതമാണതെന്നായിരുന്നു ലെനിൻെറ വിശ്വാസം. സ്വകാര്യസ്വത്തുടമ നിശ്ശേഷം നശിപ്പിക്കുക, വ്യവസായസ്ഥാപന

ങ്ങൾ ദേശസാത്താക്കുക, നീതിപൂർവ്വകമായ വിതരണം സ്റ്റേറ്റുമുഖേന നടത്തുക—എന്നിത്യാദിയാണു കമ്മ്യൂണിസത്തിന് അടിസ്ഥാനമായ ഏതാനും സുപ്രധാനതത്വങ്ങൾ. മുതലാളി സ്വേച്ഛാധിപത്യത്തിൽനിന്നു തൊഴിലാളി സ്വേച്ഛാധിപത്യത്തിലേക്കുള്ള ഒരു പരിവർത്തനമാണ് കമ്മ്യൂണിസമെന്നു സാമാന്യമായി പറയാം.

ഗാന്ധിജിയുടെ ആദർശങ്ങളും അവ നേടുന്നതിനു അദ്ദേഹം സ്വീകരിച്ച മാർഗ്ഗങ്ങളും ലെനിന്റേതിൽനിന്ന് എത്രയോ വിഭിന്നങ്ങളായിരുന്നു! മുതലാളിത്തവും ജന്മിത്തവും നശിപ്പിക്കുന്നതിന് എന്ത് അക്രമവും അനീതിയും പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനും കൊലയും കൊള്ളിവയ്പും നടത്തുന്നതിനും ലെനിന് വിരോധമില്ലായിരുന്നു. മഹാത്മജിയാകട്ടെ ദുർഭരണവും സ്വേച്ഛാധിപത്യവും നശിപ്പിക്കുന്നതിനുകൂടിയും അഹിംസാമാർഗ്ഗം അവലംബിക്കണമെന്ന പക്ഷക്കാരനായിരുന്നു. വിദേശീയാധിപത്യത്തെ ഇന്ത്യയിൽനിന്ന് കെട്ടുകെട്ടിച്ച്, സമുദായത്തിൽ സമൂലമായ ഒരു പരിവർത്തനം നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നതിനായിരുന്നു മഹാത്മജി തന്റെ ജീവിതം ഉഴിഞ്ഞു വച്ചിരുന്നത്. ഇതിൽ ആദ്യത്തേതിൽ അദ്ദേഹം പരിപൂർണ്ണവിജയം വരിക്കയും ചെയ്തു. എന്തിനും അഹിംസാമാർഗ്ഗം തന്നെയാണ് അവലംബിച്ചിരുന്നത് എന്ന വസ്തുത അനിഷേധ്യമാണ്. സത്യവും, ക്ഷേമവും, ഐശ്വര്യവും, സമാധാനവും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു തത്വസിദ്ധാന്തമാണ് 'അഹിംസ'. ഗാന്ധിജിക്ക് തന്റെ ജീവിതത്തിൽ, വേണ്ട ഉണർവ്വ് നല്കിയത് യേശുദേവന്റേയും, ശ്രീകൃഷ്ണന്റേയും ബുദ്ധഭഗവാന്റേയും അഹിംസാസിദ്ധാന്തമായിരുന്നു.

ഗാന്ധിജിയുടെ ആദർശങ്ങൾ എന്തെല്ലാമായിരുന്നു? സ്വകാര്യസ്വത്തുടമയിൽ ഗാന്ധിജി പരിപൂർണ്ണമായും വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. ഇന്ത്യൻ സാമൂഹ്യസാമ്പത്തികവ്യവസ്ഥിതിയിലെ ദൂഷ്യങ്ങൾ, നിർമ്മാർജ്ജനം ചെയ്യുക അസാദ്ധ്യമാകത്തക്കവണ്ണം, അത്ര വഷളൊന്നുമല്ല എന്നും, അഹിംസാമാർഗ്ഗം തന്നെ ശരണീകരിച്ചുകൊണ്ട്, അതു സാധിക്കാമെന്നും അദ്ദേഹം വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. മുതലാളിമാരിലും ജന്മിമാരിലും കടന്നുകൂടിയിട്ടുള്ള ദുർവാസനകളെ ദൂരീകരിക്കുകമാത്രമാണ് ഇന്നാവശ്യമെന്നും, അങ്ങനെ ജന്മിയും കർഷകനും തമ്മിലും, മുതലാളിയും തൊഴിലാളിയും തമ്മിലും, രമ്യത വളർത്തി സഹോദരന്മാരെപ്പോലെ ജീവിക്കുന്നതിന് അവരെ പരിശീലിപ്പിക്കണമെന്നും ഗാന്ധിജി കരുതി. മുതലാളി തൊഴിലാളിയുടേയും, ജന്മി കർഷകന്റേയും, വിശ്വസ്തോപകാരികൾ മാത്രമാണ്. തൊഴിലാളി–കർഷകവിഭാഗങ്ങൾക്ക് അവരർഹിക്കുന്ന ആനുകൂല്യങ്ങളും അവകാശങ്ങളും അനുവദിച്ചു കൊടുക്കേണ്ടത്, ജന്മിമുതലാളിമാരുടെ സുസ്ഥിരമായ നിലനില്പിനു അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്; അതു അവരുടെ ഒരു കടമയാണ്. സകല വ്യവസായസ്ഥാപനങ്ങളേയും ദേശസാത്താക്കുന്നതിൽ ഗാന്ധിജി എതിരായിരുന്നു. ഇതാണ് ഗാന്ധീസവും 'ജനാധിപത്യസോഷ്യലിസവും' അഭേദ്യമായി ബന്ധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു പറയുന്നതിന്റെ സാരം.

ലെനിനും ഗാന്ധിയും തമ്മിൽ മറ്റൊരു മൗലികമായ അഭിപ്രായവ്യത്യാസം മതത്തെ സംബന്ധിച്ചാണ്. ആദ്ധ്യാത്മികതത്വത്തിൽ അടിയുറച്ച ഒരു മതവിശ്വാസിയല്ലായിരുന്നു ലെനിൻ. തന്റെ ആചാര്യനായ മാർക്സിന്റെ ആദർശങ്ങളെത്തന്നെ ഒരു മതമായി സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട്, ആ മതം പ്രചരിപ്പിക്കുവാൻ സന്നദ്ധരായ ജനങ്ങളെ ചേർത്ത് ലെനിൻ 'കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്' എന്നൊരു പുതിയ സംഘടന രൂപീകരിച്ചു. ഈശ്വരസങ്കല്പം മിഥ്യയാണെന്നും, മതം മനുഷ്യരെ കബളിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു മയക്കവിദ്യയാണെന്നും ആയിരുന്നു അദ്ദേഹം തന്റെ അനുയായികളോട് ഉപദേശിച്ചത്. ഇതിന്റെ ഫലമായിട്ടാണ് എന്ത് അക്രമവും അനീതിയും പ്രവർത്തിച്ചും അധികാരം പിടിച്ചുപറ്റുന്നതിൽ, പാപമായിട്ടൊന്നുമില്ലെന്ന് ലെനിൻ ശഠിച്ചത്. സാർചക്രവർത്തിമാരുടെ ദുർഭരണത്തിൻ കീഴിൽ, ചക്രശ്വാസം വലിച്ചിരു

ന്ന ജനത, ലെനിന്റെ ആശയങ്ങളേയും ആദർശങ്ങളേയും അതേപടി സ്വീകരിച്ചതിൽ അത്ഭുതപ്പെടാനുമില്ല—ഗാന്ധിജി ആത്മാർത്ഥമായ ഒരു ഈശ്വരവിശ്വാസിയായിരുന്നു. "അഹിംസാ പരമോധർമ്മഃ" എന്ന് ആപ്തവാക്യമായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിനു മാർഗ്ഗസൂചനം നൽകിയിരുന്നതു്. മതം മനുഷ്യരുടെ ജന്മാവകാശമാണ്. കേവലം ഭൗതികതയിൽ അടിയുറച്ചതല്ല പ്രപഞ്ചം. ഈ പ്രപഞ്ചത്തിൽ കാണുന്ന സകല ചരാചരങ്ങൾക്കും കാരണഭൂതനായി ഏതൊ ഒരു അദൃശ്യശക്തി നിലകൊള്ളുന്നു. ആ അദൃശ്യശക്തിയെയാണ് നാം 'ഈശ്വരൻ' എന്നു സങ്കല്പിക്കുന്നതു്. ആദ്ധ്യാത്മികമല്ലാത്ത യാതൊരു പ്രവൃത്തിയും സമുദായപുരോഗതിക്കു കാരണമാകുന്നില്ല. കർമ്മമാണ് മനുഷ്യനു മോക്ഷത്തിലേക്കുള്ള മാർഗ്ഗം. ഗാന്ധിജി "ഹരിജനി"ൽ ഇപ്രകാരം എഴുതി.

"ഞാൻ ആരാണ്? ഈശ്വരൻ തരുന്നതല്ലാതെ മറെറാരു ശക്തിയും എനിക്കില്ല; ധാർമ്മികമായ അധികാരം മാത്രമാണ് എനിക്കുള്ളതു്. ഈ ലോകത്തിൽ അഹിംസ പ്രചരിപ്പിക്കുവാൻ പററിയ ഉപകരണമായി അദ്ദേഹം എന്നെ കരുതുന്നുണ്ടെങ്കിൽ, വേണ്ടവഴി അദ്ദേഹം എനിക്കു കാണിച്ചു തരും. വേണ്ടശക്തിയും തരും." "യങ്ങ് ഇന്ത്യ"യിൽ എഴുതിയ ഒരു ലേഖനത്തിൽ ഗാന്ധിജി ഇപ്രകാരം പറയുന്നു. "എന്റെ വിശ്വാസം ഈശ്വരനിൽ മാത്രമാണ്. ഈശ്വരനിൽ വിശ്വസിക്കുന്നതുകൊണ്ടുമാത്രമാണു ഞാൻ മനുഷ്യനിൽ വിശ്വസിക്കുന്നതു്. എനിക്കാശ്രയിപ്പാൻ ഈശ്വരനില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ, ടൈമനെപ്പോലെ ഞാൻ നരകുലശത്രുവാകുമായിരുന്നു." മഹാത്മജി സ്വജീവിതംകൊണ്ടു പഠിപ്പിച്ചു ഒരു പരമാർത്ഥം ജന്മംകൊണ്ടോ, കുലംകൊണ്ടോ, മാനംകൊണ്ടോ, ഐശ്വര്യംകൊണ്ടോ ഒരു മനുഷ്യനു മഹാത്മാവാകുവാൻ കഴിയുകയില്ല; മഹത്വം ആത്മാർത്ഥത തികഞ്ഞ ഈശ്വരഭക്തി ഒന്നുമാത്രമാണ്—എന്നായിരുന്നു.

ഇത്രയും പ്രസ്താവിച്ചതിൽനിന്നു് ഗാന്ധിസവും കമ്മ്യൂണിസവും ഏതേതു കാര്യങ്ങളിൽ എങ്ങനെയെല്ലാം വിഭിന്നങ്ങളായിരിക്കുന്നു എന്നൊരു സാമാന്യരൂപം വായനക്കാർ ഗ്രഹിച്ചിരിക്കുമല്ലോ. ഗാന്ധിസമോ, കമ്മ്യൂണിസമോ—ഏതാണ് ആദർശയോഗ്യവും പ്രയോഗക്ഷമവുമായിട്ടുള്ളതു്? ഓരോരുത്തരും സ്വയം ചിന്തിച്ചു സമാധാനം കണ്ടുപിടിക്കേണ്ട ഒരു പ്രശ്നമാണിതു്.

അക്രമസന്ദേശത്താൽ പ്രചോദിതരായ റഷ്യയിലെ ജനാവലി, സാർഭരണത്തെ തകിടം മറിച്ചുവെങ്കിലും, അതിന്റെ പരിണതഫലം എത്ര ഭയാനകമായിരുന്നുവെന്ന് ചരിത്രപാഠകൾക്കു് അറിയാവുന്ന ഒരു വസ്തുതയാണ്. രാജ്യവ്യാപകമായ ആഭ്യന്തരസമരത്തിനിടയിൽ, അനേകം പ്രഭുക്കന്മാരും ജന്മിമാരും നിർദ്ദയം വധിക്കപ്പെട്ടതിനുപുറമെ, ക്ഷാമപീഡിതരായി നിരവധി ജനങ്ങൾ മൃതിയടഞ്ഞു. എന്നാൽ റഷ്യയിൽ കമ്മ്യൂണിസം എത്രമാത്രം പ്രയോഗത്തിൽ വന്നിട്ടുണ്ടു്? സ്വകാര്യസ്വത്തുടമയെ നിശ്ശേഷം നശിപ്പിക്കുന്നതിന് അവിടത്തെ ഗവർമ്മേണ്ടിനു് ഇന്നേവരെ സാധിച്ചിട്ടില്ല എന്നതു് ഒരു പരമാർത്ഥം മാത്രമാണ്. വസ്തുവകകൾ കൂട്ടുഭരണസമ്പ്രദായത്തിൽ കൃഷിക്കാർക്കു വീതിച്ചുകൊടുക്കുകയും, വ്യവസായസ്ഥാപനങ്ങളെ ഗവർമ്മേണ്ടിന്റെ വിശ്വസ്തസേവകരിൽ അർപ്പിക്കയുമാണുണ്ടായതു്. സ്റ്റാലിന്റെ അധികാരാപഹരണത്തോടുകൂടി, ജനാധിപത്യത്തിന്റെ സകല മര്യാദകളും ചവിട്ടി മെതിക്കപ്പെട്ടിരിക്കയാണ്. വ്യക്തിസ്വാതന്ത്ര്യം, ചിന്താസ്വാതന്ത്ര്യം, സഞ്ചാരസ്വാതന്ത്ര്യം, മതസ്വാതന്ത്ര്യം മുതലായ അനവധി മൗലികാവകാശങ്ങൾ നിഷേധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഗവർമ്മേണ്ടിനെതിരായി, ആരു ശബ്ദമുയർത്തിയാലും അവരെ അടുത്ത പ്രഭാതത്തിൽതന്നെ പരലോകത്തേക്കയക്കുന്നതിനു സ്റ്റാലിന്റെ ഗവർമ്മേണ്ടിനു യാതൊരു കൂസലുമില്ല. ചുരുക്കത്തിൽ, വിപ്ലവത്തിനുമുമ്പു റഷ്യ ഏതാനും മുതലാളിമാരുടേയും ജന്മിമാരുടേയും അധികാരത്തിൻകീഴിൽ വർത്തിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ, വിപ്ലവത്തിനുശേഷം, ശേഷിയും ശേമുഷിയുമുള്ള വേറെ ഏതാനും സ്വാർത്ഥതല്പരരുടെ കയ്യില

ന്റെ എന്നതിൽ കവിഞ്ഞു യാതൊരു പരിവർത്തനവും റഷ്യയിൽ ഇതേവരെയുണ്ടായിട്ടില്ല. സാമ്രാജ്യമോഹികൾ എന്നാക്ഷേപിക്കപ്പെടുന്ന ബ്രിട്ടൻ, അമേരിക്ക മുതലായ രാജ്യങ്ങളിൽ ഇന്നും ജനാധിപത്യം പുലരുന്നു എന്ന വാസ്തവം ആർക്കു നിഷേധിക്കാൻ കഴിയും? റഷ്യയുടെ ഇരുമ്പുമറയ്ക്കുള്ളിൽ എന്തെല്ലാം നടക്കുന്നു എന്ന് ആരു കണ്ടു? സ്ഥിതിസമത്വം എന്നൊന്നു റഷ്യയിൽ ഇല്ല. റഷ്യയിൽ കമ്മ്യൂണിസം തികച്ചും ഒരു വിജയമായിട്ടില്ല. "സാധുജനസംരക്ഷണം" എന്ന കപടമുദ്രാവാക്യവും മുഴക്കി അവിടെ എന്തെല്ലാം കൊള്ളരുതായ്മകളാണ് കാട്ടിക്കൂട്ടുന്നത്? തത്വത്തിൽ, മുതലാളിസ്വേച്ഛാധിപത്യവും തൊഴിലാളിസ്വേച്ഛാധിപത്യവും ഒന്നുതന്നെയാണ്.

ഇന്നു ലോകത്തിൽ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സംഭവങ്ങളെ, നിഷ്പക്ഷമായി അഭിവീക്ഷിക്കുകയാണെങ്കിൽ ഗാന്ധീസത്തിനു സുശോഭനമായ ഒരു ഭാവിയുണ്ടെന്നു കാണുവാൻ വിഷമമില്ല. യുദ്ധത്തിന്റെ കരിനിഴലുകൾ കാർമേഘപടലങ്ങൾപോലെ ഇരുണ്ടുകൂടിയിരിക്കുന്നു. ലോകം ശാന്തിക്കും സമാധാനത്തിനും വേണ്ടി വെമ്പൽ കൊള്ളുന്നു. അഹിംസാസിദ്ധാന്തത്തിൽ അടിയുറച്ച ഗാന്ധീസമൊന്നു മാത്രമാണ്" സമാധാനത്തിനുള്ള മാർഗ്ഗം--എന്നു ലോകചിന്തകന്മാർപോലും സമ്മതിച്ചിരിക്കുന്നു. ഗാന്ധീസവും കമ്മ്യൂണിസവും തമ്മിൽ ഏറ്റവും മൗലികമായുള്ള വ്യത്യാസവും ഇതുതന്നെയാണ്. "അക്രമം ഉപേക്ഷിക്കാമെങ്കിൽ ഞാൻ കമ്മ്യൂണിസത്തെ സ്വാഗതം ചെയ്യാം" എന്നു ഗാന്ധിജി ഒരിക്കൽ പി. സി. ജോഷിക്കെഴുതിയതിൽനിന്ന്, അദ്ദേഹത്തിനു കമ്മ്യൂണിസത്തോടുള്ള മനോഭാവം എന്തായിരുന്നുവെന്നൂഹിക്കാമല്ലോ. അധർമ്മവും അനീതിയും, ഹിംസയും തെമ്മാടിത്തവും, കൊലയും കൊള്ളിവയ്പും ഒരു രാജ്യത്തും എക്കാലത്തും വിജയിക്കുകയില്ല. മനുഷ്യരെ നാശത്തിലേക്കു മാടിവിളിക്കുന്ന യാതൊരു "പരിഷ്കാരപദ്ധതികളോടും ഗാന്ധീസം കൂട്ടുനില്ക്കുകയില്ല.

എന്നാൽ ഗാന്ധിജിയുടെ ആദർശങ്ങൾ ഇന്നു എത്ര പേരിൽ വേരൂന്നിക്കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്? അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആദർശങ്ങൾ അടിസ്ഥാനമായി സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടു രൂപീകൃതമായ കോൺഗ്രസ്സ് ആധിപത്യം പിടിച്ചുപറ്റിയതോടുകൂടി ഏതാനും അധികാരക്കൊതിയന്മാരുടേയും അധർമ്മികളുടേയും കരിഞ്ചന്തക്കാരുടേയും പൂഴ്ത്തിവയ്പുകാരുടേയും സംഘടനയായിത്തീർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പരമദയനീയസ്ഥിതി മറച്ചുവയ്ക്കത്തക്കതാണോ? ഗാന്ധിജിയുടെ ആദർശങ്ങൾ പുകഴ്ത്തിപ്പാടുന്നതിൽ ആരും വിമുഖത പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നില്ലെങ്കിലും, ആചാര്യകൃപലാനി പറഞ്ഞതുപോലെ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആദർശങ്ങൾ പ്രവൃത്തിപഥത്തിൽ കൊണ്ടുവരുന്നതിന് ആരും ശ്രമിക്കുന്നില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആദർശങ്ങൾ പരിപാലിക്കപ്പെടണമെങ്കിൽ, ആത്മനിയന്ത്രണവും ആത്മധൈര്യവും ആവശ്യമാണ്.

അസമത്വം, അസ്വാതന്ത്ര്യം, അനീതി, ചൂഷണവാസന, ദുരഭിമാനം ഇവയുടെ ഫലമാണ് യുദ്ധദുരിതം. ലോകം, ശാന്തിക്കും സമാധാനത്തിനുംവേണ്ടി വെമ്പൽകൊള്ളുന്ന ഈ ഘട്ടത്തിൽ, ഗാന്ധീസത്തിന്റെ വിജയസാദ്ധ്യത അനവധിയാണ്. ഏതോ ഒരു ചിന്തകൻ പറഞ്ഞതുപോലെ "സ്വാർത്ഥത്തെ നിശ്ശേഷം കൈവെടിഞ്ഞ്", സ്വന്തധനം, സ്വന്തസുഖം എന്ന ദുരഭിമാനങ്ങൾക്കു യാതൊരിടവും നൽകാതെ, ആരോടും വിദ്വേഷം മനസ്സിൽ വിചാരിക്കാതെ, പരമാർത്ഥത്തിനായി തന്നെയും തന്റേതിനെയും ജീവിതത്തേയും ഉഴിഞ്ഞു മാറ്റിവയ്ക്കുന്ന സുശിക്ഷിതരായ ഒരു വ്യക്തികളാണു ഗാന്ധിയൻ സാമൂഹ്യഘടനയിലെ അടിസ്ഥാനഘടകങ്ങൾ? നിസ്വാർത്ഥമായ സേവനംകൊണ്ടുമാത്രമേ, ഗാന്ധീസം നടപ്പിൽ വരുത്തുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. ആറ്റംബോംബും ഹൈഡ്റജൻബോംബും മററു സംഹാരബോംബുകളും ഒരു കാലത്തു തിരസ്കരിക്കപ്പെടുകതന്നെ ചെയ്യും. പരിവർത്തനോന്മുഖമായ ഒരു ദശാസന്ധിയിലാണു നാം ജീവിക്കുന്നത്. നിയതിയുടെ ഗതി എങ്ങനെയെന്ന് ആരും അറിയ

കൂപ്പുകൈ!

— Francis J. Alapatt III B. Sc.

വന്ദ്യഗുരോ! അങ്ങയുടെ നിസ്വാർത്ഥസേവനത്തിൻെറ മുമ്പിൽ ഞങ്ങളുടെ വിനീതമായ കൂപ്പുകൈ!

മരണം—ആററംയുഗത്തിൽപ്പോലും മനുഷ്യനു ജയിക്കുവാൻ വയ്യാത്ത ശക്തി! എത്രയെത്ര മഹാന്മാരാണ് അതിൻെറ ആഘാതമേററ കാലയവനികയ്ക്കുള്ളിൽ മറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു്!

ഭാരതത്തെ പൊതുവെയും വിദ്യാർത്ഥിലോകത്തെ പ്രത്യേകിച്ചും കണ്ണീരിൽകുളിപ്പിച്ച ആ സംഭവം കഴിഞ്ഞിട്ട് ഒരുകൊല്ലം തികയാറായി. ഇന്നും വ്യസനം തിങ്ങിയ ഹൃദയത്തോടുകൂടിയല്ലാതെ അതിനെക്കുറിച്ച് ഓർമ്മിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നില്ല.

വന്ദ്യപിതാവേ! അങ്ങയുടെ വിയോഗം വൈദികലോകത്തെ മാത്രമോ, വിദ്യാഭ്യാസലോകത്തെ മാത്രമോ ബാധിക്കുന്ന ഒന്നല്ല. ആധുനികലോകത്തിന്നു് അങ്ങ് ഒരു മാതൃകയാണ്. അങ്ങ് എല്ലാവരുടെയും മിത്രമാണ്, ആത്മമിത്രമാണ്. നിസ്വാർത്ഥമായ സേവനത്തിൻെറയും നിഷ്കളങ്കമായ ത്യാഗത്തിൻെറയും മഹനീയ ബലിപീഠത്തിൽ ജീവിതം ഹോമിച്ച ഒരു മനുഷ്യസ്നേഹിയാണവിടുന്ന്. വളർന്നുവരുന്ന തലമുറകളിൽ സ്നേഹത്തിൻെറയും സാഹോദര്യത്തിൻെറയും പാവനബീജം മുളയെടുത്തു വികസിക്കുന്നതിന്നു് അവിടുന്നു നയിച്ച മാതൃകാപരമായ ജീവിതം എന്നെന്നും പ്രേരണനല്കും.

മഹാത്മാവേ! അവിടത്തെ ഗുണഗണങ്ങളെ പ്രകീർത്തിക്കുവാൻ ഞങ്ങൾ അപ്രാപ്തരാണ്. ഒരൊന്നാംകിട വിദ്യാഭ്യാസപ്രവർത്തകൻ, അദ്വിതീയനായ ധനശാസ്ത്രപണ്ഡിതൻ, ഒരുത്തമ ഈശോസഭാവൈദികൻ, എല്ലാററിലും ഉപരി, ഒരു നിസ്വാർത്ഥസേവകൻ—ഇതിനെല്ലാം പര്യായമാണ് അവിടുത്തെ നാമധേയം—ഫാദർ കാർട്ടി.

അവിടുന്നു കേരളീയർക്കു ചെയ്തിട്ടുള്ള സ്തുത്യർഹമായ സേവനങ്ങൾ ഞങ്ങൾ എന്നെന്നും അഭിമാനത്തോടുകൂടി സ്മരിക്കും. തിരുവിതാംകൂറിൽ സർ സി. പി. യുടെ ഭരണകാലത്തു നടന്ന വിദ്യാഭ്യാസപ്രക്ഷോഭണത്തിൽ ഞങ്ങളെ പലപ്രകാരേണയും സഹായിക്കുവാൻ അവിടുന്നു് ഉത്സുകനായിരുന്നു. ചങ്ങനാശ്ശേരി സെൻറ് ബർക്കുമൻസ് കോളജ്, തേവര സേക്രഡ്ഹാർട്ട് കോളജ്, തൃശ്ശൂർ സെൻറ് തോമസ് കോളജ്, സെൻറ് മേരീസ് കോളജ് ഇവയുടെ സംസ്ഥാപനത്തിനും വിജയകരമായ നടത്തിപ്പിന്നും അങ്ങിൽനിന്നും ലഭിച്ച സഹായവും പിൻതുണയും അവർണ്ണനീയമാണ്.

വന്ദ്യഗുരോ! അങ്ങയുടെ ചരമം ഞങ്ങൾക്കു തീർത്താൽതീരാത്ത നഷ്ടമാണ്. അവിടുത്തെ നിസ്വാർത്ഥസേവനത്തിൻെറമാധുര്യം ഇനി ഞങ്ങൾക്കാസ്വദിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല; എങ്കിലും അവിടുത്തെ പാവനചൈതന്യം എന്നും ഞങ്ങളെ നയിക്കുമെന്നു പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു.

മഹാധന്യ! അങ്ങേയ്ക്കു ഞങ്ങളുടെ വിനീതമായ കൂപ്പുകൈ!!

ന്നില്ല. പരിഷ്കാരത്തിൻെറ നെല്ലിപ്പടിയിലേക്കു മനുഷ്യരാശി ത്വരിതഗമനം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കയാണ്. നിയതിയുടെ ഈ അദൃശ്യമായ പുരോഗതിയിൽ, ഗാന്ധിസം പൊൻപ്രഭ വീശുന്ന ഒരു ജ്വാജ്വല്യതാരമായി പ്രശോഭിക്കതന്നെ ചെയ്യും; തീർച്ച.

അദ്ധ്യാപകനും ഗൃഹസ്ഥനും

— P. Ramanujam I U.C.

ഹൈസ്കൂൾ വിദ്യാഭ്യാസം കഴിഞ്ഞ ഉടനേ തന്നെ വിധിവൈഭവത്താൽ ഒരു "ഗൃഹസ്ഥ"ന്റെ ജോലി സ്വീകരിച്ചു് ഉദ്ദേശം ഒരു പന്തീരാണ്ടു കാലം വിവിധകച്ചേരികളുടെ കോണുകളിൽ ഇരുന്നു സേവനം ചെയ്യുവാൻ ഇടവന്ന നിർഭാഗ്യവാനായ എന്റെ സ്വന്തം അനുഭവങ്ങളും അഭിപ്രായങ്ങളുമാണു് ഈ ചെറുലേഖനത്തിൽ പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നതു്. എന്റെ അനുഭവങ്ങൾ സഹജീവികൾക്കും അനുഭവപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്തപക്ഷം ആസ്വാദ്യമല്ലാതിരിക്കാം; എങ്കിലും എന്റെ അഭിപ്രായങ്ങൾ ആത്മാർത്ഥങ്ങളാണെന്നു പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ.

"വൃഥാവാചാലന്മാർ', 'തൊട്ടാവാടി മാസ്റ്റർമാർ', 'അർദ്ധപട്ടിണിക്കാർ' എന്നിങ്ങനെയും മറ്റും അദ്ധ്യാപകലോകത്തെ ആകമാനം ആക്ഷേപിക്കുക എന്നതു്, അദ്ധ്യാപകന്മാരല്ലാത്തവർക്കു പൊതുവേയും, ആപ്പീസുഗൃഹസ്ഥന്മാർക്കു പ്രത്യേകിച്ചും പണ്ടുതന്നെയുള്ള പതിവാണെന്നു പറയാതെ തരമില്ല. ഏതെങ്കിലും ഒരു വ്യക്തിയെപ്പറ്റി ആർക്കെങ്കിലും ഒരു ദുരഭിപ്രായമുണ്ടെന്നുവരികിൽ, അതിനെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി ഒരു സമുദായത്തേയോ, ഒരു തൊഴിലിനേയോ പാടേ അധിക്ഷേപിക്കുക എന്നതു് ഒരിക്കലും ആശാസ്യമായിട്ടുള്ളതല്ലല്ലോ. വിദ്യാർത്ഥികളായിരുന്ന കാലങ്ങളിൽ, ഏതൊരു ഉദ്യോഗസ്ഥനേയും "Quill-drivers" എന്നും മറ്റും പറഞ്ഞു് ആക്ഷേപിച്ചുനടന്നിരുന്ന ഈ കൂട്ടർ, വിദ്യാലയംവിട്ടു് ഒരു ആപ്പീസിന്റെ മൂലയിൽ സ്ഥലംപിടിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ പിന്നത്തെ സ്ഥിതി 'സുദർശനം' പിടിക്കുന്ന ലൈസൻസില്ലാത്ത ഡ്രൈവർമാരുടേതുപോലെയാണെന്നു് എനിക്കു തോന്നുന്നു. എത്രവലിയ ഉദ്യോഗസ്ഥനേയുംകാൾ കൂടുതൽ ബഹുമാനാർഹൻ ഒരു അദ്ധ്യാപകൻതന്നെയാണെന്നു ആത്മാർത്ഥമായി കരുതിപ്പോന്ന അന്നത്തെ വിദ്യാർത്ഥികൾ ഇന്നിപ്പോൾ അദ്ധ്യാപകലോകത്തെ കേവലം മിന്നാമിനുങ്ങുകളെപ്പോലെ കരുതിപ്പോരുന്നതിൽ അത്ഭുതപ്പെടേണ്ടതുണ്ടു്; അത്യധികം വ്യസനിക്കേണ്ടതുമുണ്ടു്. ഇതിന്നുള്ള സമാധാനമെന്നോണം ഒരിക്കൽ എന്റെ ഒരു മാന്യസ്നേഹിതൻ പറയുകയുണ്ടായി: "അവർ യഥാർത്ഥജീവിതം ഇപ്പോൾ മാത്രമാണു് മനസ്സിലാക്കിത്തുടങ്ങുന്നതു്." എന്നാൽ ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു, യഥാർത്ഥജീവിതത്തിൽ ഒരു അദ്ധ്യാപകനോ ഒരു കച്ചേരി ഗൃഹസ്ഥനോ മാന്യസ്ഥാനമെന്നു്. ഇതിന്നു സമാധാനമായി എനിക്കു പറയുവാനുള്ളതു് ഇതാണു്:– ഒരു സമുദായത്തിൽ ഒരാൾക്കുള്ള സ്ഥാനം, അയാളും പൊതുജനങ്ങളും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തേയും, അയാൾക്കു സമുദായത്തോടുള്ള ചുമതലകളേയും അടിസ്ഥാനപ്പെട്ടാണു് ഇരിക്കുന്നതു്. ഇന്നത്തെ ബാലന്മാരാണു് നാളത്തെ പൗരന്മാർ. പൗരധർമ്മമാകുന്ന വിത്തു ബാലഹൃദയങ്ങളാകുന്ന നിലങ്ങൾ ഉഴുതു നിരപ്പാക്കി, അവയിൽ സാരോപദേശങ്ങളാകുന്ന വളം ചേർത്തു കൃഷിചെയ്യുന്ന അദ്ധ്യാപകന്മാരോ മാന്യർ, അതോ, ഒരു കച്ചേരിയുടെ മൂലയിൽ ലോകത്തിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽപ്പെടാതെ ഒരു സാധാരണവേഷംധരിച്ചു്, ക്രമത്തിലധികം വളർന്നിട്ടുള്ള ശ്മശ്രുക്കളുടെ ഇടയിൽക്കൂടി താംബൂലചർവ്വണാവശിഷ്ടങ്ങൾ നിർഗ്ഗളിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു്, മേശപ്പുറത്തുവലിച്ചുവാരിയിട്ടിട്ടുള്ള

ഷയങ്ങളിലും പുസ്തകങ്ങളിലും കുറിക്കേറിക്കേണ്ടുന്നവരെ കമ്പൂർ എന്ന പ്രിയപ്പെട്ട വായനക്കാർതന്നെ നിശ്ചയിക്കട്ടെ!

ലോകം ബഹുമാനിക്കുന്നത് അദ്ധ്യാപകലോകത്തെതന്നെയാണ്. ചില പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിൽ നിയമനിർമ്മാണസഭകളിൽ സർവ്വകലാശാലാപ്രതിനിധികളുണ്ടെന്നു കേട്ടിട്ടുണ്ട്. ഒരു രാജ്യത്തിലും ഒരു ഗുമസ്തനെ ഗുമസ്തലോകത്തിന്റെ പ്രതിനിധിയായി നിയമിച്ചിട്ടുള്ളതായി കേട്ടറിവില്ല. ഇപ്രകാരം ഒരു വർഗ്ഗമാണെന്നുതന്നെ സമുദായം ഗണിക്കുന്നില്ല. ഗുമസ്തലോകത്തിന്നു സ്വതന്ത്രമായി യാതൊന്നുംതന്നെ പ്രവർത്തിക്കുവാനില്ലെന്നും, അവരിൽനിന്നു ജനസമുദായം യാതൊന്നും പ്രതീക്ഷിക്കുന്നില്ലെന്നും ഉള്ളതാണ് ഇതിന്റെ യഥാർത്ഥ കാരണം. വാസ്തവത്തിൽ പൊതുജനസേവകന്മാരായ ഉദ്യോഗസ്ഥപ്രമാണികളുടെ ചട്ടുകപ്രായമായ ഉപകരണങ്ങൾ മാത്രമാണ് ഗുമസ്തന്മാർ! ഒരു ഹോട്ടലിലെ ഉടമസ്ഥനെയും അവിടെ ഭക്ഷണപാനീയങ്ങൾ വിളമ്പുന്ന അയാളുടെ സർവ്വന്റുകളെയും അവിടെ ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നതിന്നു വരുന്നവർ എങ്ങനെ വീക്ഷണം ചെയ്യുന്നുവോ, അതുപോലെയാണ് പൊതുജനങ്ങൾ ആഫീസുമേധാവിയെയും ഗുമസ്തലോകത്തെയും കരുതുന്നത്. രാജ്യഭരണകാര്യങ്ങൾ എല്ലാം തങ്ങളാണ് നിയന്ത്രിക്കുന്നതെന്നും മറ്റും തെറ്റിദ്ധരിച്ച്, വീരവാദങ്ങൾ മുഴക്കുന്ന ചില ഗുമസ്തന്മാരെ കാണുമ്പോൾ എനിക്കു തോന്നിപ്പോകാറുണ്ട്, അവർ ഉത്തരംതാങ്ങി ഗൗളികളെപ്പോലെയാണെന്ന്. അവരുടെ വീരവാദങ്ങൾക്ക് ഒരു സാമ്പിൾ താഴെ ചേർക്കുന്നു. എന്റെ ഒരു മാന്യസഹപ്രവർത്തകൻ അഭിമാനത്തോടെ പറഞ്ഞതാണിത്: "ഇന്നലെ ഞാൻ ഒരു ഫയലിൽ ഒരു നോട്ടിട്ടു: സെക്രട്ടറി അതു ശരിവച്ചു; ആഫീസർ അതുപ്രകാരം ഉത്തരവിട്ടു; മറ്റവന്റെ തലയും എടുത്തു." ഇതരമാതിരി അർത്ഥമില്ലാത്ത എത്രയോ ജല്പനങ്ങൾ കേൾക്കേണ്ട ദൗർഭാഗ്യം എനിക്കുണ്ടായിട്ടുണ്ട്— അയ്യോ!

അദ്ധ്യാപകലോകത്തെയും, ഗുമസ്തലോകത്തെയുംപറ്റി ചിന്തിക്കുമ്പോൾ ആദ്യമായി എനിക്കു തോന്നിപ്പോകാറുള്ളത് ഇരുകൂട്ടരുടെയും പരിതസ്ഥിതികളെപ്പറ്റിയാണ്. എന്റെ പരിചയത്തിൽ മേലധികാരികളുടെ മുമ്പിൽ മേൽമുണ്ട് എടുത്ത് അരയിൽകെട്ടി, പഞ്ചപുച്ഛമടക്കി വിനയപ്രതിമപോലെ നില്ക്കേണ്ടതായിട്ടില്ലാത്ത ഏക ഉദ്യോഗം അദ്ധ്യാപകന്റേതാണ്. പ്രൈമറി സ്കൂളുകളിലെ അദ്ധ്യാപകന്മാർക്കുപോലും തങ്ങളുടെ ഉത്തരീയത്തെ ഏതു മേലധികാരികളുടെ മുമ്പിലും ധരിക്കുവാൻ സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ട്; എന്നുതന്നെയല്ല, അപ്രകാരം ചെയ്യേണ്ടതാണ് നിയമം. ചുരുക്കിപ്പറയുന്നതായാൽ ഏതൊരവസരത്തിലും Inferiority Complex തോന്നിക്കാത്ത ഏക ഉദ്യോഗം അദ്ധ്യാപകന്റേതുതന്നെ.

സുന്ദരകലകൾ, സാഹിത്യം ആദിയായവയിലുള്ള അഭിരുചിയും ആസക്തിയും ആണല്ലോ മനുഷ്യനും മൃഗവും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസങ്ങളിൽ പ്രധാനം. പ്രസിദ്ധികേട്ട ഗ്രന്ഥകർത്താക്കന്മാരായും ഉജ്ജ്വലപ്രസംഗകന്മാരായും, പ്രൗഢകവികളായും ഉയർന്നുവരുന്നവർ കൂടുതൽ അദ്ധ്യാപകലോകത്തിൽനിന്നാണ്. ഒരു ഗുമസ്തൻ പ്രസംഗിച്ചുനടക്കുക, ഗ്രന്ഥം രചിക്കുക എന്നിവയെല്ലാം 20-ാം നൂറ്റാണ്ടിലെ മഹാത്ഭുതങ്ങളായിട്ടാണ് കണക്കാക്കപ്പെടുന്നത്. ഗുമസ്തലോകം Art, literature, Romance, എന്നിവയെ Atom Bomb, Hydrogen Bomb, Jet planes എന്നിവയുടെ പര്യായങ്ങളായിട്ടാണോ കരുതിവരുന്നത് എന്നു തോന്നിപ്പോകാറുണ്ട്.

അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെയും ഗുമസ്തന്മാരുടെയും മനഃസ്ഥിതികൾ തമ്മിലുള്ള ഈ അന്തരത്തിന്നു കാരണം അവർ ഇരുകൂട്ടരും പെരുമാറിവരുന്ന അന്തരീക്ഷങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള അന്തരംതന്നെയാണ്. ഒരു ഗുമസ്തന്റെ ജോലി ജീവിതത്തിന് ഒരിക്കലും അനുയോജ്യമായിട്ടുള്ളതല്ല. നേരെമറിച്ച് അദ്ധ്യാപകൻ, ഉല്ലാസഭരിതവും നിർമ്മലമാനസവും ആയ നിരവധി 'വിദ്യാ

ൎത്ഥികളുടെ സമ്പൎക്കംകൊണ്ടു് പാവനമായിത്തീരുന്ന അന്തരീക്ഷത്തിലാണു് പ്രവൃത്തി എടുക്കുന്നതു്. Defalcation, misappropriation, cheating എന്നീ സാംക്രമികരോഗങ്ങളുടെ ബീജങ്ങൾ അദ്ധ്യാപകലോകത്തെ ബാധിച്ചു് അവരുടെ ജീവിതം മലിമസമാക്കിത്തീൎക്കുന്നതായി കണ്ടിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ടാണല്ലോ വൃദ്ധന്മാരായിത്തീൎന്നാൽക്കൂടി അദ്ധ്യാപകരുടെ ഉല്ലാസത്തിനു കോട്ടം തട്ടാത്തതു്.

അവസാനമായി അദ്ധ്യാപകന്മാരുടേയും, ഗൃഹസ്ഥന്മാരുടേയും ജീവിതാദൎശത്തെപ്പററിയാണു് പ്രതിപാദിക്കേണ്ടതു്. ഗൃഹസ്ഥന്മാർ സ്വാൎത്ഥത്തിനുവേണ്ടിമാത്രം ജോലിചെയ്യുന്നു; അദ്ധ്യാപകന്മാരാകട്ടെ അവരുടെ ജീവിതം മുഴുവൻ നിസ്സാരവേതനം സ്വീകരിച്ചു് അവരുടെ ശിഷ്യസമൂഹത്തിന്റെ ഉന്നമനത്തിനുവേണ്ടി വ്യയംചെയ്യുകയും, അവരുടെ ശിഷ്യഗണത്തിന്റെ ഉന്നതിയിൽ സന്തോഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നോക്കുക: അവരുടെ വ്യത്യസ്തജീവിതോദ്ദേശ്യങ്ങൾ. തന്റെ വിദ്യാൎത്ഥികൾ ഉയൎന്നസ്ഥിതിയിൽ കാണുമ്പോൾ ഏതൊരു അദ്ധ്യാപകനാണു് അഭിമാനംകൊണ്ടു് പുളകംകൊള്ളാത്തതു്! എത്രതന്നെ പറഞ്ഞാലും, ആരുതന്നെ എതിൎത്താലും, ഗൃഹസ്ഥലോകത്തെക്കാൾ എത്രയോ മാന്യമായ സേവനമാണു് അദ്ധ്യാപകലോകം അനുഷ്ഠിക്കുന്നതു് എന്നു നമുക്കു സമ്മതിക്കാതെ തരമില്ല.

HALLO!

WHY YOU WASTE MONEY IN GETTING
YOUR **SPORTS** GOODS
FROM HERE AND THERE?

TRY

The Cochin All Sports

ERNAKULAM

EXCELLENT IN WORKMANSHIP
SATISFACTORY IN SERVICE
COMPETITIVE IN PRICES

ശ്രീ ചങ്ങമ്പുഴ

— *S. Balan, II U.C.*

"ഛായായിത്തീരാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ
പോയല്ലോ, പോയല്ലോ, പുഷ്പമേ നീ?"

1089 കന്നി 24-ാം തീയതി മലയാളസാഹിത്യനഭോമണ്ഡലത്തിലെ ആ ഉജ്ജ്വലതാരം, ഇടപ്പള്ളിയിൽ ഉദിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അമ്മ ചങ്ങമ്പുഴവീട്ടിൽ ശ്രീമതി സി. കെ. പാറുക്കുട്ടി അമ്മയും അച്ഛൻ കൊച്ചി തെക്കേടത്തു നാരായണമേനവനും ആണ്. കൃഷ്ണപിള്ളയുടെ വിദ്യാഭ്യാസം ആലുവാ, എറണാകുളം, തിരുവനന്തപുരം എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിൽ നിർവ്വഹിക്കപ്പെട്ടു.

116-ൽ അദ്ദേഹം എം. എ. ബിരുദം സമ്പാദിച്ചു. ശ്രീമതി എസ്. കെ. ശ്രീദേവിയാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യാപദം അലങ്കരിച്ചിരുന്നത്. രണ്ടുകുട്ടികളും, രണ്ടു സഹോദരന്മാരും, ഒരു സഹോദരിയുമാണ് അദ്ദേഹത്തിന്നുള്ളത്. 123 മിഥുനം 4-ാം തീയതി ആ താരം അസ്തമിച്ചു: ആ വേണുഗാനം നിലച്ചു.

ചങ്ങമ്പുഴ! ആ വാക്കിന് ഒരു പ്രത്യേക ആകർഷകത്വമുണ്ട്. ആ പേരു് ഓർക്കുന്ന ഏകാന്തതയിൽപോലും മൃദുസ്പന്ദസാന്ദ്രമായ, കരളലിയിക്കുന്ന, ഒരു മുരളീഗാനം എന്റെ ശ്രവണപുടങ്ങളിൽ വന്നു മന്ദമായി തട്ടാറുണ്ട്. അപ്പോൾ മുതൽ എന്റെ ചിന്ത ചിറകു വിരിച്ചു പറക്കുകയായി, ആയിരമായിരം ഗാനശകലങ്ങൾ എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ഊറി വരുകയായി. ഏകാന്തതയിൽപോലും ഞാൻ ചില ഈരടികൾ ഈണത്തിൽ,

"ഇതിനൊക്കെ പ്രതികാരം ചെയ്യാതടങ്ങുമോ പതിതരെ നിങ്ങൾതൻ പിൻമുറക്കാർ"—ഇങ്ങനെ അങ്ങു മൂളി ആനന്ദനിർവൃതിയിൽ ലയിച്ചുപോകും. അദ്ദേഹത്തിന് ലളിതകോമളപദാവലികൾവേണ്ടി ഒരു കാലത്തും ഉഴറേണ്ടിവന്നിട്ടില്ല. രമണനിൽതന്നെ,

"എവിടെത്തിരിഞ്ഞൊന്നു നോക്കിയാലെ-
ന്തവിടെല്ലാം പൂത്തമരങ്ങൾമാത്രം
ഒരു കൊച്ചുകാറ്റെങ്ങാൻ വന്നുപോയാൽ
തുരുതുരെപ്പൂമഴയായി പിന്നെ"

"അവിടേക്കു നോക്കുക, താഴ്‌വരയി-
ലരുവിത്തടത്തിലെപ്പുൽത്തടത്തിൽ
ഒരുമരച്ചോട്ടിൽ രണ്ടാട്ടിടയ-
രൊരുമിച്ചിരുന്നിതാ സല്ലപിപ്പൂ" എന്നും

"അങ്കിതലതാപുഷ്പാദിചിത്ര-
സങ്കലിതമാം കൊച്ചുപുൽപ്പായയിൽ,
തെല്ലിടം ചാഞ്ഞു കൈ നിലത്തൂന്നി,
മുല്ലമൊട്ടൊന്നു ചെഞ്ചുണ്ടിൽ മിന്നി.

ഹാ! വലംകൈത്തളിരിൽ ചിബുകം
പൂവിതൾപോലലസമായ്ത്താങ്ങി
പ്രീതിപൂർവ്വം ചടഞ്ഞിരിക്കുന്ന"—ആ ഇരുപ്പും

"ഇടവഴിത്താരയിൽക്കൂടിയാര-
ണ്ടിടയത്തിരകളൊലിച്ചുപോയി"— എന്നും

"പോകയാണവൾ, പോകയാണവൾ,
രാഗലോലയായേകയായ്" എന്നുമുള്ള ആ

പോക്കും, ആ വാഴത്തണലിലുള്ള കരുമാടിക്കുട്ടന്മാരുടെ കൊതിയസമാജവും മലയാളത്തിന്ന മറക്കുവാൻ സാധിക്കാത്ത ചിത്രങ്ങളാണ്.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതികൾ വികാരാത്മകങ്ങളായിരുന്നു. മനുഷ്യനെ ചിന്തിപ്പിക്കുന്ന

തിനും കരയിപ്പിക്കുന്നതിനും അതിന് പ്രത്യേക ഒരു കഴിവുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതികളുടെ ഒരു സംക്ഷിപ്തചരിത്രംപോലും എഴുതുവാൻ സ്ഥലച്ചുരുക്കത്താൽ തുനിയുന്നില്ല. കേരളീയർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതികളെ എത്രകണ്ടു സ്നേഹിച്ചു എന്നു രമണന്റെ പ്രതികളുടെ കണക്ക് വെളിപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്.

സാമ്പത്തികമോ, സാമുദായികമോ, വർഗ്ഗീയമോ, വിജ്ഞാനപരമോ ആയ യാതൊരു ഏറക്കുറച്ചിലും കൂടാതെ ആബാലവൃദ്ധം ജനങ്ങളും ഒന്നുപോലെ പാടി ആനന്ദിക്കാറുള്ളതാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിത. 35 വയസ്സിനുള്ളിൽ 30 പുസ്തകങ്ങൾ പുതിയ പ്രസ്ഥാനങ്ങളിലായി എഴുതി കൈരളിക്കു സംഭാവനം ചെയ്തു- അതിൽ ചിലവ, രമണൻ, ദേവഗീത, ദിവ്യഗീത, രക്തപുഷ്പങ്ങൾ, സ്പന്ദിക്കുന്ന അസ്ഥിമാടം — ആ ജനകീയ മഹാകവിയുടെ ശവകുടീരത്തിനു മുൻപിൽ എന്റെ സ്നേഹപൂർണ്ണമായ കൂപ്പുകൈ!

"അക്കല്ലറതൻ ചവിട്ടുപടിയിലൊ-
രല്പമിരുന്നു കരഞ്ഞേച്ചു പോകണേ!
അസ്സുഹൃദാത്മക്കൾ കണ്ടുകണ്ടെങ്കിലു-
മാശ്വസിയ്ക്കട്ടെയൊന്നി **പ്രേമഗായകൻ!**"

Ruby Elec. Photo Studio

PHOTOGRAPHERS & ARTISTS

Perumanoor :: Ernakulam.

ENLARGING

PORTRAIT OIL PAINTING

BANNERS

CINEMA SLIDES ETC.

Neat and Prompt Execution at Moderate Charges

കവിത

ക്ഷണികത

— *D· N· Nambuthiri IV U· C·*

[സന്ധ്യ— ആ കൊച്ചുബാലിക പൂക്കളമറുത്ത് ഓടിച്ചാടി നടന്നതാണ്, മാതാവിന്റെ മടിത്തട്ടിൽ, വിഹായസ്സിന്റെ വിസ്തൃതിയിൽ. ആദിത്യൻ—അവളുടെ പിതാവ്—അവളെ പരിലാളിച്ചു. പക്ഷേ നിഷ്ഠുരനായ തമസ്സ്, പിതാവിന്റെ ഗളത്തെ നിഷ്ഠുരണം ഛേദിച്ചുകളഞ്ഞു. അതുമാത്രമോ? പാവപ്പെട്ട സന്ധ്യയേയും അയാൾ പിടികൂടി. വിഹായസ്സ് ഒരുപാട് കരഞ്ഞു; കണ്ണുനീരിൽ കുളിച്ചു—ഒരു കറുത്ത മേഘം സന്ധ്യയുടെ ചിതാഭസ്മവും പേറിക്കൊണ്ടു പോവുകയാണ്.... ....]

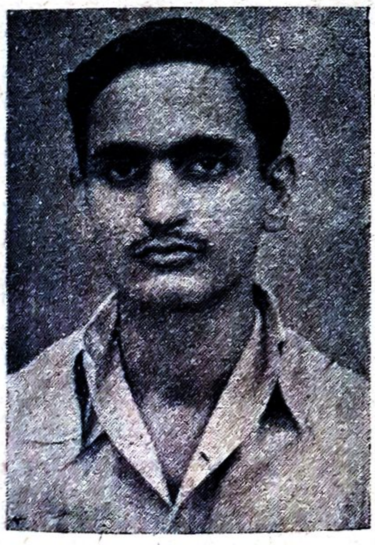

സന്ധ്യതൻ ചിതാഭസ്മം
    പേറിക്കൊണ്ടൊരു മേഘ—
മന്ധകാരത്തിൽക്കൂടെ
    മന്ദമായൊഴുകവേ,
തുടുത്ത കവിളിണ
    ച്ചാലിലൂട, ശ്രുക്കൾ തൻ
കനത്ത പ്രവാഹത്തെ
    താങ്ങുവാൻ കഴിയാതെ,
കയ്യിണകൊണ്ടു കണ്ണു—
    പൊത്തിയിട്ടവൾ കേണാ,—
ളുള്ളിലെക്കദനത്തെ
    താങ്ങുവാൻ സാധിയ്ക്കാതെ;

കരയും, വ്യോമത്തിന്റെ
    പൂങ്കവിൾ തുടയ്ക്കുവാൻ
വരുകില്ലെന്നോ, നിന്റെ
    കമിതാവാകും സൂര്യൻ?
—ഇല്ലില്ല, മുഗ്ദ്ധേ, തെററി—
    ദ്ധരിച്ചീടേണ്ട, കൈവാൾ
നിന്നുടെ കമിതാവിൻ
    ഗളത്തെ ഛേദിച്ചല്ലോ!
രക്തത്തിൽ മുങ്ങിക്കുളി—
    ച്ചുങ്ങവൻ പടിഞ്ഞാറെ
ചക്രവാളത്തിൻപിന്നിൽ,
    താഴോട്ടു, പതിച്ചില്ലേ?
കരയൂ, വിഹായസ്സേ,
    പൊയ്പ്പോയീ, ഭവതിതൻ
കമിതാ-- വതുപോട്ടെ,
    പൊന്നോമൽ ദുഹിത്രിയും!
അന്ധകാരത്തിൽ താണു
    പോകുവാനാകാമവൾ
സുന്ദരിയായിത്തന്നെ
    പിറന്നു നഭസ്സിങ്കൽ!
ആനന്ദപുളകിത
    യായവളോടന്നിതാ

താരകളുടെ പുഷ്പ-
സഞ്ചയമറുക്കുവാൻ
കന്യയാമവളറി—
ഞ്ഞീടില്ല, ലോകത്തിൻെറ
വൈവിദ്ധ്യമിയലുന്ന
വഞ്ചനാശതങ്ങളെ!
തമസ്സിൻ കരാളമാം
കറുത്ത കയ്കൾക്കുള്ളി--
ലമന്നു സന്ധ്യാദേവി
വരിച്ചു തമസ്സിനെ.
നിശ്ശബ്ദയായി,ട്ടൊരു
വാക്കുമേ പറയാതെ,
യാത്മാവിൽ കത്തിക്കാളു—
മഗ്നിയെക്കാണിക്കാതെ,
മന്ദമായ് മറഞ്ഞുപോ—
യിരുളിൻ മറയ്ക്കുള്ളിൽ—,
ചെന്നാവൾ കിടക്കയായ്
വ്യസനക്കൊടുംതീയിൽ!
പാവനപിതൃത്വം ഹാ,
ക്രൂരമാം കരവാളിൻ
ദാഹത്തെ ശമിപ്പിയ്ക്കാൻ
മറഞ്ഞു, കടലിലും!
എങ്കിലുമെന്തിനിന്നു
ദൈവമീസ്സൗന്ദര്യത്തെ
ഭംഗുരം ക്ഷണികത
തന്നിലായർപ്പിച്ചാവോ?

THE
Kerala Tutorial College

Market Road, Ernakulam.

(Inter, B. A. & B.Sc. Madras & T. V. R.)

THE ABLEST PROFESSORS ARE GATHERED HERE
UNDER ONE ROOF—AND THIS TELLS
IN OUR RESULTS.

T. K. NARAYANAN, M. A.
PRINCIPAL.

മാക്സിംഗോക്കി

— *V. Purushothaman IV B. Com.*

മാക്സിംഗോക്കി....... സാഹിത്യപ്രണയികൾക്ക് ആവേശം നൽകുന്ന ഒരു അസാധാരണശക്തിയുടെ ആവാസകേന്ദ്രമാണ് ആ നാമം കൊണ്ടു നിർദ്ദേശിക്കപ്പെടുന്നത്. 19-ാം ശതാബ്ദത്തിൽ ജനിച്ചു വളർന്ന ഗോക്കി ഇന്നും നമ്മളുടെ മനോമുകുരത്തിൽനിന്നു മാഞ്ഞുപോകുന്നില്ല. ആ അമാനുഷശക്തി, അന്നെന്നപോലെ ഇന്നും, അദ്ധ്വാനിക്കുന്ന വർഗ്ഗത്തിന് അവശതാപരിഹാരത്തിനുള്ള "സന്ധിയില്ലാസമര" ത്തിൽ നേതൃത്വം നൽകിക്കൊണ്ടു പഴമയിൽനിന്നു പുതുമയിലേക്കു കുതിച്ചു പായുകയാണ്. ആ മുന്നേറ്റത്തെ യാതൊരു ശക്തിക്കും പിടിച്ചു നിറുത്തുക സാദ്ധ്യമല്ല. തൂലികകൊണ്ടു സമരം ചെയ്തു സാറിസ്റ്റുഭരണത്തിനെതിരെ വിജയം വരിച്ച ഗോക്കിയുടെ ത്യാഗമോഹനമായ ജീവിതകഥ നമുക്കിന്നും നേതൃത്വം നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

വോൾഗാതീരത്തുള്ള ഒരു റഷ്യൻഗ്രാമത്തിലാണ് ഗോക്കി ജനിച്ചത്. അന്നാരും അറിഞ്ഞുകാണുകയില്ല, ആ കല്ലണിക്കാരന്റെ പുത്രൻ ഇത്രയും ലോകപ്രസിദ്ധനായിത്തീരുമെന്ന്. പക്ഷെ അന്ധവിശ്വാസത്തിലും അജ്ഞതയിലും അടിയുറച്ചിരുന്ന തന്റെ അയൽപക്കക്കാരോട് ഒരു വെല്ലുവിളിയോടുകൂടിയാണ് ഗോക്കി ജീവിതം ആരംഭിച്ചത്. നിർദ്ധനവും നിരാശ്രയവുമായ ഒരു സാധുകുടുംബത്തിലെ അംഗമെന്ന നിലയിൽ അദ്ദേഹത്തിനു ദാരിദ്ര്യത്തെക്കുറിച്ചും മനുഷ്യന്റെ അന്തമില്ലാത്ത അവശതകളെക്കുറിച്ചും, നേരിട്ടു ഗ്രഹിക്കുവാൻ അവസരം സിദ്ധിച്ചു. മർദ്ദകരോടു മർദ്ദിതജനതയ്ക്കുള്ള മറക്കാത്ത പ്രതികാരം അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനസ്സിൽ ഉദയം കൊണ്ടു. അദ്ധ്വാനിക്കുന്നവന് അവനർഹിക്കുന്ന പ്രതിഫലം അനുവദിക്കാത്ത ആ ദുഷിച്ച വ്യവസ്ഥിതിയോട് അദ്ദേഹത്തിനു വെറുപ്പും വിദ്വേഷവുമുണ്ടായി. ആ മുരടിച്ച മുതലാളിത്തവ്യവസ്ഥിതിയിൽനിന്നു ദപാവർഗ്ഗത്തെ വിമുക്തരാക്കുമെന്നുള്ള ദൃഢപ്രതിജ്ഞയോടുകൂടിയാണ് മാക്സിംഗോക്കി തൂലികയെടുത്തത്.

ഗോക്കിയുടെ ബാല്യകാലം വളരെ ദയനീയമായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ഒരു ബാലനായിരിക്കെത്തന്നെ അച്ഛൻ മരിച്ചു. ജീവിക്കുവാൻ ഗത്യന്തരമില്ലാഞ്ഞതിനാൽ, പത്തു വയസ്സുള്ളപ്പോൾതന്നെ ഗോക്കി പണിയെടുക്കുവാൻ തുടങ്ങി. ആദ്യമായി, അദ്ദേഹം ഒരു പീടികയിൽ സാമാനങ്ങൾ പൊതിഞ്ഞു കൊടുക്കുന്ന ജോലിയിൽ പ്രവേശിച്ചു. പക്ഷെ രാപകലില്ലാതെയുള്ള അദ്ധ്വാനവും തുച്ഛമായ കൂലിയും കൊണ്ടു തൃപ്തിപ്പെടുവാൻ ആ ഉൽക്കർഷേച്ഛുവിനു കഴിഞ്ഞില്ല. അദ്ദേഹം അതിനുശേഷം വീട്ടുവേലക്കാരനായും കപ്പലിൽ അരിവയ്പുകാരനായും ജോലി നോക്കി. അടങ്ങാത്ത അഭ്യുദയകാംക്ഷ അദ്ദേഹത്തെ ഒരു റെയിൽവേ തൊഴിലാളിയാക്കി മാററി.

ഇക്കാലമത്രയും തനിക്കു കിട്ടിയിരുന്ന ഒഴിവുസമയങ്ങളിൽ ഗോക്കി സ്വയം പഠിക്കുകയും ചിന്തിക്കയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. ഗോക്കിയുടെ വിദ്യാലയജീവിതമൊരു പരാജയമായിരുന്നു. വിദ്യാലയത്തിൽ പോയി പഠിക്കുന്നതിനുള്ള യാതൊരു സൌകര്യവും അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നില്ല. അന്നു റഷ്യയിൽ ആരംഭിച്ചിരുന്ന തൊഴിലാളി വിപ്ലവം ഗോക്കി

യുടെ ചിന്താഗതിക്കു സഹായകമായി പരിണമിച്ചു. ഈ പരിതസ്ഥിതിയിലാണ് മാക്സിം ഗോർക്കി സാഹിത്യപരിശ്രമം ആരംഭിച്ചത്.

പ്രഥമകഥയായ "Makar Chudra" ഗോർക്കി വെറും ഒരു റെയിൽവേ തൊഴിലാളിയായിരുന്നപ്പോൾ എഴുതിയതാണ്. ഗ്രന്ഥകാരൻ പ്രതീക്ഷിക്കാത്ത ഉത്സാഹത്തോടെയാണ് റഷ്യൻ ജനത ആ സാഹിത്യവല്ലരിയെ സ്വാഗതം ചെയ്തത്. 1892-ൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ ആ കഥതന്നെ ഗോർക്കിയെ പ്രശസ്തനും നിരൂപകകേസരികളുടെ അഭിനന്ദനങ്ങൾക്കു പാത്രീഭൂതനുമാക്കി. അതിനുശേഷം അദ്ദേഹം പത്രങ്ങളിൽ തുടരെ ലേഖനങ്ങളും കഥകളും പ്രസിദ്ധീകരിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. ആറു വർഷങ്ങൾ കഴിഞ്ഞതോടെ അദ്ദേഹം തന്റെ കൃതികളെല്ലാമടങ്ങിയ രണ്ടു സാഹിത്യോപഹാരങ്ങൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. അതോടെ ഗോർക്കിയുടെ പ്രശസ്തി റഷ്യയിലങ്ങോളമിങ്ങോളം പരന്നു.

ഇന്നു സാഹിത്യലോകത്തു ചേരിപിരിവു സൃഷ്ടിച്ചുകൊണ്ടു മുന്നേറുന്ന സോഷ്യലിസ്റ്റ്റിയലിസത്തിന്റെ ജനയിതാവ് ഗോർക്കിയാണ്. ദൈവത്താൽ സ്ഥാപിതമാണ് രാജാധികാരം (Divine Right of Kings) എന്നുള്ള സിദ്ധാന്തത്തിൽ വിശ്വസിച്ചിരുന്ന റഷ്യയിലെ ഏകാധിപതികളായ ചക്രവർത്തിമാരുടെ പൈശാചികമർദ്ദനങ്ങളിൽപ്പെട്ട് നിത്യയാതനയനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ജനതയ്ക്ക് ആയുധമെടുത്തു അവകാശബോധത്തോടുകൂടി സമരം ചെയ്യുന്നതിനു പ്രചോദനം നൽകിയതു ഗോർക്കിയായിരുന്നു. സാഹിത്യകാരൻ മർദ്ദിതലക്ഷങ്ങളുടെ വക്താവാണെന്നും അവരുടെ ആശകൾക്കും ആവേശങ്ങൾക്കും രൂപം നൽകേണ്ടതു സാഹിത്യകാരന്റെ ഒഴിച്ചുകൂടാൻ വയ്യാത്ത കടമയാണെന്നും ഗോർക്കി വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. സാധാരണക്കാരന്റെ ജീവന്മരണസമരത്തിൽ പങ്കെടുത്തുകൊണ്ടു സിദ്ധിച്ച അനുഭവജ്ഞാനത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ ആണ് അദ്ദേഹം കഥകളിലേയും ലേഖനങ്ങളിലേയും ഓരോ വാക്കും രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത്. അവ എന്നും മാക്കാനോ മറയ്ക്കാനോ സാദ്ധ്യമല്ലാത്തവിധം ഭാസുരമായി പ്രകാശിച്ചുകൊണ്ടു ലോകമൊട്ടാകമാനമുള്ള മർദ്ദിതജനതയ്ക്കു വെളിച്ചം നൽകും.

സമകാലീനനും സുപ്രസിദ്ധനാടകകൃത്തുമായ ചെക്കോവുമായി സമ്പർക്കത്തിലേർപ്പെടുന്നതിനുള്ള ഭാഗ്യവും ഗോർക്കിക്കു സിദ്ധിച്ചു. ഈ സമ്പർക്കത്തിൽനിന്ന് ഉടലെടുത്ത രണ്ടു നാടകങ്ങളാണ് ഗോർക്കിയുടെ "Philistioes" "The Lower Depths" എന്ന കൃതികൾ.

ഗോർക്കിയുടെ പ്രതികാരരേഖയിൽനിന്നു രൂപംകൊണ്ട സാഹിത്യസംരംഭങ്ങളുടെനേർക്കു റഷ്യയിലെ മുരടിച്ച രാജവാഴ്ച, അതോടൊപ്പം ക്രൂരമായ മർദ്ദനായുധങ്ങൾ അഴിച്ചുവിട്ടു. ഇതിനിടയ്ക്കു ഗോർക്കിയെ പല പ്രാവശ്യവും കൽത്തുറുങ്കിൽ അടയ്ക്കുകയും നാടുകടത്തുകയും ചെയ്തു. 1917-ലെ റഷ്യൻ വിപ്ലവത്തിൽ ഗോർക്കിക്കു പ്രസ്താവയോഗ്യമായ പങ്കുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹം യൂറോപ്പും അമേരിക്കയും സന്ദർശിച്ച്, റഷ്യയിലെ പൊതുജനമുന്നേറ്റത്തെ പുരസ്കരിച്ചു പ്രസംഗിക്കുകയുമുണ്ടായി. ഗോർക്കി ഇടയിടയ്ക്ക് പാവപ്പെട്ടവന്റെ പരമാധികാരത്തെ പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യുന്നതിനുവേണ്ടിയുള്ള മർദ്ദിതവർഗ്ഗത്തിന്റെ വിപ്ലവപൂർണ്ണമായ മുന്നേറ്റത്തെ ചിത്രീകരിക്കുന്ന "Mother" എന്ന നോവലും പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. ഗോർക്കിയുടെ വിശ്വവിഖ്യാതമായ ഈ നോവൽ 29 ഭാഷകളിലേക്കു വിവർത്തനം ചെയ്തിട്ടുമുണ്ട്.

സാർഗവണ്മെന്റിന്റെ ദണ്ഡനീതിക്കു വിധേയനായി പൊറുതിമുട്ടിയ ഗോർക്കി തന്റെ താമസം "കാപ്രി"യിലേക്കു മാറ്റി. ഈ കാലഘട്ടത്തിലാണ് അദ്ദേഹത്തിനു "പാവങ്ങളുടെ പടത്തലവ"നായ ലെനിനുമായി പരിചയം സമ്പാദിക്കുവാൻ സന്ദർഭം ലഭിച്ചത്. ഇതിനിടയ്ക്കു ഗോർക്കി, തൊഴിലാളികളുടെ കഷ്ടപ്പാടുകളെയും, മുതലാളിവ്യവസ്ഥിതിയുടെ ക്രൂരമർദ്ദനങ്ങളെയും തുറന്നുകാട്ടുന്ന പല കഥകളുമെഴുതുകയുണ്ടായി.

ഫ്രഞ്ചുവിപ്ലവത്തിനു വോൾട്ടയറും റൂസ്സോയും നൽകിയ സാഹിത്യസംഭാവനകളെക്കാൾ ഉന്നതമായ സംഭാവനയാണ് "The Artamo-

vos" "The Life of Klim Samgin" എന്ന കൃതികൾ മുഖേന ഗോക്കി റഷ്യൻവിപ്ലവത്തിനു നൽകിയതു്. റഷ്യൻജനതയെ വിപ്ലവത്തിനു തയ്യാറാക്കത്തക്ക ഒരു മാസ്മരശക്തി ആ കൃതികൾക്കുണ്ടായിരുന്നു. അതിലെ കഥാപാത്രങ്ങൾ സാധാരണക്കാരും കഷ്ടതയനുഭവിക്കുന്ന വഗ്ഗത്തിന്റെ പ്രതിനിധികളുമായിരുന്നു. പക്ഷെ അവർ ഭീരുക്കളായിരുന്നില്ല. തോക്കിനുനേരെ വിരിമാറു കാണിച്ചുകൊണ്ടു മുന്നേറുവാനുള്ള ചങ്കുറ്റം അവർക്കുണ്ടായിരുന്നു.

മലയാളസാഹിത്യവും തുഞ്ചത്തെഴുത്തച്ഛനും തമ്മിലുള്ളതിനേക്കാൾ ദൃഢതരമായ ബന്ധമാണു ഗോക്കിക്കും റഷ്യൻസാഹിത്യത്തിനും തമ്മിൽ ഉള്ളതു്. അദ്ദേഹം തന്റെ തൂലിക, വളന്നു വന്ന കിരാതത്വത്തിന്റെ കരാളവക്ത്രത്തിൽ നിന്നു റഷ്യൻജനതയെ വിമുക്തരാക്കുന്നതിനു വേണ്ടി ചലിപ്പിച്ചു. പക്ഷെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനോമുകുരത്തിൽ മൊട്ടിട്ടുനിന്നിരുന്ന ആശാകുസുമങ്ങൾ വികസിച്ചു രൂപം പ്രാപിക്കുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ—1933-ൽ—ഏതോ ചില യൂദാസുകൾ കുറച്ചു വെള്ളിനാണയങ്ങൾക്കുവേണ്ടി അദ്ദേഹത്തെ നിർദ്ദയം വധിച്ചു.

എന്നാൽ ഇന്നും ആ പാവനനാമധേയം മർത്ത്യരുടെ മനസ്സിന്നു് ആനന്ദം നല്കുന്നു. സാധാരണക്കാരുടെ അവശതകൾക്കും ആവശ്യങ്ങൾക്കും രൂപം നൽകാൻ കലാകാരന്മാരെ പ്രേരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു് ആ മറഞ്ഞുപോയ മാനുഷശക്തി, ഒരു വെള്ളിനക്ഷത്രം കണക്കു സാഹിത്യനഭസ്സിൽ പൊലിയാതെ പ്രകാശിക്കുന്നു.

Always at your service for your requirements of:—

Foreign Liquors & Denatured Spirit, Cigarettes, Cigars, Tobacco & Smokers' Requisites, Everything for Soda Factory, Bakers' & Confectioners' Requirements, Printing Inks, Printing, Typewriting and Office Stationeries, Toilets, Pharmaceutical Preparations and Tin Provisions.

VALAVI & Co., KOTTAYAM,
TRAVANCORE.

കാനനപുഷ്പവും മനുഷ്യനും

— Chembakacherril, S. Balan II. U. C.

മനുഷ്യൻ:- കാനനപുഷ്പമേ! നിന്നെനോക്കി
മൂകനായ് നിന്നു ഞാനല്പനേരം
എന്തു നീ കണ്ണുനീർ വാർത്തുനില്ക്കാൻ
എന്നോടു കാരണമോതുമോ നീ?
വെള്ളിനക്ഷത്രങ്ങൾ നിൻെറ ചുററും
മിന്നിമിന്നിപ്രകാശിച്ചതില്ല?
നീലയളിചെറുപാട്ടുമായി
നിൻ സവിധത്തിലണഞ്ഞതില്ലേ?
സന്തോഷംകൊണ്ടു നീയാടിടാതെ
എന്തിത്രമന്ദമായ് കുമ്പിനിൽപൂ?

കാനനപുഷ്പം:- ഏകയായ്, സ്വൈരയായ്, നിർമ്മലയായ്
എന്നുമിവിടെ ഞാൻ വാഴ്‌വാനായ്
മർത്ത്യ! നീ എന്നെ അനുവദിച്ചാൽ
കണ്ണുനീർ തുള്ളി ഞാൻ തൂകുകില്ല.
നിൻെറ സാമീപ്യത്തെ എപ്പോഴും ഞാൻ
മററതിനേക്കാൾ ഭയന്നിടുന്നു.
പോകൂ സഹോദര! പോയിടൂ നീ!!
കാനനം ഞങ്ങൾക്കു തന്നിട്ടു നീ

മനുഷ്യൻ:- പോയിടാം നിന്നെ ഞാൻ തൊട്ടിടാതെ
നിർമ്മലയായി നീ വാണുകൊൾക!!...

❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖

FOR EVERYTHING ON BOOKS
PLEASE MENTION
KATTOOKAREN BOOK STALL,
Broadway, Ernakulam.
PUBLISHERS, BOOK SELLERS & STATIONERS
DIRECT IMPORTERS & WHOLESALE SUPPLIERS

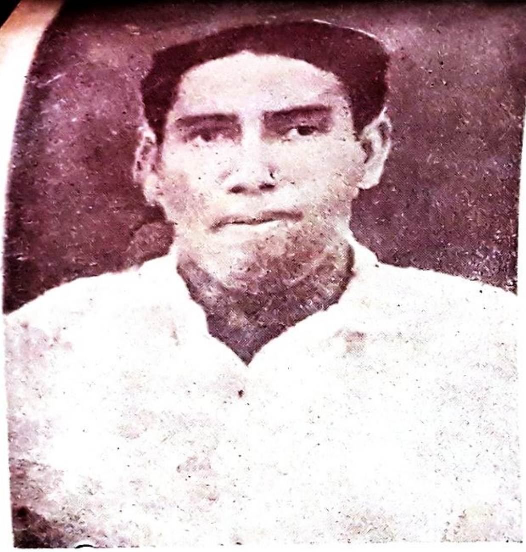

M. I. Vergese IV U. C. (1949-'50)
Winner: Mathulla Memorial Medal

Kesava Iyyar K. IV B. Com. (1949-'50)
Winner: Kerala Varma Gold Medal

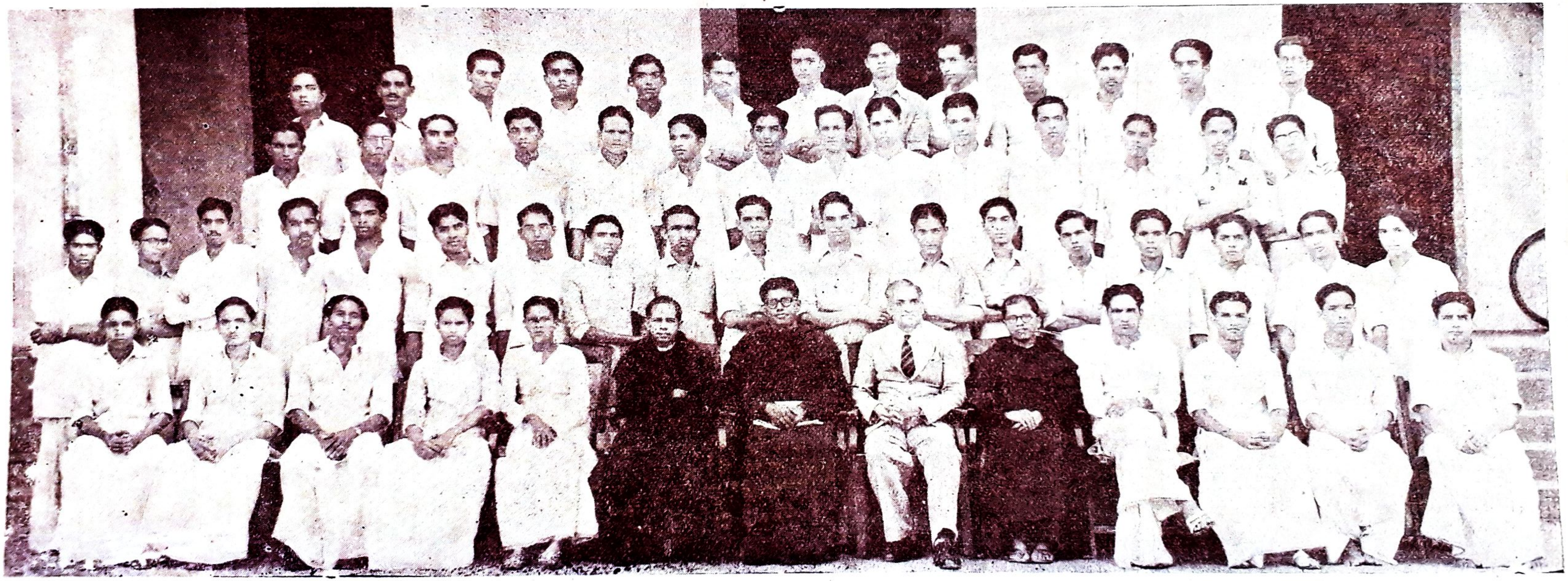

Politics Club (1950-'51)

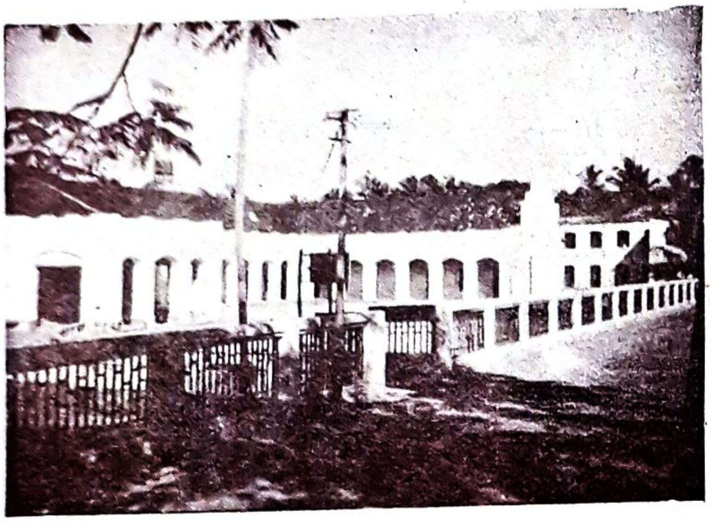

S. H. College—Main block.
Photo by B. V. Rajan I U. C.

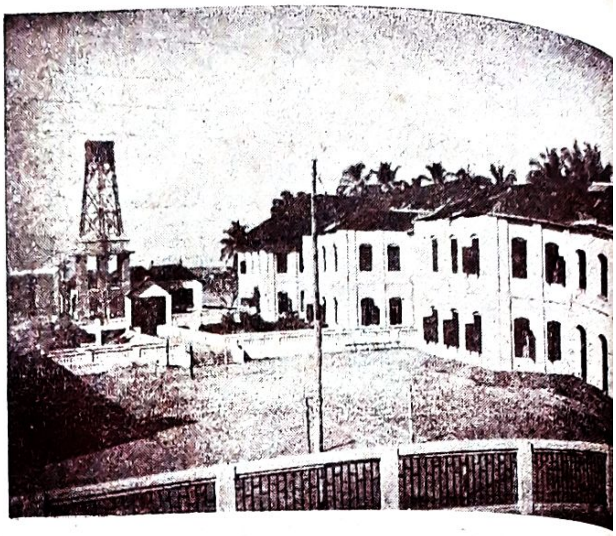

S. H. College—Administration block.
Photo by M. K. Gopinath III B. C

Sunset's rose and silver seize.
Photo by N. J. Thomas II U. C.

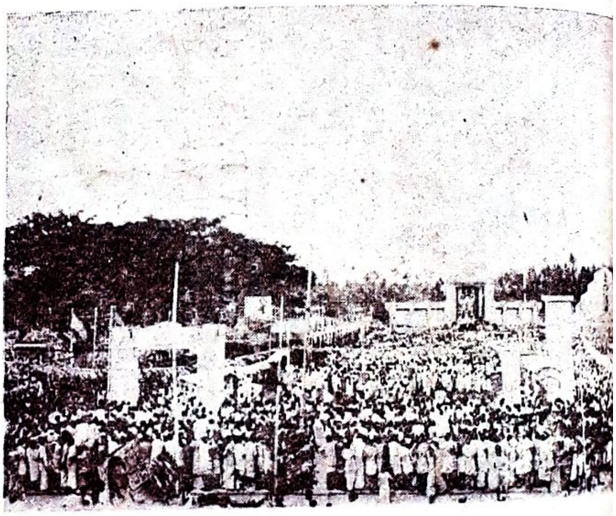

Marian Congress at Ernakulam.
Photo by B. V. Rajan I

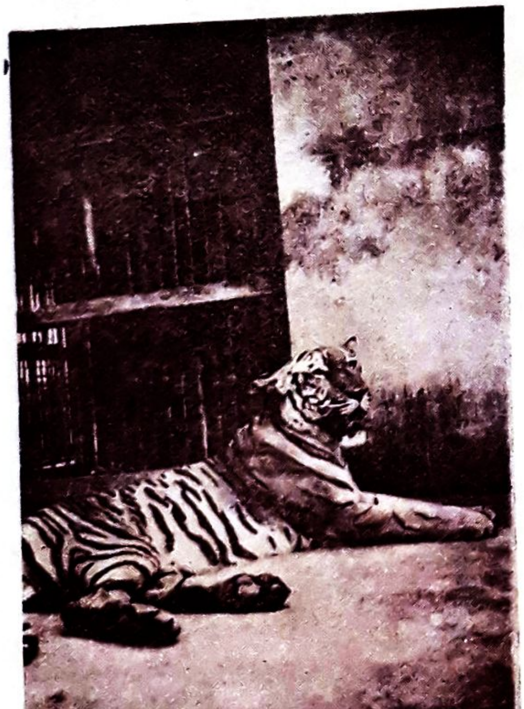

Posing willingly with terror furled.
Photo by B. V. Rajan I U. C.

Shabarimalai temple.
Photo by M. K. Gopinath III B. Com.

ചെറുകഥ

അപ്രതീക്ഷിതം

— *C. P. Antony, II U. C.*

അന്നു വെള്ളിയാഴ്ചയായിരുന്നു. സ്കൂൾ ഫൈനൽ പരീക്ഷ ഒരുവിധം ഭംഗിയായി അവസാനിച്ചു. ആശങ്കയോടുകൂടിയാണെങ്കിലും, നിദ്രാദേവിയെ ആശ്ലേഷിക്കാനുള്ള ആവേശത്തോടുകൂടി തോമസ് സഹപാഠികളൊരുമിച്ചു സ്വഭവനത്തിലേക്കു മടങ്ങി. സൂര്യഭഗവാനും അന്നത്തെ ജോലി അവസാനിപ്പിച്ച് പശ്ചിമാംബുധിയാകുന്ന മണിമഞ്ചത്തിൽ പൊന്താമരനിറമേന്തുന്ന പട്ടുവിരിയിൽ വിശ്രമിച്ചു. പ്രത്യാശകളോടും എന്നാൽ ആശങ്കകളോടുംകൂടി തോമസ് വീട്ടിലെത്തി സ്നാനാഹാരാദികഴിഞ്ഞു കിടക്കവിരിച്ചു കിടപ്പായി.

അവന്റെ ഹൃദയം വിജയത്തിന്റേയും പരാജയത്തിന്റെയും മദ്ധ്യേ തേങ്ങിത്തേങ്ങി, നീണ്ട വെക്കേഷനിലെ ഓരോ ദിനവും കഴിഞ്ഞു. സ്കൂൾഫൈനൽ പരീക്ഷാഫലം ഇന്നു പ്രസിദ്ധപ്പെടും, നാളെയുണ്ടു, മാറ്റിവച്ചു എന്നിങ്ങനെ പത്രങ്ങളിൽ കുറിപ്പുകൾ കണ്ടുതുടങ്ങി. ഓരോ വിനാഴികയും അവനു് ഭാരമായി തോന്നി. പത്രങ്ങളിൽ പറഞ്ഞ അവധികൾ പലതും കഴിഞ്ഞു.

തോമസ്, ധനവാന്മാരും കുലീനരുമായ മാതാപിതാക്കളുടെ ഏക ഓമനസന്താനമാണ്. അവരുടെ ആശകളുടെ ഏകകേന്ദ്രമാണ് കൊച്ചുതോമസ്. തോമസ്സിന്റെ സൽസ്വഭാവത്തെ അദ്ധ്യാപകരെന്നല്ല, വിദ്യാർത്ഥികളും ബഹുമാനിച്ചിരുന്നു. വീട്ടിലെ മാതൃകാപരമായ ശിക്ഷണത്തിന്റെ പരിണതഫലമായിരുന്നു ആ ശോഭനമായ സ്വഭാവം.

കോളേജുകളിൽ അപേക്ഷാഫോറം സ്വീകരിക്കുന്ന അവസാനതീയതിയും അവസാനിച്ചു. പക്ഷെ സ്കൂൾഫൈനൽ പരീക്ഷാഫലം പുറത്തു വന്നിട്ടില്ല. തോമസിന്റെ വദനത്തിൽ സന്തോഷത്തിന്റെയും, ദുഃഖത്തിന്റെയും നിഴലുകൾ മാറിമാറി പ്രസരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. നീണ്ട മൂന്നു രാത്രികൾ അവൻ എങ്ങനെയോ തള്ളിമാറ്റി. ചിന്താധീനനായി കഴിഞ്ഞുകൂടുന്ന തോമസിനെ, പത്രവും കൈയ്യിലേന്തി ഒരു സഹപാഠി സമീപിച്ച് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു. "പരീക്ഷയെന്നതു് ഒരു അരിപ്പയാണ്. അതിലെ സൂക്ഷ്മദ്വാരങ്ങളിലൂടെ കടന്നുപോകുവാൻ ശുദ്ധ പച്ചവെള്ളക്കാർക്കുമാത്രമേ സാധിക്കുകയുള്ളൂ; കുറച്ചു ഘനമോ, ഗൗരവമോ ഉള്ളവരെല്ലാം അരിപ്പയിൽ തങ്ങുകയേ ഉള്ളൂ. അതിനാൽ പരീക്ഷയിൽ ജയിക്കാത്തതിൽ എനിക്കു യാതൊരു കുണ്ഠിതവുമില്ല." ഗൗരവവും ഘനവുമുള്ള ആ സഹപാഠിയുടെ വദനത്തിൽ അസൂയയുടെ ഒരു നിഴൽപ്പാട് പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടെങ്കിൽ അത്ഭുതത്തിനവകാശമില്ല.

രാജകീയ കലാലയത്തിൽ പ്രവേശനം ലഭിക്കുവാൻ തോമസിനു് ശിപാർശിയൊന്നും ആവശ്യം വന്നില്ല; കോളേജിന്റെ കവാടങ്ങൾ അവനുവേണ്ടി തുറക്കപ്പെട്ടതോടുകൂടി സ്വാതന്ത്ര്യമാകുന്ന മധുരനാരങ്ങ ആസ്വദിക്കുവാനും തുടങ്ങി. ഓരോ അല്ലി ആസ്വദിച്ചാസ്വദിച്ച് അവന്റെ സ്വഭാവത്തിൽ ചില വ്യതിയാനങ്ങൾ അവനറിയാതെന്നവണ്ണം കടന്നുകൂടി. മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ ശാസനയെക്കുറിച്ചുള്ള ഭയം അവന്റെ നിർമ്മല ഹൃദയത്തിൽനിന്നു നീങ്ങി

കഴിഞ്ഞു. പക്ഷെ ഈ സ്വാതന്ത്ര്യം ദുഃഖസാഗരത്തിന്റെ അഗാധമായ അടിത്തട്ടിലേക്ക തന്നെ വലിച്ചിടുമെന്ന് അവൻ സ്വപ്നേപി വിചാരിച്ചില്ല.

ദുസ്സ്വഭാവികളും പക്ഷേ, നിസ്വാർത്ഥരെന്ന് സ്വയം അഭിമാനിക്കുന്നവരുമായ ചില സഹപാഠികളോടുകൂടി തോമസിന്റെ ഹോസ്റ്റൽജീവിതം കോലാഹലമായിത്തന്നെ കഴിഞ്ഞുപോന്നു. സ്കൂൾഫൈനൽ പരീക്ഷ സ്കോളർഷിപ്പോടുകൂടി പാസായ തോമസിന്റെ കോളജ് പഠനം സംബന്ധിച്ച പ്രോഗ്രസ് റിപ്പോർട്ടിൽ ചുവന്ന മഷി അധികമധികം പ്രയോഗത്തിൽ വന്നു.

പ്രൊഫസർമാരുടെ ആജ്ഞകളേയും ഉപദേശങ്ങളേയും തൃണവൽഗണിച്ച് സ്വതന്ത്രബുദ്ധി പ്രകടിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അവൻ 'കസറി'. അങ്ങനെ 'കോളജ്‌ഡേയും' സമാഗതമായി. വിദ്യാലയപരിസരങ്ങൾ വിചിത്ര വർണ്ണോജ്ജ്വലങ്ങളായ അലങ്കാരങ്ങൾ അണിഞ്ഞു. എങ്ങും ആഹ്ലാദത്തിന്റെ ഒരു തിരതല്ലൽ. വിദ്യാർത്ഥികൾ ആകാംക്ഷയോടെ കാത്തിരുന്ന ഒരു ദിനമാണത്. ഉയർന്ന ക്ലാസുകളിൽ പഠിക്കുന്ന വിദ്യാർത്ഥികൾ സർവ്വഭാരവും തങ്ങളുടെ ചുമലിലാണെന്നുള്ള ഭാവത്തോടെ, ചിത്രശലഭങ്ങളെപ്പോലെ അണിഞ്ഞൊരുങ്ങിനിൽക്കുന്ന വിദ്യാർത്ഥിനികളുടെ സമീപത്തും ഇടയ്ക്കുംകൂടി കാര്യമാത്രപ്രസക്തരെന്ന ഭാവത്തിൽ ഓടിനടക്കുന്നുണ്ട്. തോമസും അവരിൽ ഒട്ടും പിന്നാക്കമല്ല. ഈ തിരക്കിനിടയിൽ ഒരു പ്യൂൺവന്ന് തോമസിനെ പ്രിൻസിപ്പാളിന്റെ മുറിയിലേക്ക ക്ഷണിച്ചു. മുറിയിൽ പ്രവേശിച്ച തോമസ്, പ്രിൻസിപ്പാളും പോലീസ് ഇൻസ്പെക്ടരും തമ്മിൽ എന്തൊക്കെയോ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതാണ് കണ്ടത്. തോമസിനെ കണ്ട ഉടൻ ഇൻസ്പെക്ടർ ചോദിച്ചു: 'ഓ! നിങ്ങളാണ്, മിസ്റ്റർ തോമസ് അല്ലേ?! ഞാൻ നിങ്ങളെക്കുറിച്ച് പ്രിൻസിപ്പാളിനോട് ചോദിക്കുകയായിരുന്നു. നിങ്ങൾ അത്യാവശ്യമായി സ്റ്റേഷൻവരെ വരണം. ഒരു കാര്യം നിങ്ങളോട് ചോദിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പരിഭ്രമിക്കേണ്ട, ഉടൻതന്നെ തിരിച്ചു പോരാം."

തോമസ് ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു. തന്നെക്കൊണ്ട് പോലീസിനെന്തു കാര്യമെന്നയാൾ ചിന്തിച്ചു. അയാൾക്കൊന്നും മനസ്സിലായില്ല. ധീരചിത്തനായ ആ യുവാവ് ഇൻസ്പെക്ടരോടൊന്നിച്ച് സ്റ്റേഷനിലേക്ക പുറപ്പെട്ടു. അവിടെ എത്തിയയുടൻ ഇൻസ്പെക്ടർ തോമസിനെ നേരെ നിറുത്തി ചോദിച്ചു: 'നിങ്ങൾ സിനിമാഹാളിൽവെച്ച് ഒരു യുവതിയെ കഠിനമായി അവഹേളിച്ചുഎന്ന് അവർ ആവലാതിപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അതിൽ എത്രത്തോളം വാസ്തവമുണ്ട്?" തോമസ് ഭയപരവശനായി, കുറ്റം സമ്മതിച്ചുവെങ്കിലും ചെയ്ത കുറ്റത്തിന്നു പരിഹാരമായി ആ യുവതിയോട് മാപ്പപേക്ഷിക്കേണ്ടിവന്നു. പ്രൊഫസർമാർ മാത്രമല്ല, വിദ്യാർത്ഥികളും തോമസിനെ അതൃപ്തിയോടുകൂടി വീക്ഷിച്ചുതുടങ്ങി.

കൊല്ലാവസാനപ്പരീക്ഷ സമാഗതമായത് തോമസിനെ തീരെ പരിഭ്രമിപ്പിക്കുകയുണ്ടായില്ല. പരീക്ഷ കഴിഞ്ഞാറെ സ്കൂൾഫൈനൽ പരീക്ഷയ്ക്കനുഭവപ്പെട്ടതുപോലെ യാതൊരു ഭയവും ഉണ്ടായില്ല. ഇപ്പോൾ കുറച്ചു ഘനവും ഗൗരവവുമുള്ള തോമസിനു പരീക്ഷയാകുന്ന അരിപ്പയിൽകൂടി കടന്നുപോകുവാൻ വളരെ പ്രയാസം നേരിട്ടു. എങ്കിലും കോളജ് കൗൺസിലിന്റെ മഹാമനസ്കതയും ഏതോ ഭാഗ്യവിശേഷവുംനിമിത്തം അക്കുറിയും തോമസ് ജയിച്ചു.

സാധാരണയായി വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് ഉല്ലാസപ്രദമായ വെക്കേഷൻകാലം തോമസ് അസ്വസ്ഥതയോടുകൂടിയാണ് കഴിച്ചുകൂട്ടിയത്. ഒരു ദിവസംപോലും സിനിമാശാല സന്ദർശിക്കാതെ ഉറങ്ങാറില്ലായിരുന്ന തോമസ്, അഴിക്കുള്ളിൽ കിടന്നു പിടയുന്ന വെരുകിനെപ്പോലെയാണ് അവൻ വീട്ടിൽ കുറെദിവസങ്ങൾ കഴിച്ചുകൂട്ടിയത്. എങ്കിലും ചിലപ്പോഴൊക്കെ മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ ചില ആജ്ഞകളെ തൃണവൽഗണിച്ച്, വിദ്യാസമ്പന്നനെന്നു നടിച്ച് സ്വതന്ത്രമായി പ്രവർത്തിക്കുവാൻ തോമസിന് ഇതു് അവസരമായി. വെക്കേഷൻ അവസാനിക്കാറായി. അവന്റെ മൃദുലമായ വദനത്തിൽ

പ്രസന്നത പ്രതിബിംബിച്ചുതുടങ്ങി. അടുത്ത തിങ്കളാഴ്ചയാണ് കോളജ് തുറക്കുന്നത്. അടുത്തുകൂടി സേവപറഞ്ഞ് കയ്യിൽകിട്ടിയ സമ്പാദ്യമെല്ലാം തട്ടിച്ചുകൊണ്ടുപോയി ധ്വംസനം ചെയ്യുന്ന ധൂർത്തനെന്ന മട്ടിൽ, ആ വിസ്തൃതമായ ഗൃഹാങ്കണത്തിന്റെ തെക്കുപടിഞ്ഞാറുള്ള കു[illegible]കമരത്തിൽ ചാറിപ്പടന്ന് തളിർത്തു നിറയെ പൂത്ത് അഹങ്കരിച്ചുനിൽക്കുന്ന മുല്ലവള്ളിയെ താലോലിച്ചോമനിച്ചു തൊട്ടു തലോടി, തഴുകി, പൂക്കളുടെ പരിമളധോരണിയാകവെ അപഹരിച്ചുകൊണ്ടു മന്ദമാരുതൻ സ്വച്ഛന്ദം വിലസുന്നു. ആ, അങ്കണമദ്ധ്യേ ഉലാത്തിയിരുന്ന പിതാവിനെ സമീപിച്ചു തോമസ് പറയുന്നു. "നാളെ കോളജ് തുറക്കും; കുറച്ചധികം പണം വേണം" തന്റെ ആകാശക്കോട്ടയുടെ അസ്ഥിവാരമായ തോമസിന്റെ ചോദ്യത്തിന് അനുകൂലമായ ഒരു മറുവടിയല്ലാതെ ആ പിതാവ് എന്തു പറയും?

അടുത്ത പ്രഭാതത്തിൽ തോമസ് കോളജിലേക്കു യാത്രയായി. വിഷാദനിർഭരമായിരുന്ന അവന്റെ ഹൃദയം ആനന്ദസാഗരത്തിൽ നീന്തിത്തുടിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. ഹോസ്റ്റൽ നിയമങ്ങളോടു തോമസിനുള്ള വെറുപ്പ്, പുറമെ താമസിയ്ക്കുന്നതിന് അവനെ പ്രേരിപ്പിച്ചു. ഇപ്പോൾ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനു വിഘ്നമുണ്ടാക്കുന്ന സകല കടിഞ്ഞാണുകളിൽനിന്നും അവൻ വിമുക്തനായി.

ചില സഹപാഠികളുടെ പ്രേരണമൂലം കോളജ് യൂണിയൻ തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ തോമസ് ഒരു സ്ഥാനാർത്ഥിയായി നിന്നു. നിസ്വാർത്ഥതയുടെ മുദ്രയും ധരിച്ച് ചിലർ തോമസിന്റെ സഹായികളായി അഹോരാത്രം ബുദ്ധിമുട്ടി. എന്നാൽ ഈ പരിശ്രമമെല്ലാം തോമസിന്റെ വീർത്ത പേഴ്സിനെ ആശ്രയിച്ചായിരുന്നുവെന്നു പറയുന്നതിൽ വലിയ തെറ്റൊന്നുമില്ല. എന്തിനധികം, ഇലക്ഷനിൽ തോമസ് പരാജിതനാകയാണുണ്ടായത്.

അങ്ങനെ ദിവസങ്ങളല്ല മാസങ്ങൾ രണ്ടുമൂന്നു കഴിഞ്ഞു. തിരഞ്ഞെടുപ്പുപരീക്ഷാരാക്ഷസന്റെ പിടിയിൽനിന്നു രക്ഷപെടുവാൻ തോമസ് വെമ്പിത്തുടങ്ങി. എങ്ങനെയോ ആ പിശാചിൽനിന്ന് അവൻ രക്ഷപ്രാപിച്ചു. മാസം ഒന്നു പിന്നെയും കടന്നുപോയി. നിസ്സാരകാരണത്തിന്മേൽ കോളജധികൃതന്മാർക്കെതിരായി ഒരു പണിമുടക്കു നടത്തുവാൻ സെലക്ഷനിൽ തോററ ചില പ്രമുഖവിദ്യാർത്ഥികൾ തീരുമാനിച്ചിരിക്കുന്നു. ആ പരിശ്രമത്തിൽ വിജയം ലഭിക്കുവാൻ അവർ സ്വാതന്ത്ര്യപ്രേമിയായ തോമസിനെ സമീപിച്ചതിൽ അത്ഭുതപ്പെടുവാനൊന്നുമില്ല, അത്യുഗ്രമായ വെയിൽ കൂട്ടാക്കാതെ കലാലയകവാടത്തിൽ കിടന്നുകൊണ്ട് പിക്കററ് ചെയ്യുവാൻ സാമർത്ഥ്യമുള്ളവർ കോളജിൽ വേറെയും ഉണ്ടായിരുന്നു. പണിമുടക്ക് മൂന്നുദിവസത്തോളം നീണ്ടുനിന്നു. കോളജധികാരികൾക്കു വിദ്യാർത്ഥികളുടെ അഭിപ്രായത്തോട് അനുകൂലിയ്ക്കാതെ ഗത്യന്തരമില്ലാതായി. അങ്ങനെ വിജയത്തിൽ പരിണമിച്ച ഈ പണിമുടക്കിന്റെ അടിത്തട്ടിൽ ചില രഹസ്യങ്ങൾ ഒളിഞ്ഞുകിടന്നിരുന്നത് അവർ അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടായിരിക്കയില്ല.

രണ്ടു വർഷത്തെ പ്രയത്നഫലം പുറപ്പെടുവിയ്ക്കാനുള്ള സർവ്വകലാശാലപ്പരീക്ഷ അടുത്തു. തന്റെ സർവ്വശക്തികളുമുപയോഗിച്ചു പരീക്ഷയിൽ വിജയിയാകുവാൻ തോമസ് പരിശ്രമിച്ചു.

പക്ഷെ പരീക്ഷയ്ക്കു രണ്ടുവാരം മുൻപു പ്രിൻസിപ്പാളിൻപക്കൽനിന്നു തോമസിന് ഒരു ലെറ്റർ കിട്ടി. ആ കടലാസിലെ ഓരോ വരി വായിക്കുന്തോറും, പ്രകാശമാനമായ ചന്ദ്രബിംബം കാർമേഘത്താൽ മൂടപ്പെടുന്നതുപോലെ തോമസിന്റെ വദനം മങ്ങിക്കാണപ്പെട്ടു. സർവ്വകലാശാലപ്പരീക്ഷയ്ക്ക് എഴുതുവാൻ അനുവാദം നിഷേധിക്കുന്ന ഒരു കല്പനയായിരുന്നു അത്.

പിച്ചകമാല

— *T. C. Karunakaran IV U. C.*

അഞ്ചിതമായോരു പിച്ചകപ്പൂമാല
തഞ്ചത്തിൽ കോർത്തു ഞാൻ കാത്തുനിൽപ്പൂ
അമ്മാലകൊണ്ടു ഞാൻ സമ്മാനിക്കേണ്ടൊരാ-
ളൊന്നേയിപ്പാരിലുള്ളാക്കെന്നാകിൽ.
മാനുഷരെല്ലാരും മാനിപ്പോളെന്നാലും
മാനുഷിയല്ലവൾ, മായ്‌വോളല്ല:
വിണ്ണിൻ വെളിച്ചത്തെ, വിശ്വത്തിൻ ദീപ്തിയെ,
മണ്ണിൽപ്പരത്തുമക്കാവ്യാംഗന!
വേദാന്തം തൊട്ടിങ്ങു വേലക്കാർ പാടുന്ന
മൂളിപ്പാട്ടോരോന്നിൻ ചേതോരൂപം!

ആരാമംതന്നിലദ്ദേവിയെയോർത്തോർത്തു
ഹാരവും കൊണ്ടങ്ങും ഞാൻ നടന്നു
പാരിടംതന്നിൽ പതിച്ചോരു മോഹന
താരംപോൽ കാണായിതൊന്നവളെ
അപ്പുഷ്പവാടിയിലങ്ങൊരു മൂലയി-
ലച്ചെമ്പകത്തിൻ മറവിലായി
വിശ്വകർമ്മാവിന്റെ കല്പനാശില്പം താ-
നപ്പാടേ പോന്നിങ്ങു നില്ക്കുംപോലെ
കണ്ടൊരാരൂപത്തിൻ കണ്ഠത്തിലെൻമാല
കൊണ്ടാടിച്ചാർത്തുവാൻ കൈയാഞ്ഞപ്പോൾ
കൊഞ്ചിക്കുഴഞ്ഞുകൊണ്ടാദേവിയപ്പൊഴേ
പുഞ്ചിരിതൂകി മറഞ്ഞുപോയി
മുല്ലപ്പടർപ്പുകൾ തോറും നടന്നു ഞാ—
നല്ലലാൽ നോക്കി വലഞ്ഞലഞ്ഞു
പാരിൽ പരിക്ഷീണ, നാശ നശിച്ച ഞാൻ
പാരാതെ പോന്നു മടങ്ങിപ്പിന്നെ.

വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ യഥാർത്ഥലക്ഷ്യങ്ങൾ

— Kuriakose C. Punnolil I. U. C.

ഇന്നു് ലോകത്തിലെ ഓരോ വ്യക്തിയും പാരിച്ച ഗർവ്വോടെ, വർദ്ധിച്ച സ്വാതന്ത്ര്യത്തോടെ, സങ്കുചിത ചിത്തത്തോടെ, മുരടിച്ചതും കാപട്യമേറിയതുമായ ലോകത്തോടെ, അങ്ങനെ ഒരു പരക്കംപാച്ചിൽ പായുകയാണു്. ലക്ഷ്യം തെറ്റിയുള്ള ഈ പാച്ചിലിനെ ഒരു കടിഞ്ഞാണിട്ടുപിടിച്ചുനിർത്തി യഥാർത്ഥ മാർഗ്ഗത്തിലേക്കു് തിരിക്കേണ്ടതു് നമ്മുടെ ധർമ്മമല്ലയോ? കോളേജുകളിലും മററു വിദ്യാലയങ്ങളിലും അദ്ധ്യയനം ചെയ്യുന്ന യുവതീയുവാക്കന്മാർക്കു് ഇക്കാര്യത്തിൽ വളരെയെല്ലാം പ്രവർത്തിക്കാൻ കഴിയും.

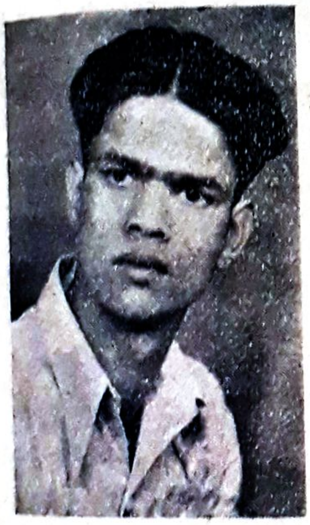

ആയിരക്കണക്കിനു് യുവതീയുവാക്കന്മാർ ഓരോ വിദ്യാലയങ്ങളിലും അദ്ധ്യയനം നടത്തുന്നു. സയൻസും തർക്കശാസ്ത്രവും പഠിച്ചതുകൊണ്ടു നാം തൃപ്തരാകരുതു്. വിദ്യാഭ്യാസകാലത്തു തന്നെ നമുക്കു് നമ്മുടെ ചുററിലും ജീവിക്കുന്ന സഹോദരങ്ങളോടു് — പട്ടിണിപ്പാവങ്ങളോടു് — അസ്ഥിക്കൂടങ്ങളോടു്, ചില കടമകൾ ഉണ്ടെന്നുള്ള വസ്തുത നാം വിഗണിച്ചുകളയുന്നു. ഇന്നു് എത്രയോ ലക്ഷം സാധാരണജനങ്ങൾ അവശരായി, അജ്ഞരായി, അന്ധരായി, അനൈകമത്യത്തിൽ പരസ്പരം കലഹിച്ചും ചൂഷണം ചെയ്തും ജീവിക്കുന്നു. അവരെ ഒരു നവോത്ഥാനദശയിലേക്കു് ആനയിക്കേണ്ടതു് നമ്മുടെ ധർമ്മമാണു്. ഇതാണു് നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ പ്രധാനലക്ഷ്യം; ഇതാണു് നമ്മുടെ ഇന്നത്തെ മനുഷ്യധർമ്മം; ഇതാണു് ഇന്നത്തെ ലോകം ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്നതു്.

ഭാരതത്തിൽ ലക്ഷക്കണക്കിനു് അഭയാർത്ഥികളെ നാം കാണുന്നു. അവർ നഗ്നരായി, പട്ടിണിസമൂഹങ്ങളായി, അശരണരായി, അഗതികളായി, കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നു. അവർക്കും ഉണ്ടു് സന്താനങ്ങളും സ്നേഹിക്കുന്ന ഹൃദയങ്ങളും. അവർക്കും ഉണ്ടു് ചുവന്ന രക്തം. എന്നാൽ അവരുടെ നിലയോ പരിതാപകരം. പറവകൾക്കു വിഹരിക്കാൻ വിശാലമായ ആകാശമുണ്ടു്. മൃഗങ്ങൾക്കു സഞ്ചരിക്കാൻ വനാന്തരമുണ്ടു്. ഇവർക്കോ തല ചായിക്കാൻ ഒരു പാർപ്പിടമില്ലാതെ മൃഗത്തിലും മൃഗമായി അലഞ്ഞുതിരിയുന്നു. ഇവരും മനുഷ്യരാശിയിൽപ്പെട്ടവരല്ലേ? ഈശ്വര! പരിതാപകരം. അതിനാൽ ഇവരുടെ ഉദ്ധാരണമാണു് നമ്മുടെ വിജയം. അതായിരിക്കണം നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ഒരു മുഖ്യലക്ഷ്യം.

നാം വെറും പുസ്തകപ്പുഴുക്കളായി, ആരും അറിയപ്പെടാതെ, ആർക്കും ഉപകരിക്കാതെ കലാലയത്തിന്റെ ഒതുങ്ങിയ മൂലയിൽ വാവലിനെപ്പോലെ, കണ്ണുമടച്ചു ജീവിക്കേണ്ടവരാണോ? ഇന്നത്തെ ഭൂരിപക്ഷം ഈ ഇനത്തിൽപെടുന്നവരല്ലേ. നാലോ, ആറോ വർഷം ഒരു കോളജിന്റെ ഉള്ളിൽ കഴിച്ചു് അവസാനം ഒന്നാം ക്ലാസിൽ പാസായി പുറത്തോട്ടിറങ്ങുന്നുവെന്നു സങ്കല്പിക്കുക. അനന്തരം ഏതെങ്കിലും ഉയർന്ന ഒരു ഉദ്യോഗവും നേടി, ഉന്നതകുടുംബത്തിൽനിന്നു ഡിഗ്രിക്കൊത്തവിധം സ്ത്രീധനവും വാങ്ങി വിവാഹബന്ധത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടു് അങ്ങനെ പ

ത്രകളത്രാദികളോടുകൂടി ചപ്രമഞ്ചത്തിൽ കിടന്നു സുഖിക്കുന്നു. മരതകസാരി മാളികകളിൽനിന്നു മാദകോമ പരത്തുന്നു. അതേസമയം ഡിഗ്രിക്കാരൻസാറിന്റെ പടിവാതുക്കൽ 'അരയണതരണമേ'യെന്നു യാചിക്കുന്ന ഭിക്ഷക്കാരനെ അവന്റെ പട്ടി ചാടിച്ചെന്നു പിൻതിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ ഉള്ള ചിത്രമല്ലേ നാം ഇന്നു കാണുന്നതു്? ഇതാണോ നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസലക്ഷ്യം? നാം വെറും കിണറ്റിലെ മണ്ഡൂകത്തെപ്പോലെ ജീവിക്കേണ്ടവരല്ല. ഇതാണോ നമ്മുടെ ജീവിതതാല്പര്യം? ഇതാണോ നമ്മുടെ സഹോദരങ്ങളോടുള്ള ധർമ്മം? ഇതു മനുഷ്യന്റെ സ്വാർത്ഥതയെ തുറന്നു കാണിക്കുന്നു. അവന്റെ മൃഗീയവാസനകളെ വിളിച്ചറിയിക്കുന്നു.

ലോകവ്യാപകമായ ഒരു സ്നേഹം—ആരാലും പൂജ്യമായി, സമാദരണീയമായി, സകലലോകസമാരാധ്യമായിട്ടുള്ള—ഒരു സ്നേഹമാണു് നാം ശീലിക്കേണ്ടതു്. ഇതിന്റെ അഭാവമാണു് ഇന്നത്തെ ദുരന്തങ്ങളുടെ കാരണം. "ധനം നഷ്ടമാകുമ്പോൾ ഒന്നും നഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല; ആരോഗ്യം നഷ്ടമാകുമ്പോൾ കുറെനഷ്ടം വരുന്നു; എന്നാൽ സ്വഭാവം നഷ്ടമാകുമ്പോൾ എല്ലാം നഷ്ടമാകുന്നു" എന്നാണു് ഒരു ജർമ്മൻ മോട്ടോ കാണിച്ചുതരുന്നതു്. സ്വഭാവശുദ്ധിയാണു മനുഷ്യന്റെ മാന്യതയെ വിളിച്ചറിയിക്കുന്നതു്. അതിനുവേണ്ടിയാണു് നാം ജീവിക്കേണ്ടതു്. അതിൽ മാത്രമാണു് നാം എത്തിച്ചേരേണ്ടതു്. അതാണു നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ പ്രഥമവും പ്രധാനവുമായ ലക്ഷ്യം.

മനുഷ്യൻ ഇന്നു് ഒരു ചിന്താവിപ്ലവത്തിനു വിധേയനായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. അതിന്റെ നല്ല വശങ്ങളെ, നമ്മുടെയും സമസൃഷ്ടങ്ങളുടെയും ഉന്നതിക്കുതകുന്ന അംശങ്ങളെ, തിരഞ്ഞെടുക്കേണ്ടതു് നമ്മുടെ ധർമ്മമാണു്. നാഗരികമായ ഇന്നത്തെ ഈ ലോകത്തിൽ ജീവിക്കുന്നെങ്കിൽ നാം ചിലതൊക്കെ മനസ്സിലാക്കാനുണ്ടു്.

ഭാരതം ഇന്നു് സ്വതന്ത്രമാണു്. നാംതന്നെ ഇന്നു് നമ്മെ ഭരിക്കുന്നു. എന്നാൽ നാം തൃപ്തരാണോ? അനേകം പൊൻകിനാവുകൾ ഭാരതാംബിക കണ്ടു. എന്നാൽ അവയുടെ ആഗ്രഹങ്ങൾ പൂർത്തിയായോ? അവളുടെ അരുമസന്താനങ്ങൾ അനേകർ മർദ്ദിതരും പീഡിതരുമായി. അനേകർ കരിന്തുറുങ്കിൽ അടയ്ക്കപ്പെട്ടു; രക്തം ചിന്തി. എന്നാൽ ഇന്നും അവർക്കു് സമാധാനമുണ്ടോ? അവർ ഇന്നു് അസംതൃപ്തരാണു്. വാത്തെടുത്ത തൊപ്പിയും പച്ചച്ചിരിയും ഖദർവസ്ത്രവും ഉണ്ടായാൽ കോൺഗ്രസ്സുകാരനായി എന്നു് അഭിമാനംകൊള്ളുന്ന ജനവ്യൂഹത്തെയാണു് നാം വീക്ഷിക്കുന്നതു്. ഗാന്ധിപ്രതിമകൾവച്ചു് പുഷ്പാർച്ചനം ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ അവർ ഇതുകൊണ്ടും തൃപ്തരാണോ? അല്ല. നമ്മുടെ സംസ്കാരം എന്നു് അതിന്റെ വിജയമകുടം ചൂടുന്നുവോ, നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ യഥാർത്ഥലക്ഷ്യത്തിൽ എന്നു് നാം എത്തിച്ചേരുന്നുവോ അന്നു് അവർ തൃപ്തരാകും.

ജനതതി കോൺഗ്രസ്സിന്റെയും മറ്റു സംഘടനകളുടെയും കൊടിക്കീഴിൽ നിന്നുകൊണ്ടു് ഓരോരോ അവകാശങ്ങൾക്കായി അനുദിനം പോരാടുന്നു. അജ്ഞരെ സമുദ്ധരിക്കുന്നതു്—സത്യത്തിന്റെ ലക്ഷ്യത്തിൽക്കൂടി നയിക്കുന്നതു് ഏതു സംഘടനയാണോ അതാണു സുസ്ഥിരമായ വിജയം പ്രാപിക്കാൻ പോകുന്നതു്. അല്ലാതെ ഞാൻ കോൺഗ്രസ്സുകാരനാണെന്നോ, തൊഴിലാളിനേതാവാണെന്നോ പറഞ്ഞു നടന്നാൽ ഒന്നും നേടുവാൻ പോകുന്നില്ല. അഭ്യസ്തവിദ്യർക്കു് എന്തെങ്കിലും തൊഴിൽ സുലഭമായിരിക്കത്തക്കവണ്ണവും നാളിലെ വാണിജ്യവ്യവസായങ്ങൾക്കു പുരോഗതിയുണ്ടായിരിക്കത്തക്കവിധവും നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസപദ്ധതി പരിഷ്കരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഹരിജനോദ്ധാരണത്തിനും തൊഴിൽപരിശീലനത്തിനും കലാശാസ്ത്രപരിസേവനത്തോടൊപ്പം വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ പ്രധാനപങ്കു നല്കേണ്ടതാണു്.

ചെറുകഥ

ആഹ്വാനം

— *K. A. Raman Pillai II U. C.*

ഇക്കഴിഞ്ഞ വർഷമാണു്. അന്നു് എന്റെ ജന്മദിനമായിരുന്നു. ദേവാലയദർശനം കഴിഞ്ഞു് ഞാൻ തിരിയെ വീട്ടിലെത്തി. അവിടെ ഒരു സദ്യയുടെ ശ്രമങ്ങൾ നടക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അച്ഛൻ സ്റ്റേഷനിലേക്കു പൊയ്ക്കഴിഞ്ഞിട്ടു് അധികം സമയമായിരുന്നില്ല. എന്റെ കൊച്ചു സഹോദരി ലീലയും അവളുടെ കൊച്ചനുജൻ ബേബിയും മുററത്തു കളിക്കുകയാണു്. ചേച്ചി റേഡിയോയുടെ അടുത്തിരുന്നു ഗാനങ്ങൾ കേൾക്കുന്നു.

ഞങ്ങളുടെ വീട്ടിനു മുൻവശത്തുള്ള റോഡിൽ ഗേയിററിനു വെളിയിൽ ഒരു പിച്ചക്കാരി വന്നുനിന്നു. ദാരിദ്ര്യം കാർന്നുതിന്നു്, അസ്ഥിമാത്രശേഷയായ ആ സ്ത്രീയുടെ തോളിൽ ഒരു കുട്ടിയും ഉണ്ടായിരുന്നു. റോഡിൽനിന്നുകൊണ്ടു് അവർ വീട്ടിലേക്കു നോക്കി. "എന്താ" ഞാൻ ചോദിച്ചു. അവർ മൗനം അവലംബിച്ചതേയുള്ളു; താമസിയാതെ അപ്രത്യക്ഷയായി.

അഞ്ചുമിനിററു കഴിഞ്ഞുകാണും. ഒരു തെണ്ടിച്ചെറുക്കൻ മുററത്തു കയറിവന്നു. മധുരമായി മന്ദഹസിച്ചുകൊണ്ടു് അവൻ ബേബിയുടേയും ലീലയുടേയും അടുത്തു ചെന്നു. അവനും അവരോടൊത്തു കളിക്കണമെന്നാഗ്രഹമുണ്ടായിരിക്കണം. അവനും ഏതെങ്കിലും മാതാപിതാക്കളുടെ സന്താനമല്ലേ.? ബാലസഹജമായ വിനോദവാസന അവനിലും സ്ഥിതിചെയ്യുന്നില്ലേ? അവൻ ബേബിയുടെ അടുത്തുചെന്നു, ബേബിയുടെ കളിപ്പാവ അവന്റെ കൈയിലായി. മന്ദഹാസത്തിന്റെ മധുരമനോഹരമായ ഭാഷയിൽ അവൻ അതിനോടു് നർമ്മസല്ലാപം ചെയ്തു. അവൻ ആനന്ദത്തിന്റെ സാമ്രാജ്യത്തിൽ സ്വച്ഛന്ദം വിഹരിച്ചു കാണും— ഭാവനാസമ്പന്നനായ ഒരു അനുഗൃഹീത കവിയേപ്പോലെ.

ബേബിയും ലീലയും അവന്റെ കൈയിലിരുന്ന കളിപ്പാവ കടന്നുപിടിച്ചു. അവൻ ആ ഭാവനാലോകത്തുനിന്നു് യഥാർത്ഥ ലോകത്തിലേയ്ക്കു് ഇറങ്ങിപ്പോന്നു. അവൻ ആ പാവ കൊടുത്തില്ല. ലീല അവനെ തല്ലി. ബേബിയും. അവൻ ആഞ്ഞൊരു ഏറു് എറിഞ്ഞു. ആ പാവ നുറുക്കഷണങ്ങളായി. ബേബിയും ലീലയും കൂടി അവനെ മറിച്ചിട്ടു. അവൻ പിടഞ്ഞെഴുന്നേററു, മുഷ്ടി ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചു—ഒരു സ്വാതന്ത്ര്യവിപ്ലവകാരിയേപ്പോലെ. "അവൻ കമ്മ്യൂണിസ്ററുകാരനാ"–ലീല പറഞ്ഞു. ബേബിയും ലീലയും പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു.

ഞാൻ മുററത്തേയ്ക്കു് ഇറങ്ങിച്ചെന്നു. അവന്റെ മുഖഭാവം ശാന്തമായി. എന്നെ നോക്കി അവൻ ചിരിച്ചു. അവന്റെ കൈവശം ഒരു കടലാസു ചുരുൾ ഇരിക്കുന്നതു കണ്ടു. "എന്താണതു്"" ഞാൻ ചോദിച്ചു. "അമ്മ തന്നതാ, ചേട്ടന്റെ കയ്യിൽ തരാൻ." അവൻ കൊഞ്ചിക്കൊഞ്ചി പറഞ്ഞു നിർത്തി. "ഏതു ചേട്ടന്റെ" അതായിരുന്നു എന്റെ സംശയം. അവൻ എന്റെ നേരെ കൈ ചൂണ്ടി. ഒരു തെണ്ടിച്ചെറുക്കൻ പോലീസ് ഇൻസ്പെക്ടരുടെ മകനായ എന്നെ ചേട്ടനെന്നു വിളിച്ചു— അന്നാദ്യമായി.

ഞാൻ ആ കടലാസു നിവർത്തുനോക്കി. ഏതോ ഭിത്തിയിൽനിന്നു ഇളക്കിയെടുത്ത ഒരു നോട്ടീസ്. അതിന്റെ അച്ചടിയില്ലാത്ത വശത്തു് എന്തോ എഴുതിയിരിക്കുന്നു, പെൻസിൽകൊണ്ടു്. അക്ഷരങ്ങൾ ശരിയായി തെളിഞ്ഞിരുന്നില്ല. ആ എഴുത്തു് ഞാൻ അമ്മയുടെ കൈ

യിൽ കൊടുത്തു. അമ്മ അതിപ്രകാരം വായിച്ചു.

"പ്രിയ ചേച്ചി,

ചേച്ചിയുടെ കൊച്ചനുജത്തി ഭാനുവാണ് ഈ എഴുത്തെഴുതുന്നതു്. ഇതു ഞാനെഴുതുകയില്ലായിരുന്നു. പക്ഷേ ചില നഗ്നസത്യങ്ങൾ ചേച്ചിയും മനസ്സിലാക്കേണ്ടതായുണ്ടു്. പതിനെട്ടു വർഷങ്ങൾക്കപ്പുറമുള്ള ജീവിതത്തെപ്പററി സ്മരിക്കുവാൻ ചേച്ചിക്കു കഴിയുമോ? ചേച്ചിയും ഞാനും ഒരേഞെട്ടിലെ രണ്ടു കുസുമങ്ങളേപ്പോലെ പരിശോഭിച്ച അക്കാലം. തുച്ഛ ശമ്പളക്കാരനെങ്കിലും വാത്സല്യനിധിയായ നമ്മുടെ അച്ഛൻ നമ്മെ എങ്ങനെയാണ് ലാളിച്ചു വളർത്തിയതെന്നു ചേച്ചി ഓർക്കുന്നുണ്ടായിരിക്കുമല്ലോ. ചേച്ചിക്കു് എൻെറയും അച്ഛൻെറയും പിന്നീടുള്ള ചരിത്രം അറിയണമെന്നുണ്ടോ? ഉണ്ടെങ്കിൽ എഴുതാം. അന്യാദൃശമായ സൗന്ദര്യം ചേച്ചിയെ ഭർതൃമതിയാക്കി. ചേച്ചിയുടെ വിവാഹത്തിനുശേഷം അധികം കഴിയുന്നതിനു മുൻപു് അച്ഛനെ ഏറമാന്തുക്കു സ്ഥലംമാററി. അവിടെനിന്നു പല സ്ഥലത്തേക്കും മാറേണ്ടി വന്നിട്ടുണ്ടു്. അങ്ങനെ വർഷങ്ങൾ പലതു കഴിഞ്ഞു. കൊല്ലത്തു താമസിക്കുന്ന കാലത്താണ് എൻെറ വിവാഹം നടന്നതു്. വിവാഹത്തിനു ചേച്ചി വരുമെന്നു ഞാൻ പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ ഒരു അഞ്ചൽശിപായിയുടെ മകളുടെ വിവാഹത്തിൽ സംബന്ധിക്കുന്നതു് ചേച്ചിയേപ്പോലെ നിലയും വിലയുമുള്ള ഒരു സ്ത്രീയുടെ അന്തസ്സിനും അഭിമാനത്തിനും ചേന്നതല്ലെന്നു ഞങ്ങൾക്കറിയാമായിരുന്നു."– അമ്മ കണ്ണുനീർ തുടയ്ക്കുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു. "അമ്മേ ബാക്കികൂടെ" ഞാൻ ധൃതികൂട്ടി. "പ്രഭാകരൻ, അതാണ് എൻെറ ഭർത്താവിൻെറ പേരു്. വിത്തമോ വിദ്യയോ കണക്കിലധികം അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നില്ല. അഴകും ആരോഗ്യവും തങ്ങിനിന്ന ഒരു ശരീരം. സംസ്കാരമാണ് അദ്ദേഹത്തിൻെറ സമ്പത്തു്. നട്ടെല്ലുമുറികെ രാവും പകലും ജോലിചെയ്യുന്ന, അനാവശ്യമായി യാതൊരു ശക്തിയുടേയും മുൻപിൽ മുട്ടുവളയ്ക്കാത്ത സർവ്വതന്ത്രസ്വതന്ത്രനായ ഒരു ഫാക്ടററിത്തൊഴിലാളിയായിരുന്നു പ്രഭാകരൻ.

ഞങ്ങളുടെ വിവാഹത്തിനുശേഷം ഒരുവർഷം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ, പ്രിയ ചേച്ചി, വാത്സല്യനിധിയായിരുന്ന നമ്മുടെ അച്ഛൻ മരിച്ചുപോയി. അന്നു ഞാൻ സന്താനഹീനയായിരുന്നു. ഒരു കുഞ്ഞുകാൽ കാണുവാൻ നമ്മുടെ പ്രിയപ്പെട്ട അച്ഛൻ എത്രകണ്ടു് ആഗ്രഹിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നോ? ചേച്ചിയുടെ ഓമനപ്പൈതലുകളെക്കാണുവാൻ അച്ഛൻ കൊതിച്ചിരുന്നു്. ചേച്ചിയുടെ ഹൃദയശൂന്യതയെപ്പററി അച്ഛൻ അകംനൊന്തു സംസാരിച്ചു. ചേച്ചിയുടെ നാമം പറഞ്ഞുകൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹം മരിച്ചതു്.

അച്ഛൻെറ മരണം ഞങ്ങളെ രണ്ടാളേയും വല്ലാതെ വേദനിപ്പിച്ചു. അച്ഛൻെറ മരണശേഷമാണ് എൻെറ തങ്കത്തിൻെറ ജനനം. അവനിപ്പോൾ അഞ്ചുവയസ്സു പ്രായമുണ്ടു്. ആറു വർഷക്കാലത്തെ ദാമ്പത്യജീവിതം പരമാനന്ദകരമായിരുന്നു.

തൊഴിലാളികളുടെ നേതാവായിരുന്നു എൻെറ ഭർത്താവ്. തുച്ഛമായ വേതനം ജീവിതത്തിനു് മതിയാവുകയില്ലെന്നും ശമ്പളം കൂട്ടിക്കിട്ടണമെന്നും കാണിച്ചു് തൊഴിലാളിസംഘടന ഫാക്ടററി ഉടമസ്ഥനു് നോട്ടീസ് കൊടുത്തു. നിഷ്ഫലം. തൊഴിലാളികൾ അഹിംസാപരമായ സത്യാഗ്രഹം നടത്തി. നിഷ്ഫലം. മുദ്രാവാക്യങ്ങൾ മുഴക്കി. എല്ലാ വിപ്ലവകാരികളേയും പോലീസ് അറസ്ററുചെയ്തു. അങ്ങനെ എൻെറ ഹൃദയേശ്വരൻ ബന്ധിതനായിത്തീന്നു.

എൻേറയും കുഞ്ഞിൻേറയും നില ദയനീയമായി അധഃപതിച്ചു. വായുവും ജലവുംകൊണ്ടു ഞങ്ങൾ ഒരാഴ്ചക്കാലം ജീവിച്ചു. തെരുവീഥികളിൽക്കൂടി ഞങ്ങൾ അലഞ്ഞുതിരിഞ്ഞു. എന്നും ജയിലിനു മുൻപിൽ റോഡിൽപോയി നില്ക്കുമായിരുന്നു. എൻെറ ജീവിതേശ്വരൻ കനത്ത ഇരുമ്പഴികൾക്കുള്ളിൽ കിടക്കുന്നതു നോക്കിനിന്നു കരയുന്നതല്ലാതെ അവിടെ കയറിച്ചെല്ലുന്നതിനുപോലും എനിക്കു സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടായിരുന്നില്ല.

ഞങ്ങൾ ഇക്കാലമത്രയും ജീവിച്ചതെങ്ങനെയാണെന്നല്ലേ? പറയാം. സന്മാർഗ്ഗത്തിൽനിന്ന് അണുമാത്രം വ്യതിചലിച്ചിട്ടില്ലെന്ന് ഞാൻ പറയുന്നതു ചേച്ചി വിശ്വസിക്കണം. എൻെറ ആത്മാവിനെ മുൻനിർത്തി—സ്ത്രീത്വത്തെ സാക്ഷിയാക്കി— ഞാൻ പറയുന്നു; അധർമ്മഭീരുത്വം, ധാർമ്മികബോധം, എന്നോടുപദേശിച്ചു: പട്ടിണികിടന്നു മരിച്ചുകൊള്ളുവാൻ.

ഒരു ഹോട്ടലിലെ പാത്രംതേപ്പുജോലിയുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ ഒരുനേരത്തെ ആഹാരത്തിനു മുട്ടില്ലായിരുന്നു.

ഇന്നലെയും ഞങ്ങൾ ജയിൽമുറിയുടെ മുൻവശത്തുള്ള റോഡിൽ ചെന്നു. ഇരുമ്പഴികളുള്ളിൽ കിടന്ന അദ്ദേഹം കൈകൊട്ടി ഞങ്ങളെ വിളിച്ചു. എൻെറ കൈയിലിരുന്ന കുഞ്ഞ് ഇരുമ്പഴികൾക്കുള്ളിലേയ്ക്കു പറന്നെത്തുവാൻ വെമ്പൽകൊണ്ടു.

ഞാൻ അവനെ ജെയിലിൻെറ അടുക്കലേക്കു കൊണ്ടുചെന്നു. സ്നേഹസമ്പൂർണ്ണനായ അവൻെറ അച്ഛൻ ഇരുമ്പഴികളുള്ളിൽക്കൂടി കൈകൾ വെളിയിലേക്കു നീട്ടി. അവൻ എൻെറ കൈകളിൽനിന്നു മുകളിലേക്കു കുതിച്ചു. അദ്ദേഹം അവനെ ചുംബിക്കുവാൻവേണ്ടി മുഖത്തോടണച്ചു. പക്ഷെ എന്തുചെയ്യാം. ആ മുഖങ്ങൾ അടുത്തില്ല.

ജയിൽമുറിയുടെ താഴു തുറക്കുന്ന ശബ്ദംകേട്ടു. ആയുധധാരിയായ ഒരു പോലീസുകാരൻ ആ മുറിക്കുള്ളിൽ കടന്നു. അയാൾ എന്നെ നോക്കി പറഞ്ഞ അസഭ്യങ്ങളൊന്നും ഇതിൽ എഴുതുന്നില്ല. അയാൾ എൻെറ ഭർത്താവിൻെറ ചെകിട്ടത്തു് ആഞ്ഞൊരടികൊടുത്തു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. "പൊയ്ക്കോളൂ ക്ഷണം"

തിരിഞ്ഞുനിന്നു് അദ്ദേഹം ആ പോലീസുകാരൻെറ പള്ളയ്ക്കു് ഒരു കുത്തുകൊടുത്തു. അയാൾ താഴെ വീണു. ആ പി. സി. വിസിൽ വിളിച്ചു. സ്റ്റേഷൻ ഒന്നാകെ ഇളകി. പിന്നീടു് അവിടെ നടന്ന സംഭവങ്ങൾ ഹൃദയാലുവിനെ നടുക്കുന്നവയായിരുന്നു.

ഒരു "ധർമ്മദൂതൻ" എന്നെയും പിടികൂടി. എന്നെ, ഇൻസ്പെക്ടരുടെ—ചേച്ചിയുടെ ഭർത്താവിൻെറ— മുൻപാകെ ഹാജരാക്കി.

ഞങ്ങൾ ദമ്പതികളാണെന്നുള്ള പരമാർത്ഥം അദ്ദേഹത്തോടു തുറന്നു പറഞ്ഞു. സ്റ്റേഷനിലെ ഫോണിൻെറ ബെല്ലടിച്ചു. എന്നെ വിട്ടയയ്ക്കുവാൻ സിൽബന്ധികളോടു പറഞ്ഞിട്ടു് അദ്ദേഹം എങ്ങോട്ടോ അടിയന്തിരമായി പോയി.

അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതുപോലെ അവർ എന്നെ വിട്ടില്ല, നേരം സന്ധ്യകഴിഞ്ഞിരുന്നു...........

* * *

അവരിൽ ഒന്നുരണ്ടുപേർ എന്നോടു പെരുമാറിയ രീതി പൈശാചികമായിരുന്നു. എനിക്കു ബോധം വീണപ്പോൾ അരുണൻെറ ചെങ്കതിരുകൾ രാത്രിയുടെ അന്ധകാരത്തെ നിർമ്മാർജ്ജനം ചെയ്തുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. എൻെറ വസ്ത്രം പുതച്ചുകൊണ്ടാണു് തങ്കം കിടന്നുറങ്ങിയിരുന്നതു്. അവനെ ചേച്ചിയുടെ പക്കൽ ഏൽപ്പിക്കുവാനായിട്ടാണു് ഞാൻ ഇവിടെ വന്നതു്. എൻെറ ഭർത്താവു് ഇപ്പോൾ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നോ ഇല്ലയോ എന്നു് എനിക്കു നിശ്ചയമില്ല. എന്തായാലും ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ കാണുവാനായി പോകുകയാണു്.

"പ്രതികാരം" ആ നാലക്ഷരം എൻെറ ചെവികളിൽ മുഴങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. എൻെറ ചാരിത്ര്യത്തിൻെറ പരിപാവനതയിൽ മൃഗീയവികാരത്തിൻെറ ചെളിവാരിയെറിഞ്ഞ ആ മനുഷ്യപ്പിശാചുക്കളെ എനിക്കു കണ്ടാലറിയാം. അവരിൽ ഒരുത്തൻെറ കൈയ്യിലുണ്ടായിരുന്ന കഠാരി എനിക്കു കിട്ടിയിട്ടുണ്ടു്. സത്യത്തിനും ധർമ്മത്തിനുംവേണ്ടി പോരാടുവാൻ അതെന്നെ ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്നു. ഇനിയും ആ പിശാചുക്കൾ എന്നെപ്പോലെയുള്ള അബലകളുടെ സ്ത്രീത്വത്തെ ചോദ്യംചെയ്യുവാൻ പാടില്ല. സുനിശ്ചിതചിത്തയായി ഞാൻ മുന്നേറുകയാണു്: അസമത്വത്തോടും അക്രമത്തോടും ധീരധീരം പോരാടുവാൻ. സമത്വം, സ്വാതന്ത്ര്യം, സാഹോദര്യം ഇവയ്ക്കുവേണ്ടി ജീവിതാർപ്പണം ചെയ്യുവാൻ ഞാൻ മുൻപോട്ടു പോകുകയാണു്. ഫലമെന്താണെന്നു് എനിക്കു നിശ്ചയമില്ല. കൂടുതലായിട്ടൊന്നും എഴുതുന്നില്ല.

നിങ്ങളോ സൗഭാഗ്യത്തിൻ കാഞ്ചനമണിത്തട്ടിൽ
തിങ്ങിടും മോദംപൂണ്ടു ജീവിതം നയിക്കുന്നു.

*   *   *   *   *   *

"ഭരണം ശരിയല്ല; നേതാക്കൾ മാറീടേണം"
"വരണം സമത്വമാം, സുന്ദരമാകും, ഭാവി."
വായുമണ്ഡലംഭേദിച്ചീടുമാറിതേവിധം
കൈയെടുത്തോങ്ങിച്ചിലരുരയ്ക്കും മുദ്രാവാക്യം
വനരോദനമാണാ പ്രസംഗം; സാധുക്കളെ
കെണിയിൽ ചാടിക്കാനായ് ബുദ്ധിമാൻ ചെയ്യും തന്ത്രം
ഭാവിഭാരതത്തിന്റെ ഭാഗ്യവും ദുർഭാഗ്യവും
മേവിടുന്നതു നിന്നിൽ; വിദ്യാർത്ഥിസഹോദര!
നാട്ടിനും നാട്ടാർക്കും നീനന്മചെയ്യില്ലെന്നാകിൽ
ചുട്ടിടു "സർട്ടിഫിക്കേറ്റ്" ഡിഗ്രികളിവയെല്ലാം.
സാധുസേവനത്തിനായ് നിസ്വാർത്ഥം പ്രവർത്തിക്കൂ!
സ്വപ്നം വിട്ടുണർന്നീടൂ! പ്രസംഗം മതിയാക്കൂ!

THE CHOICE OF

The Discriminating Sportsmen Lies With

Uberoi Limited

MAKERS OF QUALITY SPORTS GOODS

22. Mount Road,
MADRAS.

8/23 Avanashi Road,
COIMBATORE.

OUR STAFF ON THE STAGE

Shakespeare's Macbeth (Staged on 10-3-1951)

First Row:-

Rev. Fr. Dismas — *President of the Dramatic Club.*
Mr. P. A. Joseph M. A. — *Stage Director.*
,, C. J. Devassy B. Sc. — *Menteith & Murderer.*
,, M. O. Devassy M. A. — *Murderer.*
,, K. J. John B. A. (Hons.) — *First Witch (Sitting)*
Master V. Suryanarayanan IV Form — *Donalbain (Sitting)*
Mr. C. J. George B. Sc. — *Third Witch (Sitting)*
,, M. V. Varghese M. Sc. — *Doctor.*
,, T. C. Antony B. Sc. — *Lenox and Fleance.*
,, P. I. Paul B. Sc. (Hons.) — *Light arrangement.*
Rev. Fr. Principal.

Second Row:-

Mr. M. Induchuda Kurup B. Sc. — *Art direction.*
,, P. M. Joseph B. A., B. Com. — *Caithness.*
,, P. P. Devassy B. A. — *Ross.*
,, N. Noronha M. A. — *Malcolm.*
,, V. K. Subramanian B. Sc. (Hons.) — *Lady Macbeth.*
,, Abraham Kurian M. A. — *Duncan (Sitting)*
,, P. J. Sebastian M. A. — *Macbeth.*
,, K. T. Sebastian B. A. — *Banquo.*
,, V. Ramaswamy B. Sc. — *Old Siward and II Witch.*
,, K. L. Luke B. Sc. — *Macduff.*
,, R. Ganapathikrishnan B. Sc. — *Porter & Seyton.*
,, G. Srinivasan M. Sc.—*Gentlewoman.*
,, K. A. Gopalakrishnan M. Sc. — *Convener & Prompter.*

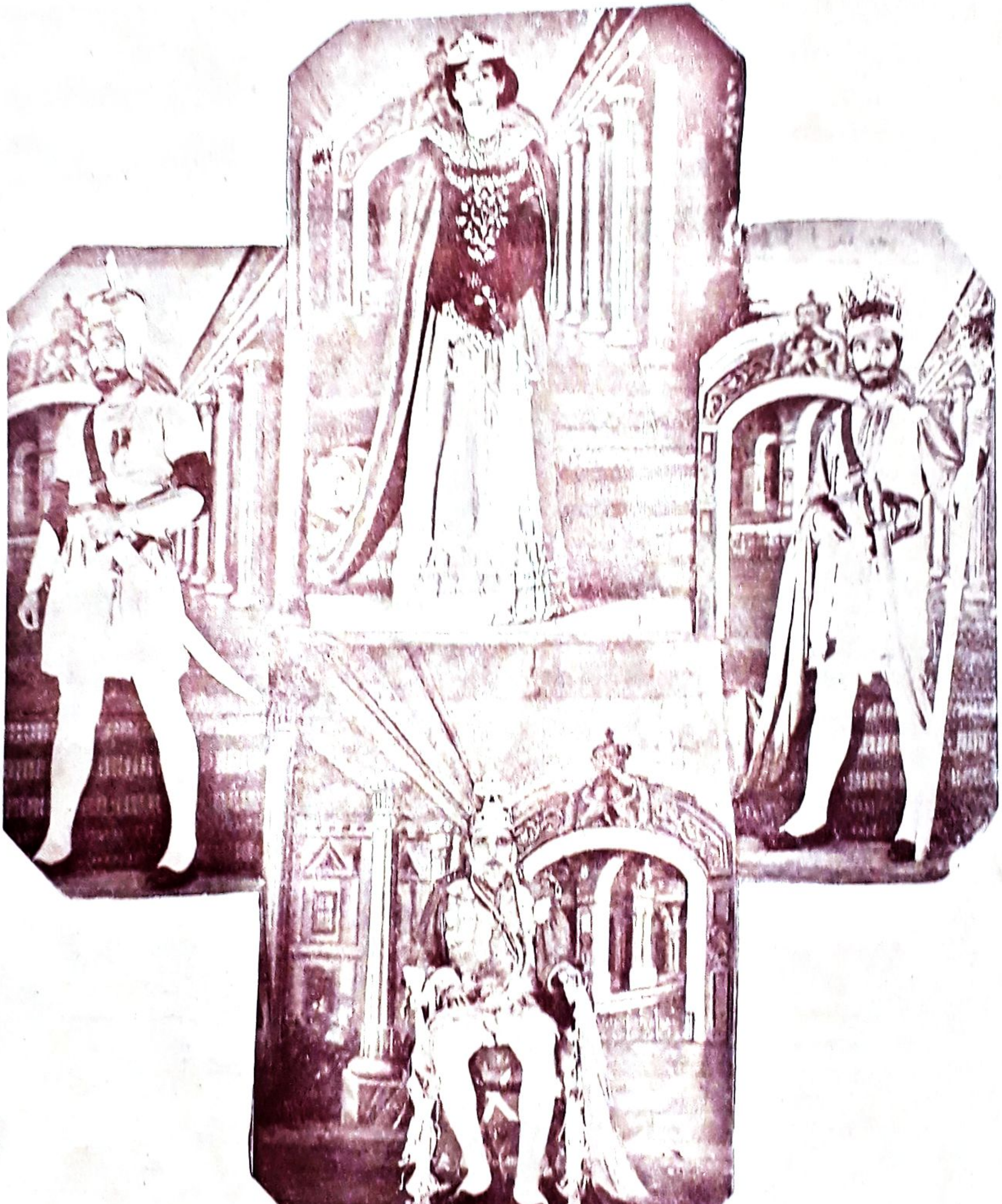

Macbeth, Lady Macbeth and Duncan

തേവര കോളേജിൽ "മാക്ബെത്ത്"

ഒരാസ്വാദനം

മാതൃഭാഷയിലും ആംഗലഭാഷയിലും തുല്യമായ സാമർത്ഥ്യത്തോടുകൂടി അഭിനയിക്കുവാൻ കെല്പുള്ള പല അനുഗൃഹീതനടന്മാരും ഇന്നത്തെ തേവര കോളെജ് വിദ്യാർത്ഥികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഉണ്ടെന്നുള്ള വസ്തുത ഒന്നിൽകൂടുതൽ അവസരങ്ങളിൽ മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

കഴിഞ്ഞ ശനിയാഴ്ച കോളെജ് ഹാളിൽവെച്ച് അവിടത്തെ അദ്ധ്യാപകന്മാർ "മാക്ബെത്ത്" എന്ന സുപ്രസിദ്ധ ഷെയ്ക്സ്പീറിയൻ നാടകം അഭിനയിക്കുകയുണ്ടായി. രംഗത്തിനനുസൃതമായ പശ്ചാത്തലം സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനു നാടകവേദിക്ക് സിനിമയെ അപേക്ഷിച്ചു വളരെ അധികം പരിമിതികൾ ഉണ്ട്. എങ്കിലും ഭയാനകമായ ഒരു വനഭൂമി, അവിടെ ചൂളംവിളിച്ചുകൊണ്ടു ഇരച്ചുവീശുന്ന കൊടുങ്കാററ്, പൂർണ്ണാന്ധകാരത്തിന്റെ അഗാധതയിൽനിന്നും പുറപ്പെടുന്നതും മനുഷ്യഹൃദയങ്ങളെ ഭയചകിതമാക്കുവാൻ പര്യാപ്തവുമായ മിന്നൽപിണർകളും ഇടിനാദവും—ഇത്രയും ഒരു മാന്ത്രികശക്തിയുടെ അതിവിദഗ്ദ്ധമായ പ്രവർത്തനത്താൽ എന്നവണ്ണം രംഗത്തു പ്രദർശിപ്പിച്ചപ്പോൾ "അന്ധകാരത്തിന്റെ ശക്തികൾ" ഭൂമിയിൽ വിഹാരത്തിനായി ഇറങ്ങുന്ന സമയം ഇതുതന്നെയല്ലയോ എന്ന് പ്രേക്ഷകർക്ക് തോന്നിപ്പോയി. അവരുടെ സംശയം അസ്ഥാനത്തല്ലായിരുന്നു. കാരണം മാക്ബെത്തിനേയും ബാങ്കോവിനേയും തങ്ങളുടെ പ്രവചനങ്ങൾകൊണ്ടു "അനുഗ്രഹിക്കു"വാനായി ഭൂമിയിലേക്കു പുറപ്പെട്ട മൂന്നു ദുർഭൂതങ്ങളുടെ പ്രവേശനത്തിനുള്ള പശ്ചാത്തലം സൃഷ്ടിച്ചതായിരുന്നു അതു്. ആ രംഗം അവസാനിച്ച് ഏതാനും നിമിഷങ്ങൾ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ പ്രേക്ഷകർ ദർശിച്ചതു് പ്രഭാപൂരിതമായ രാജകൊട്ടാരവും, അവിടെ വിലപിടിച്ച വീരാളിപ്പട്ട് വസ്ത്രഭൂഷാദികളോടുകൂടിയ പ്രഭുക്കന്മാരാൽ പരിസേവിതനായി പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട ഡങ്കൻ മഹാരാജാവിനെയുമാണ്. രംഗസംവിധാനത്തിൽ പ്രകടിപ്പിക്കപ്പെട്ട തന്മയത്വത്തെക്കുറിച്ച് എത്രമാത്രം പ്രശംസിച്ചാലും മതിയാവുന്നതല്ല.

പക്ഷെ ഒരു നാടകത്തിന്റെ വിജയം സമർത്ഥമായ രംഗസംവിധാനത്തെക്കാൾ നടന്മാരുടെ അഭിനയചാതുര്യത്തിലാണല്ലൊ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതു്. മാക്ബെത്തുമുതൽ പരിചാരകൻ വരെയുള്ള എല്ലാ കഥാപാത്രങ്ങളും കോളെജ് അദ്ധ്യാപകന്മാർ തന്നെയായിരുന്നുവെന്നാണ് അറിയുന്നതു്. അവർ ഓരോരുത്തരും അവരവരുടെ ഭാഗങ്ങൾ ഏററവും തന്മയത്വത്തോടെ തന്നെ അഭിനയിച്ചു. ലേഡി മാക്ബെത്തിന്റെ ഭാഗം അഭിനയിച്ച ശ്രീ. വി. കെ. സുബ്രഹ്മണ്യം ബി. എസ് സി. ഓണേഴ്സിന്റെ അഭിനയപാടവം ഏററവും പ്രശംസനീയമാണ്. അതുപോലെതന്നെ മാക്ബെത്തിന്റെ ഭാഗം അഭിനയിച്ച ശ്രീ. പി. ജെ. സെബാസ്റ്റ്യൻ എം. എ.യുടേയും.

ഇംഗ്ലീഷ് നാടകങ്ങൾ നമ്മുടെ കലാലയങ്ങളിൽ അഭിനയിക്കുമ്പോൾ സാധാരണ കാണാറുള്ള ഒരു കുറവത്രെ കഥാപാത്രങ്ങളുടെ വേഷവിധാനത്തിലുള്ള പോരായ്മ. എന്നാൽ ഈ നാടകത്തിൽ ഡങ്കൻരാജാവ്, മാക്ബെത്ത്, ലേഡിമാക്ബെത്ത് തുടങ്ങി ഘാതകന്മാർവരെയുള്ള ഓരോ കഥാപാത്രത്തെയും അവരവർക്ക് ഉചിതമായ വേഷവിധാനത്തോടുകൂടിയത്രെ ഞങ്ങൾ രംഗത്തു കണ്ടതു്. അണിഞ്ഞൊരുങ്ങി ഒരു മഹാറാണിയായി രംഗത്തുവന്ന ലേഡീമാക്ബെത്തിനെ കണ്ടപ്പോൾ സ്കോട്ട്ലണ്ടിലെ മേരിമഹാറാണിയുടെ ചിത്രമത്രെ ഈ ലേഖകന്റെ സ്മൃതിപഥത്തിൽ വന്നതു്.

ഇങ്ങനെ സേക്രട്ട് ഹാർട്ട് കോളെജിൽ അവിടത്തെ അദ്ധ്യാപകവൃന്ദത്താൽ അഭിനയിക്കപ്പെട്ട "മാക്ബെത്ത്" മലയാളക്കരയിലെ ഇംഗ്ലീഷ് നാടകാഭിനയചരിത്രത്തിൽ പുരോഗതിയെക്കുറിക്കുന്ന ഒരു പുതിയ അദ്ധ്യായം തുറന്നിരിക്കുന്നു. അഭിനയകലയിൽ ഇത്ര സമർത്ഥരായ അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ ശിക്ഷണം ലഭിക്കുന്ന അവിടത്തെ വിദ്യാർത്ഥികൾ ഉത്തമനടന്മാരും, നിർമ്മലമായ കലാസാധനത്തിന് കഴിവുള്ളവരും ആയി തീരുമെന്നുള്ളതു് നിസ്സംശയമാണ്.

"മലബാർ മെയിൽ"
15th March 1951.

NOW AVAILABLE!

No. 429.

MERIDIAN LADYSMITH

$8\frac{3}{4}$ size full steel
17 Jewels, all-proof
with steel chain Rs. 172/=

KRISHNAN NAIR'S

WATCH Co.,

ERNAKULAM
&
QUILON.

COLLEGES!

SCIENTIFIC INSTITUTES!

FOR BEST RESULT

PURE LABORATORY
CHEMICALS & RE-AGENTS

CONTACT

S. Mathuradas & Co.

IMPORTERS OF

Laboratory Chemicals, Re-agents,
Pharmaceutical Drugs & Chemicals,
Stains, & Photographic Chemicals.

P. O Box No. 2113.

PRINCESS STREET

BOMBAY—2.

Gram: **SMATHURCO** Phone: **30273**

പണത്തിൻെറ പിമ്പേ

— Abraham Puthusserry I U.C.

ജീവിക്കുവാൻവേണ്ടി പലതൊഴിലുകളും സ്വീകരിച്ചു പരാജിതനായ ഔസേപ്പുചേട്ടൻ പരിമിതമായ കൂലിക്കു മറെറാരുത്തൻെറ കീഴിൽ ജോലിചെയ്യുവാൻ ഇഷ്ടപ്പെട്ടില്ല. സമ്പാദിക്കുവാൻ സ്വതന്ത്രമായ ഒരു തൊഴിൽ, ആവശ്യമാണെന്ന് ഔസേപ്പുചേട്ടൻെറ ലോകവ്യുല്പത്തി ബോധ്യമാക്കി. പല തൊഴിലും ചെയ്തെങ്കിലും ഇതേവരെ അയാൾക്കു സമ്പാദിക്കുവാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ല. ഒരു ദിവസം സുഖക്കേടായിപ്പോയാൽ അന്നത്തേക്കുവേണ്ടിയും അയാൾ സമ്പാദിക്കേണ്ടതല്ലേ? അതൊരു നിസ്സാരപ്രശ്നമാണോ? ചെറിയ പെട്ടി, കസേര, മേശമുതലായി പലതും പണിതു്, അയാൾ വിററുനോക്കി: പക്ഷേ അതുകൊണ്ടൊന്നും ഗണ്യമായ സംഖ്യ സമ്പാദിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.

ഒരു ദിവസം ഔസേപ്പുചേട്ടൻ എന്തോ ഗൗരവമായി ആലോചിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. എന്തായാലും ഭാര്യയോടും ഒന്നാലോചിച്ചാലേ അയാൾക്കു തൃപ്തിയുള്ളൂ. "എടീ!" ഔസേപ്പുചേട്ടൻ ഭാര്യയെ വിളിച്ചു. സമീപസ്ഥിതയായിരുന്ന ഏലി ചിരിച്ചുപോയി. "നിങ്ങാ എന്നാ ഇത്ര ആലോചിക്കണോ— എപ്പഴും ഈ വിചാരംപിടിച്ചു മാനത്തോട്ടു നോക്കിയിരുന്നാ...." അവൾ അർദ്ധോക്തിയിൽ വിരമിച്ചു. ഔസേപ്പുചേട്ടനു ശുണ്ഠിവന്നു. "നീ പോടീ. പെണ്ണുങ്ങൾ പെണ്ണുങ്ങടെ കാര്യം നോക്ക്. നിനക്കു ഞാൻ വല്ലതും കൊണ്ടുവന്നാത്തിന്നാനറിയാം. നിനക്കു വല്ലതും അറിയാമോ, ലോകം എങ്ങനെയാണെന്ന്? അങ്ങേതിലേ— ആ ഓടിട്ടവീടില്ലേ, അയാളൊരുകാലത്തു രക്ഷാവലിച്ചിരുന്നവനാ. ഇന്നവൻ എങ്ങനാ. നിനക്കു തിന്നാനല്ലാതെ അറിയാമോ? എന്തിനു കൊള്ളാം. നിന്നെ" ഏലി പിന്നെയൊന്നും പറഞ്ഞില്ല. അവൾ, അപ്പുറത്തേക്കു പോയി.

താൻ ഭാസുരമായ ഭാവിയുടെ വിശാലതലത്തിൽ സ്വൈരവിഹാരം ചെയ്യുന്നതായി അയാൾക്കു തോന്നി. നല്ലൊരു വീട്, നെടുതായ വളപ്പ്! അതിലെ വിഭവസമൃദ്ധി ഭാവനയിൽ കണ്ട്, അയാൾ പുഞ്ചിരിതൂകി. അയാൾക്കുറങ്ങുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. പുതിയ ജോലിക്കുവേണ്ടുന്ന സാമഗ്രികളെപ്പററി ഒരു രാജ്യതന്ത്രജ്ഞനേക്കാളും തീവ്രമായി അയാൾ ആലോചിച്ചു. സഹിക്കണം—എന്തും സഹിക്കണം! ഔസേപ്പുചേട്ടൻ ദൃഢനിശ്ചയം ചെയ്തു.

അയാൾ പിന്നെ ഒരു ശവപ്പെട്ടിപണിക്കാരനായി. ആ നാട്ടിൽ കാലൻെറ ആക്രമണം അയാൾക്കനുകൂലമായിരുന്നു. ദിവസം ഒരാളെങ്കിലും ഔസേപ്പുചേട്ടൻെറ പെട്ടിക്കു പണം വയ്ക്കാതിരിക്കയില്ല. ഒന്നുപോയാൽ രണ്ടു തീന്നാലേ അയാൾക്കു സമാധാനമുള്ളൂ. അയൽവക്കത്തുകാർക്ക് അയാളുടെ സ്വഭാവം അത്ര ഇഷ്ടമല്ല. തൊട്ടതിനെല്ലാം അയാൾ ശുണ്ഠികൂട്ടും. അയാളുടെ ശവപ്പെട്ടിക്കമ്പനിയിലെ ധിറുതികണ്ടാൽ നാട്ടുകാരെല്ലാവരും ഒന്നിച്ചുമരിക്കാൻ കിടക്കുന്നതുപോലെ തോന്നും. മറുനാട്ടുകാരും അയാളെ അറിഞ്ഞുതുടങ്ങി. ഒരു പെട്ടി പൂർത്തിയാകുന്നതിനുമുമ്പ് ഒരാൾ മരിച്ചാൽ വലിയ ഒരു നഷ്ടം തന്നെയാണ് ഔസേപ്പുചേട്ടനു്. കാത്താവെ! അനുഗ്രഹിക്കണമേ, ഈ പെട്ടി തന്നെ അവർക്കു പിടിക്കണമെ! അയാൾ അന്നു കൈയെടുത്തു പ്രാർത്ഥിച്ചു. അയാൾ പണിയിൽ കൂട്ടി

ന്ന് ഒരാളെ ചേർത്തു.

കരപ്രമാണിക്കു സുഖക്കേടു കൂടുതലാണെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ തുടങ്ങിയ ധിറുതിയാണ്. ഔസേപ്പുചേട്ടനെ വെല്ലുവിളിക്കുന്നവരാരും അവിടെയുണ്ടായിരുന്നില്ല. കരപ്രമാണി മരിച്ചു. അന്ന് ഔസേപ്പുചേട്ടൻ അല്പം കൂടുതൽ കുടിച്ചു. ഭാര്യയ്ക്കുംകൂടി ഒരു കുപ്പി വാങ്ങിച്ചുകൊണ്ടു പോന്നു.

അയാൾ വിവാഹം കഴിച്ചിട്ടു മുപ്പതുകൊല്ലമായി. അയൽവക്കത്തു കുട്ടികൾ കളിക്കുന്നതു കാണുമ്പോൾ അയാളുടെ ഉള്ളിൽ ഒരു കത്തൽ. എന്തുകൊണ്ട് ഒരു കുഞ്ഞുകാലു കാണുവാൻ തന്നെയും അനുഗ്രഹിച്ചില്ല വിധി!

അക്കൊല്ലം ആകപ്പാടെ സുഭിക്ഷമായിരുന്നെന്നു പറയാം. എന്നാൽ ബലമായെത്തിയ സുഖക്കേടുകളെയെല്ലാം, ശവപ്പെട്ടിപ്പണിക്കാരുടെ വിരോധികളായ ഭിഷക്കുകൾ അടിച്ചോടിച്ചു. ഡോക്ടറന്മാരും ശവപ്പെട്ടിപ്പണിക്കാരും തമ്മിൽ ഒരൊത്തുതീർപ്പിലെത്താതെ കാലം അതിക്രമിച്ചു എന്ന്, ഔസേപ്പുചേട്ടൻ വിചാരിച്ചു. രണ്ടോ മൂന്നോ ആഴ്ചകഴിയുമ്പോൾമാത്രം ഒരു പെട്ടി! അയാളുടെ സമ്പാദ്യത്തിനു വലിയ ഇടിവു തട്ടി. നാലെണ്ണം തുലഞ്ഞെങ്കിൽ! —അയാൾ ആശിച്ചു.

വർഷം ഭയങ്കരമായി ആരംഭിച്ചു. വെള്ളപ്പൊക്കം, കൃഷിനാശം, പുരമറിയൽ, സുഖക്കേട്, പട്ടിണി. അതെല്ലാം ആ കൊല്ലത്തിന്റെ ഒരു പ്രത്യേകതയായിരുന്നു.

ഔസേപ്പുചേട്ടന്റെ സമ്പാദ്യം വർദ്ധിച്ചുതുടങ്ങി. ദിവസം ഒന്നുരണ്ടു പെട്ടിയെങ്കിലും ചെലവാകും. അയാൾ രണ്ടുമൂന്നു പെട്ടിയെങ്കിലും ദിവസേന തീർക്കും. നാലുകഷണം പലകയെടുത്ത് ആണികൊണ്ടൊരടി! കഴിഞ്ഞു, പെട്ടിപണി. ഭക്ഷണം പാകംചെയ്യാൻപോലും സമയമില്ലാതെ അയാളുടെ ഭാര്യ കടലാസൊട്ടിക്കും, ചുരുങ്ങിയതു പത്തുരൂപ പെട്ടിയൊന്നിനു അയാൾ വാങ്ങും.

ഗ്രാമം മുഴുവനും ഇളകിമറിഞ്ഞു. ഒന്നു രണ്ടു ഛർദ്ദിക്കും, ഉരുണ്ടുവീഴും മരിക്കും; കോളറ. ഔസേപ്പുചേട്ടന്റെ മനസ്സിന്നൊരിളക്കം. എവിടെയാ പണം സൂക്ഷിക്കേണ്ടതെന്ന്.

അയാൾ തന്റെ പണക്കിഴി നിലത്തു ചൊരിഞ്ഞു. ഓരോ ഇനത്തിലുള്ള നോട്ടുകൾ മാറ്റിവച്ചു. അയാൾ നാകലോകത്തേയ്ക്കുയന്നു. 'എന്തോരമുണ്ട്?' ഭാര്യ ചോദിച്ചു.

"അറുന്നൂറും അയ്മ്പത്തു രൂപയും."

"എന്നാൽ പെട്ടിപണി നിർത്താൻ പാടില്ലേ? ഭാര്യ ചോദിച്ചു. അയാൾ ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല. പണമെല്ലാം വാരി പേടകത്തിലാക്കി.

"ഔസേപ്പു ചേട്ടോ;" അയൽപക്കത്തുകാരന്റെ മകന്റെ സ്വരമാണ്; അയാൾക്കു മനസ്സിലായി.

"എന്താടാ ഈ രാത്രി"

അല്ല ചേട്ടാ– ഒരെട്ടണ. അപ്പനു കോളറ. മരുന്നുമേടിക്കാൻ—" അവൻ ഒററശ്വാസത്തിൽ പറഞ്ഞുതീർത്തു.

ഔസേപ്പുചേട്ടൻ ആലോചിച്ചു; എട്ടണ പോയാൽ? ഇല്ല അതു പാടില്ല. ശരിക്കു കഞ്ഞിക്കൂടി കുടിക്കാതെയുണ്ടാക്കിയ പണം! "ഇവിടെക്കാശൊന്നും കിടപ്പില്ല" അയാൾ പറഞ്ഞു. "വേറെയെവിടെനിന്നെങ്കിലും മേടിക്ക്." അവൻ പോയി.

ഒരു പ്രഭാതം: ഔസേപ്പുചേട്ടന്റെ ഭാര്യയ്ക്ക് ഒരു വയറവേദന. അയാൾ ആകപ്പാടെ ഒന്നു പകച്ചു. കർത്താവേ, ഏലിക്കു യാതൊന്നും വരുത്തല്ലേ, അയാൾ പ്രാർത്ഥിച്ചു. ഏലിയുടെ വയറവേദന വർദ്ധിച്ചതേയുള്ളൂ. അവൾ രക്തമയം ഛർദ്ദിച്ചു. നാലഞ്ചുപ്രാവശ്യം വയറിളകി. അയാൾ മടിശ്ശീലയിൽനിന്ന് എട്ടണയെടുത്ത് ആശുപത്രിയിലേക്ക് ഓടി, എന്തെല്ലാമോ പറഞ്ഞു മരുന്നുവാങ്ങി നടന്നും ഓടിയും തിരിച്ചെത്തി.

ഭാര്യകിടന്നു പുളയുകയാണ്. ആരും സഹായത്തിനില്ല. ഈ മരുന്നു ചെല്ലുമ്പോൾ എല്ലാം തീരും—അയാൾ ആശ്വസിച്ചു. മരുന്ന് അയാൾ അവളുടെ വായിൽ ഒഴിച്ചു. അവളുടെ കാൽ തിരുമ്മി. കാൽ കടഞ്ഞൊരു ചവിട്ട്.

അയാൾ ബോധംകെട്ടു വീണുപോയി. അതയാളുടെ ചെന്നിക്കുതന്നെകൊണ്ടു—ആ ചവിട്ട്.

അയാൾ കണ്ണു തുറന്നു. എന്തോ ഒരു ഭാരം തോന്നി, എഴുന്നേല്ക്കുവാൻ നോക്കി. സാധിച്ചില്ല. ഒരു ശരീരം അയാളുടെ മീതെ. അതെ തള്ളിമാറ്റി, അയാൾ എഴുന്നേറ്റു.

അയാൾ ഭാര്യയുടെ മൃതശരീരം ഒരു പെട്ടിയിലാക്കി. കൊണ്ടുപോകുവാൻ ആളില്ല. ഒടുക്കം പത്തുരൂപാ കരാറിൽ ഒരാളെ കിട്ടി. ഔസേപ്പുട്ടനും അയാളുംകൂടി ആ മൃതശരീരം ശ്മശാനത്തിൽ കൊണ്ടുപോയി മറവുചെയ്തു. അന്നു രാത്രി തനിച്ചു കഴിച്ചുകൂട്ടുവാൻ അയാൾ ഭയപ്പെട്ടു. എങ്കിലും പണപ്പെട്ടി തുറന്നുവച്ച് എണ്ണുവാൻ തുടങ്ങി.

ഔസേപ്പുട്ടനു വല്ലാത്ത ദാഹം. അയാൾ കുറെ വെള്ളം കുടിച്ചു; പണത്തിന്റെ മീതെ ഛർദ്ദിച്ചു. ഒരു മങ്ങിയ ദീപം ഒരു മൂലയിൽ കത്തുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അതിലെ മണ്ണെണ്ണ വറ്റി. അല്പം എണ്ണ ഒഴിക്കുവാൻ അയാൾക്കു സാധിച്ചില്ല.

ആ മങ്ങിയ ദീപം അണഞ്ഞു. ഔസേപ്പുട്ടനു കോളറ. അയാൾ ഉച്ചത്തിൽ വിളിച്ചു. ആരുമില്ല വരാൻ. അങ്ങനെ ആ രോദനം നിലച്ചു.

ഏതോ കൂട്ടിൽനിന്നു പാതിരാക്കോഴി കൂകി.

FREE INDIA BANK LIMITED

KOTTAYAM.

Registered in the Travancore-Cochin State

(LIABILITY OF MEMBERS LIMITED)

Branches in Travancore and Agencies Outside

Directorate Hundred Percent Catholics.

ATTRACTIVE RATES of interest for deposits.

6% INTEREST FOR 3 YEARS CASH CERTIFICATES.

Being favoured and patronised by eminent persons of the status of Ministers, Bishops, Members of Parliament, High Court Judges, etc.

FIXED DEPOSITS:- For 6 months 4 per cent per annum
For 12 months 4½ " " "
For 24 months 5 " " "
For 36 months 5½ " " "
For 60 months 6 " " "

For Further particulars, please apply to:- SECRETARY,

Free India Bank Ltd., Kottayam.

ആമന്ത്രണം

— *Chacko J. Kallukalam I U.C.*

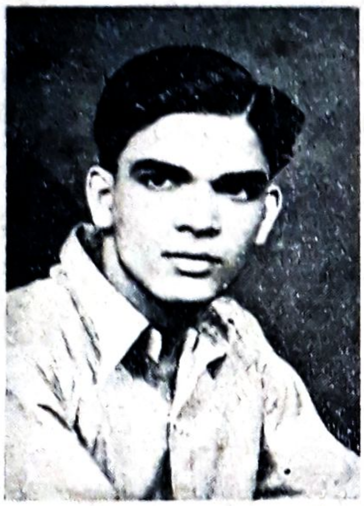

അശ്രുക്കളൂറാതെറിയൂ—ഭാണ്ഡം,
  വേഗം ഗമിക്കാം നമുക്ക്.
നിൽക്കേണ്ട രഥ്യയിലിങ്ങു—പോയി
  നിത്യാനന്ദത്തിൽ വസിക്കാം.
ഒററ നിമിഷം കഴിഞ്ഞാൽ—നമു
  ക്കെത്രയും കൂട്ടമായാസം.
പൂകാം നമുക്കതിവേഗം—ഭംഗി
  പെയ്യുന്ന രാജ്യമവിടം.
അപ്സരർ നമ്മെപ്പുകഴ്ത്തും—പക്ഷേ
  നിത്യമതാണപ്പൂവാടി.
പിൻതിരിയേണ്ടതിന്നൊട്ടും—നീളെ
  കണ്ടാൽ മതിവരികില്ല.

* * * *

അമ്മതന്നങ്കത്തിലെത്ര—നാൾ നീ
  പുഞ്ചിരിതൂകിയിരിക്കും?
തപ്തനിശ്വാസമുതിക്കും—സതാ
  മെത്ര നിൻ മുന്നിൽ കുതിക്കും?
നിത്യതമസ്സിൻെറ ഭാരം—നിന്നെ
  ഞെക്കിപ്പിടിച്ചു കൊല്ലില്ലേ?
ഒളിക്കും പുഞ്ചിരി മുന്നിൽ—നിത്യ
  കാപട്യമാർന്നതിൻ പിന്നിൽ.
വക്ത്രത്തിൽ നിന്നാസുഷമ—വെക്കം
  മൂടേററുരുകി മറയും.
ഒന്നോടേ വിത്തഗണങ്ങൾ—മായും
  കാലം കറങ്ങിക്കഴിയെ.

ഇന്നു ശ്രവിക്കും സ്വനങ്ങൾ—വെറും
  ഭംഗിവാക്കാണു, ധരിക്കൂ!
വഞ്ചനതിങ്ങുമീപ്പാരിൽ—നിന്നു
  മൽ സഖീ വേഗം പിരിയാം.

* * * *

ആർത്തുരസിക്കാമവിടെ—പ്രേമ
  സാന്ദ്രമാം രാജ്യമവിടെ.
ഒന്നിച്ചു കൈകോർത്തു പോകാം—പ്രേമ
  ഗാനമധു നുകർന്നീടാം.
മിന്നിത്തിളങ്ങുമുഡുക്കൾ—നീല
  വാനിൽ വിളക്കു കൊളുത്തും.
വീഥിതെററില്ല നമുക്കു—സ്നേഹ
  നായകൻ നമ്മെ നയിക്കും.
തളരാതിളക്കണം പാദം—പക്ഷേ
  മാർഗ്ഗക്ലമങ്ങളുമുണ്ടാം.
പച്ചവിരിച്ചോരാക്കുന്നിൽ—പോയി
  ഓമലേ നമ്മൾക്കിരിക്കാം.
ചിൽപ്രഭ തട്ടിവിരിഞ്ഞു—നില്ക്കും
  സൂനമാംശംസകളോത്തും
കൊഞ്ചിക്കുഴഞ്ഞാടിയെത്തും—മന്ദ
  മാരുതൻ നൽകും കുളിർമ.
എന്തുവന്നെന്നാലുരയ്ക്കാം—നമ്മേ
  ആരും ദുഷിക്കുകയില്ല.
കൊച്ചരിപ്രാക്കൾ, കിളികൾ—സദാ
  പാർശ്വത്തിലെത്തി സേവിക്കും
പൂഞ്ചോലതൻെറ കരയിൽ—ചെന്നു
  മഞ്ജുളഗാനം ശ്രവിക്കാം.
തളിരും കനികളും തിങ്ങും—രമ്യ
  പൂങ്കാവനത്തിലിരിക്കാം.
വള്ളിക്കുടിലിലൊളിക്കാം—വെള്ളി
  വല്ലികളൊത്തുരമിക്കാം.
പുഞ്ചിരിതൂകുമുഷസ്സും—വീക്ഷി
  ച്ചങ്ങവിടത്തന്നെ പാർക്കാം
അശ്രുക്കളൂറാതെറിയൂ—ഭാണ്ഡം,
  വേഗം ഗമിക്കാം നമുക്ക്.

ഖഡ്ഗത്തിനേക്കാൾ ശക്തം

— *Abraham J. Illickan, II U. C.*

ആ സുദിനം!! അതെത്ര പ്രകീർത്തിതം! അടിമത്തച്ചങ്ങല വെട്ടിപ്പൊട്ടിച്ച ആ പൊൻപുലരി! മർദ്ദനഭരണം ത്യാജ്യകോടിയിൽ തള്ളിയിടപ്പെട്ട ആ സുപ്രഭാതം! പരസ്പരാദർശങ്ങൾ ഏററം മേന്മയേറിയവയെന്നു ലോകം കണ്ടറിഞ്ഞ ആ പ്രത്യൂഷസ്! ഏഷ്യൻ ജനതയെ തലയുയർത്തിനില്പാൻ പ്രാപ്തരാക്കിയ ആ സുമോഹനാഗമ്മുഖം! നാരകീയ യാതനയിലും നിരാശാഗർത്തത്തിലും നിപതിച്ചിരുന്ന തൊഴിലാളി സഹോദരങ്ങൾ പ്രത്യാശാകിരണങ്ങൾ വീക്ഷിപ്പാനിടവരുത്തിയ ആ ശുഭവിഭാതം!

"ഖഡ്ഗത്തിനല്ല, പ്രേമത്തിനു മാത്രമേ ഈ ജഗത്തെ ജയിപ്പാൻ ശക്തിയുള്ളൂ" എന്നുള്ള ദിവ്യസന്ദേശം വീണ്ടും പാരിടമാകെ ദ്യോതിപ്പിച്ച ആ സുവർണ്ണഗോസർഗ്ഗം! ആർഷഭാരതത്തിൽ സംസ്കാരം പുനർജ്ജീവിപ്പിപ്പാൻ ഉടലെടുത്ത പൊന്നോമനവൃക്ഷം! ഭാരതാംബ ഐശ്വര്യത്തിലേക്കു കാലടിവെപ്പാൻ പ്രാപ്തയായ ആ തങ്കക്കാല്യം! ആ സുമോഹനസുപ്രഭാതം എന്നും വിജയിപ്പൂതാക!!

ഭാരതമൊട്ടുക്ക്, സകല നഗരങ്ങളിലും സകല ഗ്രാമങ്ങളിലും അശോകചക്രാങ്കിതമായ ആ ത്രിവർണ്ണപതാക, സഹനത്തിന്റെയും, അക്രമരാഹിത്യത്തിന്റേയും, സർവ്വസാഹോദര്യത്തിന്റേയും, ആർഷസംസ്കാരത്തിന്റേയും മഹനീയ അടയാളങ്ങളുടെ സമ്പൂർണ്ണ പ്രതിഫലനമായ ആ കൊടിക്കൂറ, പാറിപ്പറന്നു പരിലസിക്കുന്നു; സ്വപ്രാഭവം ഉച്ചൈസ്തരം വിളിച്ചുപറയുന്നു!, ആ കാഴ്ച എത്ര നയനാഭിരാമം! എത്ര ഹൃദയാവർജ്ജകം!

തെരുവിലെ യാചകൻതൊട്ടു കൊട്ടാരത്തിലെ ദാസിവരെയും, സമത്വവാദിതൊട്ടു സ്ഥാപിത താല്പര്യക്കാർവരെയും, ജീവനക്കൂലി ലഭിക്കാത്ത കർഷകതൊഴിലാളി മുതൽ സുഖലോലുപനായ മുതലാളിവരെയും, അങ്ങനെ ഭരണീയർ തുടങ്ങി ഭരണകർത്താക്കൾവരെയും കോടാനുകോടികൾ ഏകോപിച്ചു തോളോടുതോൾ ചേർന്നു തങ്ങളുടെ അനേകമനേകം ശുഭപ്രതീക്ഷകൾ സാഫല്യത്തിലെത്തിക്കേണ്ട ആ ഭാരതാംബയെ ഹർഷചിത്തയാക്കുവാൻ വെമ്പൽകൊള്ളുകയാണ്.

രണ്ടുമൂന്നു നൂററാണ്ടുകൾക്കു മുമ്പ് സ്വകുടുംബത്തിലുണ്ടായ അന്തഃച്ഛിദ്രം ഹേതുവായി, ഇന്ത്യയിൽ വിദേശാധിപത്യം സംസ്ഥാപിതമായ ആ ദുർദ്ദിനം തൊട്ടുതന്നെ, മർദ്ദനത്തിന്റെയും ചൂഷണത്തിന്റെയും, സ്വേച്ഛാധിപത്യത്തിന്റെയും, കരാളഹസ്തങ്ങളിൽ കുടുങ്ങി, വീർപ്പുമുട്ടിയിരുന്ന, നരകയാതനകളനുഭവിച്ചിരുന്ന, സ്വപുത്രീപുത്രരുടെ ചുടുകണ്ണീർകണങ്ങളാലും ഹൃദയരക്തത്താലും തുടരെത്തുടരെ മാർവ്വിടം നനഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്ന, അത്യധികമായ ചിദ്വ്യഥയാൽ ശോകാത്മകത്വമൂർത്തീകരണത്തിലെത്തിയിരുന്ന, ഭാരതമാതാവിനെ സ്വതന്ത്രയാക്കിയ ശേഷമെ തങ്ങൾ പിന്മാറു എന്നു ദൃഢവ്രതം ചെയ്തുകൊണ്ടു് പ്രഭുകുടുംബജാതരും, സർവ്വസദ്ഗുണസമ്പന്നരും, വിദ്യാവിശാരദരുമായിരുന്ന പല ഭാരതമഹാത്മാക്കളും, ജാതിമതചിന്തകൾക്കതീതമായ, സർവ്വസമുദായമൈത്രിയെ സംസിദ്ധമാക്കുന്ന, ആംഗ്ലേയനായ ഹ്യൂമിനാൽ മുമ്പുതന്നെ സംസ്ഥാപിതമായിരുന്ന, ആ ദേശീയസംഘടനയിൽ അംഗത്വം സ്വീകരിച്ചു.

സ്വാതന്ത്ര്യേച്ഛുക്കളായിരുന്ന അനേകം യുവകേസരികൾ സഹനസമരത്തിനുവേണ്ടി മുറവിളികൂട്ടി; നേതാക്കൾ സംഘടനയുടെ നിയമങ്ങളിൽനിന്ന് അണുപോലും വ്യതിചലിക്കാതെ പ്രവർത്തനമാരംഭിച്ചു; അവർ നഗരഗ്രാമഭേദമെന്യേ ചുററിസ്സഞ്ചരിച്ചു, കോൺഗ്രസ്സിന്റെ പിന്നിൽ അണിനിരക്കുവാൻ ഭാരതീയജനതയെ ആഹ്വാനംചെയ്തു: ജനത ആ ആഹ്വാനം സ്വീകരിച്ചു. കോൺഗ്രസ്സിനെ നശിപ്പിക്കുവാൻ സർക്കാർ ഭഗീരഥപ്രയത്നം ചെയ്തു. നേതാക്കൾ ഒന്നിനുപിറകെ ഒന്നായി കാരാഗാരത്തിൽ അടയ്ക്കപ്പെട്ടു.

നിയമലംഘനം നാട്ടിനീളെ ആരംഭിച്ചു. ഭരണാധികാരികൾ കിരാതമർദ്ദനം അഴിച്ചുവിട്ടു തന്മൂലം രാഷ്ട്രീയകോളിളക്കം അങ്ങിങ്ങായി മൊട്ടിട്ടു; അസമാധാനം സർവ്വത്ര വികസിച്ചു; രാഷ്ട്രീയനേതാക്കന്മാർ സ്വാതന്ത്ര്യതൃഷ്ണയാകുന്ന തീയിൽ നെയ്യൊഴിച്ചു; അതാളിക്കത്തി സർവ്വത്ര പ്രസരിച്ചു; മർദ്ദനകാഠിന്യത്താൽ അനേകസഹസ്രങ്ങൾ മൃത്യുവിന്നിരയായി. ഗവ. മന്ദിരങ്ങളും, ഉദ്യോഗസ്ഥമണ്ഡലവും ജനക്ഷോഭത്തിനു വിധേയമായി; ജനത ഒന്നാകെ ഇളകി; ഗവണ്മെന്റ ചതുരുപായങ്ങൾ പ്രയോഗിച്ചെങ്കിലും സ്വാതന്ത്ര്യംകൂടാതെ തങ്ങൾ അടങ്ങുകയില്ലെന്നു സംഘടന പെരുമ്പറമുഴക്കി. കിരാതമർദ്ദനം അതിന്റെ പാരമ്യത്തിലെത്തിയിരിക്കയിൽ, ആഗോളസമരവും പൊട്ടിപ്പുറപ്പെട്ടു. ഭരണാധികാരികൾ ഭാരതജനതയുടെ സഹായം അഭ്യർത്ഥിച്ചെങ്കിലും കോൺഗ്രസ്, അതു നല്കേണ്ടതില്ലെന്നുതന്നെ നിശ്ചയംചെയ്തു. മഹായുദ്ധാനന്തരം ഇന്ത്യയ്ക്കു സ്വാതന്ത്ര്യം തരുന്നതാണെന്നു ഇന്ത്യൻ ഭരണാധികാരികളും, ലോയ്ഡ് ജോർജ്ജിന്റെ കീഴിലിരുന്ന ബ്രിട്ടീഷ് ഗവണ്മെന്റും ആവർത്തിച്ചാവർത്തിച്ചു പ്രതിജ്ഞചെയ്തു.

ഈ പ്രതിജ്ഞയെ ആധാരമാക്കി, ഭാരതീയജനത തങ്ങളുടെ സർവ്വശക്തികളുമുപയോഗിച്ച് ആംഗ്ലേയരെ സഹായിച്ചു. അവർക്കു ഗുണപ്രദമായി യുദ്ധവും അവസാനിച്ചു. സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനെതിരായി പല മുട്ടുയുക്തികളും എടുത്തിടുകയാണ് അധികാരികൾ ചെയ്തതു്. അങ്ങനെ ആംഗ്ലേയർ കാലുമാറി. വാഗ്ദത്തലംഘനംചെയ്ത വിദേശസർക്കാരിനോട്, സ്വാതന്ത്ര്യം തരാതെ തങ്ങൾ അടങ്ങുകില്ലെന്ന് ഉൽഘോഷിച്ചുകൊണ്ട് ജാലിയൻ വാലായിൽ തടിച്ചുകൂടിയ അനേകസഹസ്രങ്ങളെ പോലീസ് കണ്ണീർഗ്യാസുപയോഗിച്ച് അന്ധരാക്കി; പട്ടാളം യന്ത്രത്തോക്കുപയോഗിച്ച് പൈശാചികമായി വധിക്കയുംചെയ്തു. യാതൊരുഭാരതീയനും ഇതു ഹൃദയവേദനയോടുകൂടിയല്ലാതെ അനുസ്മരിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ല. ജനതയുടെ രക്തത്തെ ചൂടുപിടിപ്പിക്കുന്ന ഇങ്ങനെയുള്ള അനേകമനേകം കുപ്രസിദ്ധ സംഭവങ്ങൾ സ്വാതന്ത്ര്യദിനത്തിനു പിറകിൽ നിഗൂഹനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

"കോൺഗ്രസ്" സമരം, രാഷ്ട്രീയസമരം, അതിന്റെ പരമകാഷ്ഠയിലെത്തി. പല 'കമ്മീഷനു'കളും ഇന്ത്യയിൽവന്നു; പല വട്ടമേശസമ്മേളനങ്ങളും പരാജയമടഞ്ഞു; ലോർഡ് ഇർവിൻ തുടങ്ങി 'വേവൽപ്രഭു'വരെയുള്ള വൈസ്രോയിമാർ അല്ലാല്ലസ്വാതന്ത്ര്യങ്ങൾ അനുവദിക്കാമെന്നായി. "വേവൽ പദ്ധതി" പരാജയമടഞ്ഞു; "പാർലമെന്ററി ഡെലഗേഷൻ" തോൽവിയടഞ്ഞു; അവസാനം 'ക്യാബിനററ്മിഷ്യൻ' വന്നു; കൂടിയാലോചനകൾ ഇന്ത്യയ്ക്കു ഗുണപ്രദമായി പര്യവസാനിച്ചു. നിർഭാഗ്യവശാൽ ഭാരതം വിഭക്തമായി. മിഷ്യൻ തീരുമാനങ്ങളെയും കവച്ചുകടന്നു 'മൗണ്ട്ബാററൻ പ്രഭു' ഇന്ത്യൻ സ്വാതന്ത്ര്യം അതിശീഘ്രം സംസിദ്ധമാക്കി.

നിർഭാഗ്യവശാൽ, പ്രകൃതിയുടെ വികൃതിയാൽ, വർഗ്ഗീയകലാപം ഉത്തരേന്ത്യയിൽ അനേകായിരങ്ങളെ മൃത്യുവിന് ആഹുതിചെയ്തു. ആ പൈശാചികനൃത്തത്തെ ചെറുത്ത ഗാന്ധിദേവൻ അവസാനം അതിന്റെ മൂർദ്ധന്യത്തിലല്ലേ നഷ്ടജീവനായതു്?

അങ്ങനെ അനേകം ദാരുണസംഭവങ്ങളെ നിഗൂഹനം ചെയ്തിട്ടുള്ളതും അനേകകോടികളുടെ ശുഭപ്രതീക്ഷകൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതുമായ ഭാരതസ്വാതന്ത്ര്യദിനം സമാഗതമായി. ആ മോഹനോഷസ്സ് എന്നേയ്ക്കും വിജയിപ്പൂതാക!!

നടരൊഴിഞ്ഞ രംഗം

— N. Neelakandan Namputhiri II U.C.

വാടിക്കരിഞ്ഞ മലരണി മാലപോ-
ലാടിക്കഴിഞ്ഞൊരു രംഗം പോലെ,
താറുമാറായ തറവാട്ടിടം പോലെ,
മാറാല പററിയ മച്ചുപോലെ,
അണ്ടിതാൻകൈവിട്ടൊരണ്ണാനെപ്പോലെ,യ-
ത്തെണ്ടിപോൽ,മാറാപ്പുപോയശേഷം,
പാരിതിൽ കീർത്തി നശിച്ച കവിപോലെ
വായിച്ചുതള്ളിയ പത്രംപോലെ,
പൂജിച്ചിരുന്നൊരു വിഗ്രഹം കുപ്പയിൽ
പാഴ്മണ്ണടിഞ്ഞു കിടക്കുംപോലെ,
വനാന്തശ്രീചേർന്നു മിന്നിയ കാന്താരം
തീവെന്തെരിഞ്ഞടങ്ങീടും വണ്ണം,
ഭൂതി സൗന്ദര്യപ്പുളപ്പാർന്ന മാനിനി
പാതിത്യം പൂണ്ടു പരുങ്ങുംപോലെ,
മേവുന്ന നാടെങ്ങും നഷ്ടാധികാരരായ്
മേലാണ്മപെററ നരേന്ദ്രവർഗ്ഗം!—
പക്ഷപാതത്തോടു ലക്ഷ്മീകടാക്ഷിച്ചു-
സ്സൃക്ഷത്രിയപ്പുകളാണുഭൂപർ—
താരകൾപോലെ വിഷയങ്ങളിൽ വാണ
താർമകൾസോദരീവാസഭൂക്കൾ—
നഷ്ടസർവ്വാടോപർ നാനാപരീഹാസ
പാത്രങ്ങളെന്തൊരവസ്ഥാഭേദം!
ഓർത്തുനോക്കീടുകിലാശ്ചര്യമിന്നിതിൽ
തീർത്തില്ല—പ്രാകൃത നിത്യധർമ്മം

അല്ലെങ്കിലിന്നിവർക്കെന്തു കുറഞ്ഞുള്ളൂ
ചിന്തിക്കിൽ പണ്ടെക്കാൾ ധന്യധന്യർ!
മർത്ത്യസാധാരണസൗഖ്യങ്ങൾ—സ്വസ്ഥിതൊ-
ട്ടത്യന്തസ്വച്ഛന്ദ സൗകര്യങ്ങൾ
പണ്ടത്തിലെത്ര മടങ്ങുണ്ട്, കണ്ടാലും,
കണ്ടും കൊതിച്ചും കഴിഞ്ഞ കൂട്ടം!
‘കാറു’ണ്ടു,‘മിന്ന’ലില്ലെങ്കിൽ.ഭയംവേണ്ട
ചോറുണ്ടുവാഴാം ചടങ്ങു വേണ്ടാ;
കാമിച്ചവളെ ഗ്രഹിക്കാം, കരംവാങ്ങാം
കാണിക്ക വേണ്ട കന്നക്കൊരേടം;
കാൽക്ഷണം കണ്ണുതിരിഞ്ഞതടംനോക്കിടാം
കാൽനീട്ടിച്ചെറ്റു നിവർന്നിരിക്കാം;
ഗേഹം വെടിയാം,നിലത്തിറങ്ങാംപിന്നെ
നാമം ജപിക്കാം, നമസ്കരിക്കാം;
കാൽനടയായും നടക്കാം, കുരയ്ക്കുന്ന
നായോടെതിർക്കാം, കലമ്പാം, തല്ലാം;
‘മെമ്പർ’മാരാരെന്നുവെമ്പലേതുംവേണ്ട,
ശങ്കിക്ക വേണ്ടൊരു മന്ത്രിയേയും!

സ്വന്തംപ്രജകൾതൻസൗഖ്യത്തെ ദീക്ഷിച്ചോർ
സ്വന്തക്കാരിന്നാം, പ്രജാവലിക്കും
മാടഭൂപാലകരിന്നും. പ്രതാപശ്രീ
കൂടാതെ, മണ്ണിൽ പ്രശസ്തരല്ലോ!

The Catholic Syrian Bank, Limited,

(Incorporated in Travancore-Cochin State. Liability of members is Limited.)

Head Office: TRICHUR, Trichur District.

(ESTABLISHED IN 1920)

BRANCHES: Cochin, Chalakudi, Chittur, Ernakulam, Erode, Irinjalakuda, Kodumudi, Karur, Kunnamkulam, Kandassankadavu, Palathode (Ernakulam North), Trichur, Trippunithura, Thoppumpadi (Cochin), Trivandrum, Valanjambalam (Ernakulam South).

DEPOSIT RATES

Current.	1½ %.	Savings.	2¼ %.
7 days Notice. ...	2½ %.	15 days Notice. ...	3 %.
6 Months Fixed. ...	3¼ %.	12 months Fixed. ...	4 %.

24 Months Fixed ... 4½ %

OFFICE TIME

Ordinary days.	10 A. M. to 2 P. M.
Saturdays.	10 A. M. to 12 Noon.

GENERAL MANAGER.

FACTORIES:

JULLUNDUR (E. P.)

SHOW ROOM.

CLOTH BAZAAR ROAD.
ERNAKULAM.

BEFORE YOU BUY YOUR ANNUAL OR SEASONAL SPORTS REQUIREMENTS ENQUIRE OR VISIT

THE PUNJAB SPORTS SYNDICATE,

Cloth Bazaar - ERNAKULAM.

LARGEST MANUFACTURERS OF

INDOOR AND OUTDOOR GAMES:

Rackets Regutting Our Speciality.

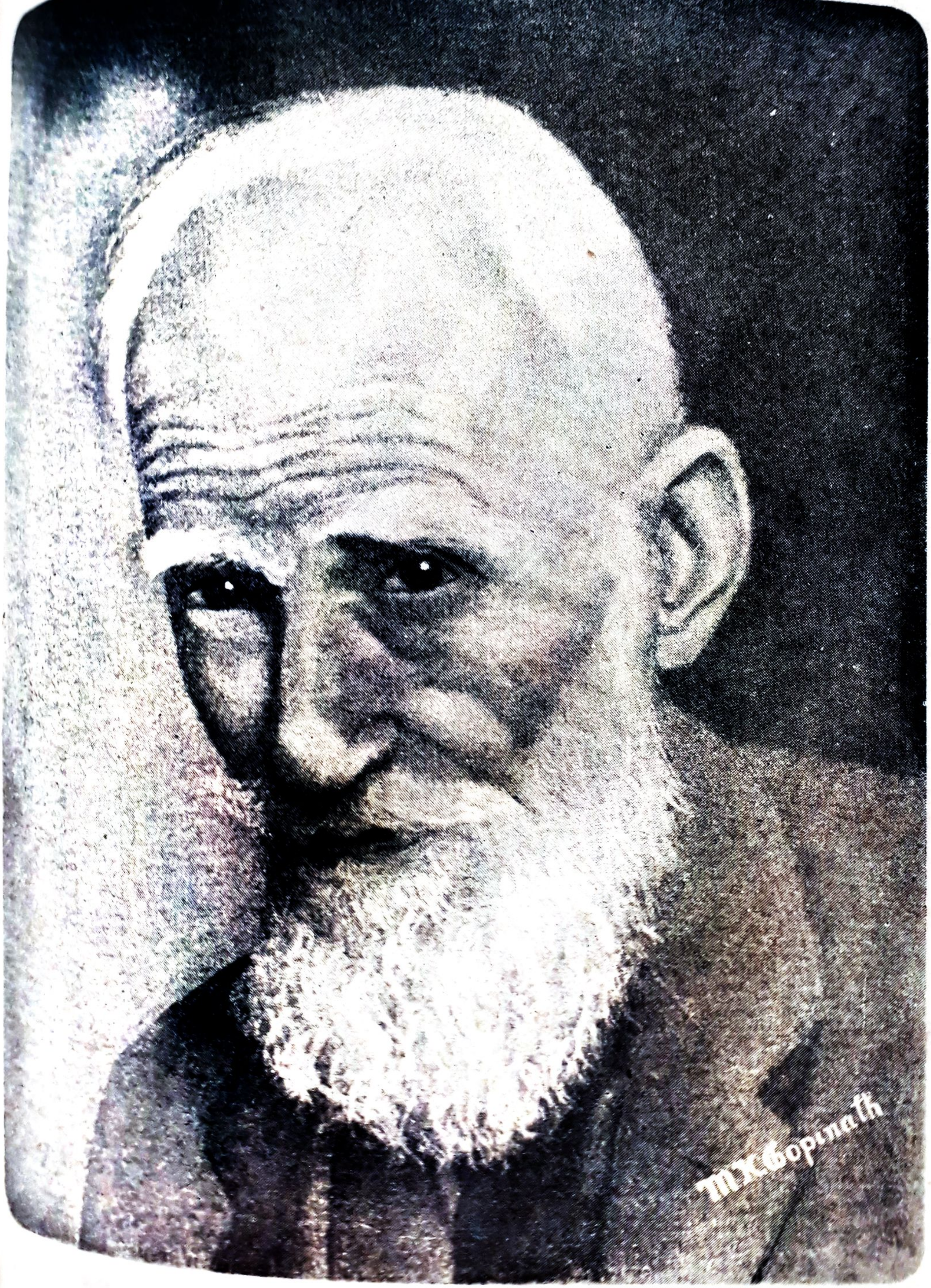

GEORGE BERNARD SHAW

—A Pencil drawing by M. K. GOPINATH, III B. Com.

R. I. P.

"The death of Rev. Fr. Carty S.J. has removed from the educational world an outstanding personality, whose contribution to the cause of higher education would long be remembered not only by students, but also by educationists all over India..."

— THE VICE-CHANCELLOR,
Madras University.

THE LATE REV. FR. P. CARTY, S.J.

— Rev. Fr. Francis Sales T.O.C.D.

Rev. Fr. Sauliere, S. J., writing in the Silver Jubilee issue of the Loyola College Magazine refers to Rev. Fr. Carty in these words: "It is to Fr. Carty who with remarkable disinterestedness deprived himself of the services of the distinguished members of his staff and encouraged them to devote all their energies to its foundation, that Loyola College owes its existence." Having been requested to write a few lines in the Sacred Heart College Magazine about the late Fr. Carty, I would go a step further than Fr. Sauliere and say that had it not been for Fr. Carty's disinterested services and generous personal sacrifices, the Sacred Heart College at Thevara would not have seen the light of day.

Fr. Carty was intimately connected with the Thevara College from its very foundation till 27th June 1950, the date of his departure from this world. When the idea of a University College at Thevara was anything but a dream of ours, I had the privilege of approaching Fr. Carty for light and guidance in the matter. I could still vividly recollect my first interview with him and our long discussions about the difficult project of the Thevara College. With his penetrating intellect, analytical mind and above all with his long and wide experience with the University of Madras, he pointed to me as if in a prophetic vision the nature of the stupendous work ahead of me, the complicated issues that would arise and the opposition I would be called upon to meet with from various quarters. He also gave me practical suggestions for the realization of a scheme which was rather impossible. The draft application for affiliation which I had taken with me was redrafted by the good Father himself. I entered Fr. Carty's room with a mind full of gloom and darkness and a heart filled with suspicions and fears of all sorts, but I got out of it after a couple of hours with my mind illumined with light and heart filled with consolation and peace. Fr. Carty had chalked out for me the plan of the proposed College at Thevara. From that memorable date of our interview till I left the Thevara College in May 1947, there was not a week in which I did not receive a letter from Fr. Carty. In many a week I had more than one letter. These letters—they are a heap and I keep them all with me as precious documents—contain valuable suggestions and wise directions about the administration of the College. They have all been written in his own neat steady and beautiful hand, a clear index of his own stately character, and very often he had with him duplicates of these letters. I often used to wonder how the good Father could find time for all this.

More than the Prior and the inmates of the Thevara Monastery, Fr. Carty was disappointed when news reached him on his sick bed that the University of Madras refused granting affiliation to the Thevare College in 1943. This was a blessing in disguise as events proved later. Fr. Carty threw all his mighty weight into the matter and fought valiantly on behalf of affiliation which was secured in June 1944.

In spite of his indifferent health and his almost continued ailments of body, Fr. Carty kindly accepted our invitation to be on the Board of administration of the College. He continued to be a Member of the Board till his death on 27th June 1950. I would certainly be taking too much time and space, were I to begin to enumerate the innumerable services the good Father has rendered to the College as a Member of the Board of administration. If the College could boast of anything by way of progress, I have no hesitation to lay down that it is all due to Fr. Carty's keen foresight, tact and administrative ability.

The happy days the good Fr. Carty S. J. spent with us in our Monastery of Thevara, when he came down for the Board meetings will never be forgotten in the annals of our Monastery. With his prayerfulness, congenial conversation, ready wit, perfect gentlemanliness and above all with his spirit of recollection in spite of the busy hours he had, he edified us all. One felt himself conversing with a man of God whenever one talked with Fr. Carty. Once, Fr. Carty had a bad fall in his room and his forehead was slightly bruised. With his bleeding forehead Fr. Carty came to my room and cracked a memorable joke. "*Look here, Fr. Prior, I have shed blood for you and the College*". It was no joke. Fr. Carty was ever prepared even to shed his blood for the Thevara College. Such was his affection and love towards the institution.

The addresses delivered by Fr. Carty in our Assembly Hall were masterpieces in thought and language. He always insisted upon correct thinking and correct living. The staff and students of the College could not do better honour to the memory of the great Fr. Carty than to copy in their lives the noble ideals and clear ideas of University Education, for which he stood. Before I conclude, I would request the staff and students of the College and all those who may read these lines to whisper a grateful prayer for the dear soul of Fr. Carty. May his soul rest in peace.

WHAT A BOY CAN DO?

He can play a straight game, all through.
That's one thing he can do.
He can fight like a knight;
For the Truth and the Right,
That's another good thing he can do.
He can shun all that's mean;
He can keep himself clean,
Both without and within,
That's a very fine thing he can do.
His soul he can brace
Against everything base,
And the trace will be seen
All his life in his face.
That's an excellent thing he can do.
He can look to the Light,
He can keep his thought white.
He can fight the great fight;
He can do with his might
What is good in God's sight,
Those are truly great things he can do.

—John Oxenham.

EDITORIAL

OUR LEADERS ON EDUCATION

Dr. Rajendra Prasad, our President, speaking at Pilani on Feb. 11, 1951, said that India was at present at the meeting point of two ages and, therefore, the ancient and the modern, the western and the eastern, the indigenous and the alien currents of thought were pressing against one another. "It is not, therefore, a matter of surprise that any amount of foam has come to the surface, a foam which has no substance in it. I expect all the students and teachers of this place to drink the pure water that is flowing beneath this foam without worrying as to whether it is of the east or of the west." Earlier he said: "Today students claim rights against society and believe that from the group of these rights the teachers are also not immune. Forgetting all idea of their own duty and propriety people are giving great importance and emphasis to their own rights in all spheres of life. Naturally, at many places the students of our Colleges and Schools do not realise that they have joined such institutions for acquiring learning, and that they should be grateful to those who have provided all the facilities for their education in those institutions. Those students also believe that they have some rights of their own which they have got from nature and which it is necessary for them to enjoy notwithstanding that such claim is prejudicial to the pursuit of their studies. It is because of that nowadays students also go on strikes in their educational institutions just as the workers strike in factories."

Pundit Nehru, Prime Minister, speaking at Bombay on November 5, 1950, called upon students to model their lives on the lines of the great leaders who had distinguished themselves during their lives, and to eschew fissiparous tendencies and lay the foundation for a happy and prosperous life. He also advised them to cultivate a "broad outlook" and strive to make the nation great. He told them to remember that theirs was a great country with a rich culture and each one of them would have to play a special role in making it strong and united. "Each one of you should think that you are a little piece of your motherland just like the great mountains, rivers and the plains. If any little piece goes rotten, the whole structure will be affected, and will ultimately be ruined". It is high time that Indian students took the words of our national leaders in the right spirit and put them in practice. It is gratifying that the students of this College have been moving along the right path in the spirit of the

above counsels and admonitions. Congratulations!

OUR LOSSES

In the death of **Fr. Carty**, S. India loses a striking personality, an eminent educationist, an esteemed professor of Economics, and an apostle of Catholic Social Action. Our College loses in him a benevolent Father, true benefactor, well-wisher and guide. Alas! good Fr. Carty is to be no more with us in the flesh. But his spirit abides with us to cheer up our spirits. He has left us a noble legacy: his lofty ideals and aspirations, his great work and wonderful achievements, the sublime impelling example of his selfless, strenuous, sacrificing life. May these inspire and encourage us to follow in his worthy foot prints. May his soul rest in peace!

Sardar Patel's death is felt like the loss of a General in the hour of extreme need. It is difficult to find a leader of his foresight, wisdom, strength and tact, indomitable purpose and firm and unfaltering gait. His death has been a grievous blow to the country. We trust his supreme example will be as a guiding star to our countrymen for ages to come.

G. B. Shaw's death removes from the world a personality of unique power and brilliance. A profound thinker and a versatile writer, he wrote, besides his plays, on a variety of subjects, Art, Criticism, Economics and Politics. A man with a penetrating vision, he was the most fearless of critics. He cut ruthlessly and he cut deep. He wielded a caustic pen and he wrote with a remarkable, incisive power. As a dramatist perhaps he will go down in history as the greatest since Shakespeare.

THE EDITOR REGRETS

The Editor regrets his inability to print all the contributions by the staff and students of our College to to the College Annual. The great enthusiasm shown by the members of our College is really encouraging and praiseworthy. In spite of the fact that many of the interesting articles have had to be kept aside for lack of space, we trust their enthusiasm for literary pursuits will be kept up in its full vigour.

The Indian Fine Arts & Ivory Works,

MANUFACTURERS, EXPORTERS & SUPPLIERS

H. O. Cannonshed Road, ERNAKULAM.

Prop. L. Augustine.

COLLEGE REPORT

1950—'51

(Read on the Seventh College Day—27th February 1951)

I have great pleasure to present before you the 7th annual report of the working of the College for the current academic year 1950-51. The sixth annual College day was celebrated on 25 Feb. 1950, the Rev. A. J. Boyd M. A., Principal, Madras Christian College, Tambaram, presiding. In his learned address, Rev. Mr. Boyd dealt on the various aspects of education laying special stress on the formation of character.

Managing Board

The year under review saw some important changes on the Board of Management of the College. The term of office of the Very Rev. Fr. Clemens, T.O.C.D. Prior of the Sacred Heart Monastery, having expired, he relinquished the Presidentship of the Board of Management. The new Prior, Very Rev. Fr. Shabor, T. O. C. D. became President of the Board from the beginning of this academic year. On this occasion, it is my duty to acknowledge with sincere thanks the singular services rendered to this infant institution by Very Rev. Fr. Clemens. He spared no pains to consolidate and expand the College. During his term of office, the College building was plastered, and better facilities were given to students with regard to light and water.

By the late lamented death of the Rev. Fr. Carty S.J., we lost the valuable services of a friend, philosopher and guide who had been associated with the Managing Board of this College from its very inception. His place is now ably filled by the Rev. Fr. L. D. Murphy S.J. of the Loyola College, Madras. In the newly constituted Board, Fr. Dismas takes the place of Fr. Stansilaus as the representative of the Monastery Chapter.

Staff

The following changes took place in the teaching staff during the year under review: Rev. Fr. Reynolds rejoined the English staff. In the Languages' Department, Rev. Frs. Leontius and Columbiere were appointed in the vacancies of Rev. Frs. Evaristus and Roumald. In the Physics Department M/s. Ananthasubramoniam B. Sc., V. Anantharaman B. Sc. and G. Sadasiva Bhat B. Sc. replaced M/s V. V. Kunjuvareed B.Sc. (Hons.), U. V. John B. Sc. and R. Viswanathan B. Sc. In the Chemistry Department Mr. V. K. Subramoiam B. Sc. (Hons.) was appointed Lecturer in the vacancy of Mr. N. M Rajaram B. Sc. (Hons.) resigned. Mr. C. J. George B. Sc. took the place of Mr. J. Xavier B. Sc. resigned. In the Economics and History Department Mr. P. J. Sebastian B. A. (Hons.) was appointed Lecturer in the place of Mr. V. J. Mathai B. A. (Hons.) who resigned to take up a professorship in a sister institution. The post of a Tutor was created in the Department, and Mr. Nelson Noronha B. A. (Hons.) was appointed. Another change effected in the course of the year was the transfer of Mr. V. Rama Iyer B. A. from the English to the Mathematics Department, where a vacancy was caused by the resignation of Mr. C. J. Loney M. A. Tutor. While recording with gratitude the services of those who left us, I have

great pleasure to accord a cordial welcome to the new members.

Strength

We are literally growing from strength to strength. Now on the rolls there are 1101 students as against 1019 students last year. Phenomenal rush for admission again forced us to approach the University to increase the strength. Thus 15 more students were taken for Group III, Junior Intermediate, and 10 more each for III U. C. and III B. Com.

Examination Results

It is customary especially in this part of the country to consider Uuiversity examination results as the sole criterion of the achievements of an educational institution. Though this tendency is to be discouraged, the results of the Examination also play a part in assessing the position of a College. In this respect also we can be legitimately proud of the success achieved by our students.

B. A. Degree Exam.

Part	I	% of pass	60	
„	II „	„	75	I Cl.-1 II „ -4
„	III i b	„	92	I „ -1
	iv b	„	95	II „ -4

B. Com. Degree Exam.

Part	I „	„	80	
„	II		87	
„	III „	„	60	II Cl.-2

B. Sc. Degree Exam.

Part	I „	„	78	
„	II „	„	94	I Cl.-17 II „ -16 III „ -8

Though definite improvement is noted in the percentage of complete passes in the Intermediate examination, we cannot yet deem it very satisfactory. The Mathematics, History & Economics and Chemistry departments deserve special congratulations for their brilliant achievements in the University examinations.

Library aud Laboratories

This year's additions to the library bring the total number of volumes to 11,400 from 10,400. Films of educational interest were exhibited to students under the auspices of the library, making use of a projector specially acquired for the purpose. A sum of Rs. 16,000 was spent by the College for the equipment of the laboratories this year.

College Societies

The College Societies kept up their wonted pace of activity this year as the detailed report shows. Of the many affiliates of the College Union, special mention is deserved by the Social Service Society which is of real help to the poor of the locality. Among the distinguished gentlemen who addressed meetings of the College Union, mention may be made of Mr. T. Prakasam, the Andhra Congress leader.

Sports and Games

In the field of sports and games our students won notable victories this year. I am happy to place on record the splendid success of our Basket Ball Team who won the championship of the Madras University, an honour which no College on the coast has achieved so far. I understand that the match which was played against St. Joseph's College, Trichy, displayed a high standard of the game, two of our students, Jacob Thomas and C. A. Varghese coming in for special praise in the Press. In the Fr. Bartholomew Memorial Tournament also the Basket Ball Team came out successful, annexing the rolling cup for the second year in succession, winning a deserved victory over S. B. College Team, who are the champions of the Travancore University. In the Trichur Division Sports, our students won the Ollattikulam Cup, A. J. Pattom and Kunhachan indi-

vidually winning several points. Our Football Team was able to reach the final in the Trichur Zonal Match. Availing ourselves of the kind gift made by the State Government of a race-boat *(Valia Sanku)*, we started this year a Boat Club which has filled a gap in our physical activities. In the very first year of its life, our Boat Club has earned for it a name by annexing the "Commodore Mac Gregor Cup" in the Republic Day Sports held at Ernakulam.

Hostels

The total strength of the various Hostels is 471. Not one room remains unoccupied, and we were forced to refuse admission to many students for want of accommodation. No pains are spared to make the lives of the young men in the Hostels happy and contented, and we are proud to record the students have wonderfully co-operated with the authorities in all their undertakings. Visitors to the Hostels have often expressed their admiration at the relatively high standard of physical fitness maintained by our students in these hard days for which credit is due to the Mess Department under the efficient management of Fr. Leontius. An institution like that of ours which has the semblance of a residential College requires for its successful working the whole hearted co-operation from the Hostels. This we had amply and the credit goes to the General Warden and his efficient team of assistants.

Discipline and General Conduct

The College maintained this year a very high standard of discipline for which praise is due to the students as much as to the staff.

Distinguished Visitors

Among the distinguished visitors of the year, I have pleasure to record the name of Archbishop Leo P. Kierkels, Papal Internuncio, who during his recent sojourn in Malabar, called at this institution to renew an old association which he acquired by laying the foundation stone of our College building 8 years ago.

Thus one more year has passed, an year of peace and progress. Sentiments of sincere gratitude throng my heart first to the most Sacred Heart of Jesus for the manifold bountiful graces showered on us, then to the staff and students for the generous co-operation they have given, to the numerous benefactors of the College for generously contributing to the prize fund. To Your Excellency, * I am very grateful for accepting our invitation in spite of crowded engagements, and benevolently participating in our humble functions.

* Rt. Rev. Mgr. Mathew Kavukat, Bishop of Chenganacherry.

TELEPHONE: 494.

TELEGRAM: "DEEPIKA".

THE DEEPIKA,
KOTTAYAM.
U.S.T.C. (S. INDIA.)
(ESTD. IN 1887.)

The oldest and most widely circulated Anglo-Malayalam Daily Newspaper.

BEST MEDIUM FOR ADVERTISEMENT.

THE DEEPIKA STUDIO
HALFTONE AND LINE BLOCKS — BEST RESULTS.
TRICOLOUR BLOCKS—OUR SPECIALITY.

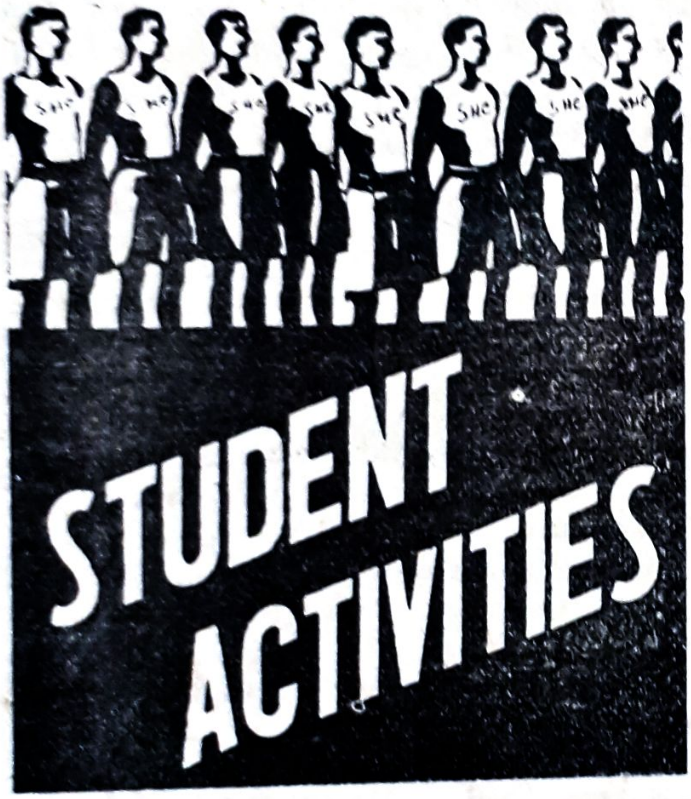

SPORTS AND GAMES

It is a matter of great pleasure and pride for us to place on record the activities of the athletic association, by which every possible opportunity was given to our students for physical culture with the limited resources we have. True, our play fields are not sufficient to cope with the increasing strength of our College. But, yet our motto is to provide facilities for extra-curricular activities for all our students and to a great extent we have succeeded. We have provided for Basket-ball, Cricket, Hockey, Foot-ball, Tennis, Volley-ball, and Badminton. Thanks to the donation of a boat by the Government and the encouragement given by the management, we were able to start a Boating Club during the first term of this academic year. Thus the long planned scheme of the association, to provide activities to the students during the first term when our play fields will be under water due to the monsoon rains, was materialised.

The following constituted the committee of the association with the Principal and Physical Director as President and Secretary respectively.:— (see below) *

The association gave more attention to the intra-mural competition than any other activity as it provided greater opportunity, for the wholesome participation of the students. The whole College was divided into 4 groups: 1) Junior Intermediate Section 2) Senior Intermediate Section 3) Junior Degree Classes 4) Senior Degree Classes; and M. C. Augustine, K. P. Mathen, K. S. Joseph and M. M. Mathen were nominated as Captains of the respective groups. Tournaments in various games were held on a league basis and each group showed great interest to participate in the tournaments. Keen competition was evinced on the

* *Games*	*President*	*Captain*	*Vice Captain*
Athletics	Mr. P. P. Devassy.	Antony J. Pattam	
Basket-ball	,, P. I. Paul	Jacob Thomas	C. J. Varghese
Volley-ball	,, P. M. Joseph	V. L. Augustine	C. F. Mathew
Foot-ball	,, C. J. George	John Louis	K. C. Zacharias
Hockey	,, V. Ramaswamy	C. V. Antony	Terrance Faria
Cricket	,, M. V. Varghese	R. R. Varma	E. Austen
Badminton	,, T. C. Antony	K. K. Bhaskaran Nair	

final day of the College sports as nobody was sure who would win the counted Mark Shield. It was only after the last event of the day, the Junior Degree Section won the Shield, the Junior Intermediate Section coming as a close Second. C. S. Joseph, Captain of the Champion Group and M. C. Augustine, Captain of the Junior Intermediate Section deserve special mention for the efficient manner in which they lead their respective groups.

Our Athletes deserve hearty congratulations for the manner in which they utilised the limited facilities provided for them. They won glory to the College through Inter-Collegiate and other Tournaments. Our Basket-ball team won the Bartholomew Memorial Cup by defeating the St. Berchman's College Changanacherry-champions of the Travancore University. Later in the year they won the Madras University Championship by defeating the St. Joseph's College Trichi, by a good margin. In athletics we won the Ullattikulam Memorial Cup in the Inter Collegiate sports (Trichur Division). Our Boating Club has the distinction of winning a Champion trophy in the same year it was started. Our Rovers won the Commodore Champion Cup in the Boat race held at Ernakulam backwaters. This was an year of success to our athletes.

This year's successes are mainly due to the encouragement given by the management, interest taken by our staff and the never flagging enthusiasm shown by our students.

P. P. DEVASSY B. A.
Physical Director.

BASKET BALL

This year was one of unparallelled success for our team. Wherever we went we returned with glory.

It had been the monopoly of Thevara College to win the Trichur Zone finals of the Basket ball Tournament. But till this year, our College was not fortunate enough to win the finals of the Inter Collegiate of the Madras University. As usual, this year also we won the Zone finals and had been to Madras for the finals. Both for the semi-finals and the finals we had a tough fight and came out victorious. On the evening of the tenth February 1951, we showed our real worth to the public of Madras by defeating St. Joseph's Trichy Team, which had every right to claim invincibility. For Thevara we created a new chapter.

To be successful in a joint effort, team work and complete co-operation are the two essentials, and that we had. Let our successors take this principle to their heart if they desire University Championship next year also. In this connection it is with deep feelings of joy and sincere gratitude that we remember the valuable services rendered by Mr. P. J. Sebastian B. A. (Hon:) and the special attention and direction given by Mr. P. P. Devassy B. A.

In the Fr. Bartholomew Tournament, we annexed the trophy by defeating excellent teams like that of C. M. S. College Kottayam, and S. B. College, Changanacherry.

Now a word or two about our players.

T. T. Joseph is the capable and enthusiastic defender of our team. He always comes to the rescue of the team.

M. M. Mathen is an excellent forward with lightning quickness in movement which has earned for him the name 'EXPRESS'.

T. S. Joseph our iron back known as 'ALL PROOF', is the back-bone of our team.

C. I. Varghese is noted for his speed, long-distance shot and elegant finish.

K. S. Joseph is remarkable for his level stand and elegant display.

Thomas Mathew is noted for his smartness.

Jacob Thomas, Captain of our team is the top scorer with an aggregate of 410 for this season. A dynamic forward with a bright future!

Results of some important matches played:—

S. H. C. Vs. Navy.		Won	16-30
,, ,,	Law College	,,	28-68
,, ,,	Ernakulam Colleges	,,	40-45
,, ,,	U. C. College Alwaye	,,	11-35
,, ,,	Alwaye Combined	,,	21-43
,, ,,	Y. M. C. A. Madras	,,	37-64

Fr. Bartholomew Tournaments:—

S. H. C. Vs.	St. Albert's College	Won	16-36
,, ,,	C. M. S. College Kottayam	,,	8-25
,, ,,	S. B. College Changanacherry	,,	19-28

Inter Collegiate:—

S. H. C. Vs.	Keralavarma Trichur	Won	15-80
,, ,,	Victoria, Palghat	,,	6-60
,, ,,	St. Albert's Ernakulam	,,	14-42
,, ,,	Ananthapore Engineering	,,	26-54
,, ,,	St. Joseph's Trichy	,,	32-44

JACOB TAOMAS
Captain

HOCKEY

This year, hockey team's achievement came off rather unexpectedly. Due to heavy monsoons we had the scantiest of practice and we had not much hopes of getting through. We won our first round against the Kerala Varma College, Trichur. In the second round we met St. Thomas Collage, Trichur and we managed to get the better of them. In the division finals at Tellicherry we met the Government Central College Mercara and after a gallant fight we went down to them. Our team consists of some promising players like T. Faria and S. Mampilly, and our meritorious custodian A. Tharagan has saved us from sure defeat many a time. As for our Captain, he belongs to a class by himself.

C. V. ANTONY
Captain

FOOT BALL

John Louis IV B. Com. was elected Captain last year. Our activities began with a glorious victory over the Ernakulam Town team. Although we had to suffer a few defeats during the early part of the year on account of many handicaps, the indomitable spirit of our players and the incessant enthusiasm and encouragement of our Phisical Instructor raised the standard of our team, second to none.

In the Inter-Collegiate Foot-ball tournament of the Trichur Division we had to face very strong and outstanding teams of the University like The Palghat team. It is to the credit of our team that we came out successful. In the zone finals our Captain was unfortunately unable to participate, which was largly responsible for our defeat. We have also met successfully many of the local teams of other Colleges in friendly matches.

The excellent team work and good combination of our team and sincere effort and co-operation of our players were responsible for the creditable success of the team during the year.

K. C. ZACHARIAS
Vice-Captain

They kept our colours flying.....

Basket ball team—Winners, Madras University Championship

And gained amid historians' applause.....

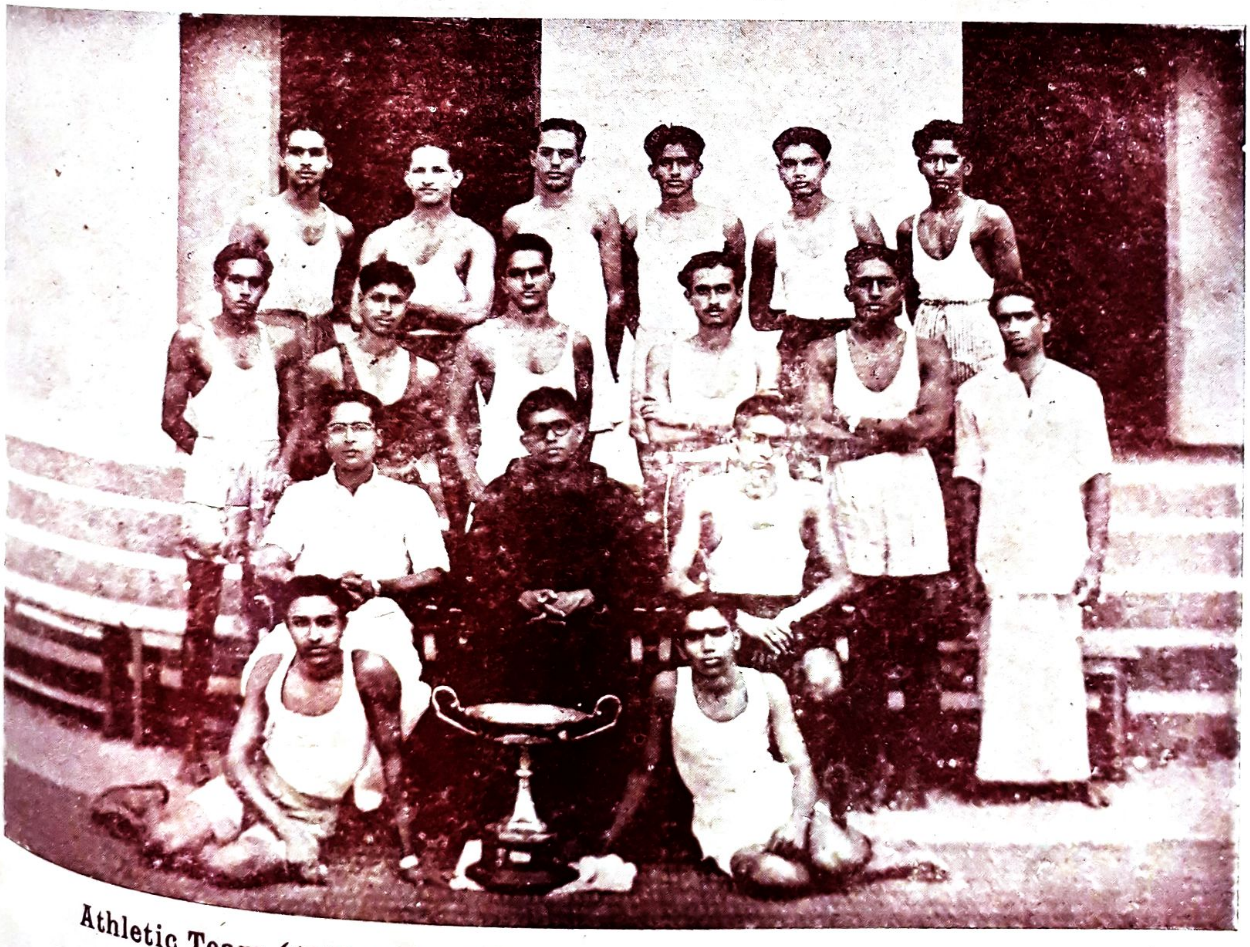

Athletic Team (1950-'51). Winners, the Ullatikulam Challenge Cup in the Inter Collegiate Sports

(Trichur Division)

And sweet contentment rests on every one.....

Athletic Association (1950-'51)

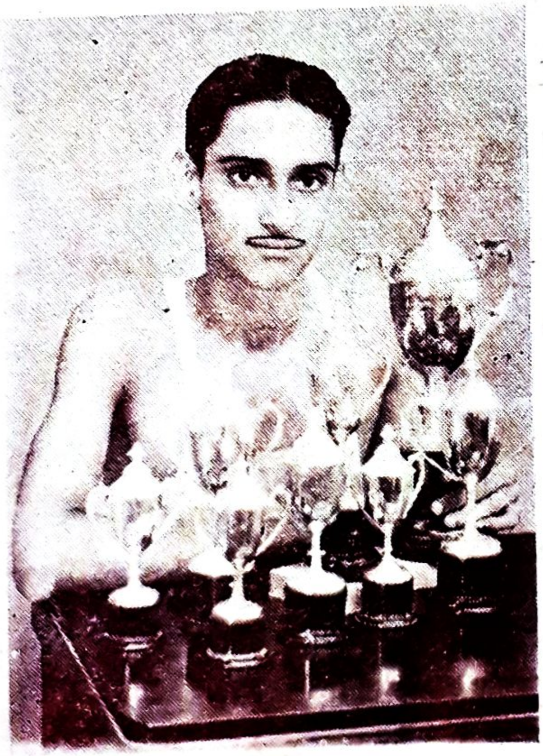

Antony J. Pattam II U. C.
Athletic Champion
(Three new records)

K. S. Joseph III B. Com.
House Captain
(Intramural Champion)

THE ATHLETIC TEAM

Antony J. Pattam secured this year's captainship unopposed. Early this year he took charge of his office.

The first phase of activity centred round the selection for the inter-collegiate sports In the Sports meet Antony J. Pattam secured first place in long-jump, hop-step & jump and second place in high jump. P. D. Kunjachen scord 13 points winning first in 1,500 metres race, in 800 metres race and second in 400 metres hurdles.

T. S. Joseph and K. S. Joseph also played an important part in throwing events.

Because of the unified effort of our athletes we had no difficulty in winning the Trichur Division Championship and the Ullattikulam Memorial Champion Cup for the 3rd year in succession.

On 26th January 1951 we had the opportunity to compete in the Cochin Olympics. Our heroes were P. D. Kunjachan and K S. Joseph. They did well to secure some prizes. Antony J. Pattam, M. S. John, T. S. Joseph, M. A. Abraham and C. T. Kuruvilla also took part and acquitted creditably.

The College sports were conducted on 1st and 2nd Feb: 1951. Many Competetors made history by creating records. Antony J.Pattam was first in long-jump, hop-step & jump, high jump and 110 metres hurdles. He created three new records in long-jump, hop-step & jump, and 110 metres hurdles, thus securing twenty points, and acquired the championship of the College. P. D Kunjachen, who was first in 5000 metres race, 1500 metres and second in 400 metres, secured 13 points. K. S. Joseph was first in Javelin throw, setting up a new record for the College. M. A. Abraham was first in 100 metres race, 200 metres race and second in hop-step & jump. K. U. Ittiype one of the young athletes, broke the record of Pole-vault and was also second in High jump.

We extend our gratitude to the authorities for the encouragement they have given us in the sports. We also thank our Physical Director whose ability of organisation we admire.

ANTONY J. PATTAM
Captain

TENNIS

Tennis has got its own honourable tradition in our College. This year's achievements we are proud to say, are a grand addition to the glorious past. The election for secretaryship proclaimed M. O. Varghese as secretary. M. A. George became his nominated assistant.

On the 7th of Aughst 1950 the Tennis Club was inaugurated by our Vice-president, Mr. P. P. Devassy. There were in all thirty members in the club and we formed a set of promising sportsmen.

Regular practice was the feature of this year's activity Apart from this, R. R. Varma's victory in Kerala Varma Tournament was notable. There was Keen fight for the "Kerala Varma Rolling-Cup." P.K. Chacko and K.P. Mathen came up to the semi-finals. But the final game was between R. R. Varma and M. O Varghese. Varma secured the cup and Varghese became the runner-up.

It is needless to praise the enthusiastic co-operation shown by tbe club members of this year. We record here our gratitude to Sree Kerala Varma Thampuran B. A. B. Com; G. D A, R. A, under whose patronage the 'Kerala Varma Tournamen't is held every year. We are thankful to our Physical Director for the interest he takes in Tennis.

M. O. VARGHESE
Secretary

COLLEGE UNION REPORT

The year began with a vigorous compaign for the various offices of the Union. M. A. Mathow. B. A. (IV B. Com·) secured the Chairmanship unopposed. In the keen contest which followed for the Secretaryship, K. A. Raman Pillay (II U. C.) came out successful.

The affairs of the Union are managed by a committee consisting of the Principal as the ex-officio president, a Vice-president from among the staff, an elected Student chairman, a General Secretary, an Assistant Secretary, the Presidents, the Secretaries and Assistant Secretaries of the various associations.

The inaugural meeting of the Union was held on 27th July, 1950. Sri K. G. Menon, I. C. S., Chief Secretary to the Government of Travancore-Cochin, delivered the inaugural address. He emphasised that constructive criticism was the need of the hour. He further exhorted the students to be disciplined and become worthy citizens of free India.

The series of well-attended union meetings conductd by the Union totalling to 25 in number, include extraordinary meetings, ordinary meetings and parliamentary debates,

The first extra-ordinary meeting was held on 31st July, 1950, to give a send off to Sri V. J. Mathai, M. A. He was presented with a parting gift from the students of the College.

The Independence Day celebration of the Union began with the hoisting of the national flag by Rev. Fr. Principal. In the afternoon a public meeting was held and Sri L. M. Pylee, M. A., B. L. addressed the students. He spoke pointedly on the value of character in the citizens of free India.

Under the auspices of the Union we arranged an *Ottam Thullal*: "Kallyana Sougandhigam" It was staged by Edappally Krishna Pillay on 26th Nov. 1950.

We celebrated Gandhi Jayanthi on 4th Oct. 1950. Sri K. Ayyappan, ex-minister, presided over the meeting. He empahasised that it was not easy to bring Gandhiji's ideals into practice.

An extra-ordinary meeting of the Union was held on 24th Oct. 1950. in honour of Rev. Fr. C. K. Mattom, who was going on a tour to Europe. Sri R. V. Thomas B. A., B. L., former Speaker of the Assembly, presided.

We celebrated Nehru Jayanti on 17th November 1950. A meeting of the Union was held and Sri P. Sivarama Iyer, M. A., B. L. spoke on the occasion.

On the Republic Day a meeting was held under the presidentship of Justice Sri P. K. Subramania Iyer, who spoke a few words befitting the occasion.

An extra-ordinary meeting of the Union was held on the occasion of the visit of Sri. Kumbalath Sanku Pillay, President of K. P. C. C. He said that the future of India depended on the students.

We gave a grand reception to Sri. T. Prakasam, ex-Premier of Madras on 20th Feb. An extra-ordinary meeting was held under his presidentship. He spoke 45 minutes about Kashmir, the Korean war and the various problems of India.

An ordinary meeting was conducted on 16th Sept. 1950. Mr. Thomas Srinivasan, M. A., L. T., Professor St. Joseph's College, Trichinopoly, spoke on the occasion. He dealt with a variety of topics relating to the progress of India and he criticised some aspects of the Indian constitution.

The next ordinary meeting was held on 29th Sept. 1950. Rev. Fr. L. D. Murphy S J, was the distinguished guest. In his speech, he brought out the qualities of a good public speaker.

On 20th October, 1950, Prof. N. C. Chandra, a disciple of Gandiji spoke at length about Social work pointing out the incapacity of the Socialists and Communists to solve the present day problems of India.

In the next meeting on 3rd Nov. 1950, Prof. P. K. Surendranath, M. A., of Kerala Varma College, Trichur, delivered a learned speech, on citizenship in two states.

Another meeting of the Union was held on 20th November, 1950, when Sri P. Kanjikrishna Menon, B. A., B. O. L., delivered an interesting lecture in Malayalam on "സാഹിത്യം അന്നും ഇന്നും"

On 23rd January, 1951, Sri Kalathil Velayudhan Nair, B. A., B.L., M. L. A. who was the main speaker of the day, gave empahsis to the corruption prevailing all around and appealed to the students to fortify themselves properly to be good citizens of the country.

The next meeting of the Union was conducted on 25th Jan. 1951, when Sri. C. I. Parameswaran Pillay, B. A., B. L., pointed out the various reasons for corruption and inefficiency in the Congress Government in our country.

Debates were conducted on strict parliamentary lines, to give training to our members in parliamentary procedure. The students evinced lively enthusiasm and interest in putting questions and supplementaries to heckle the official side.

The following subjects were discussed:–

1) "This House accepts the decision of the U. N. O. with regard to the Korean problem".

Mover– K. J. Joseph, IV U.C.
Opposer— P. M. Sebastian, IV U.C.

2) "ഗവർമെൻറിൻെറ ഇന്നത്തെ നയം രാജ്യാഭിവൃദ്ധിക്ക അനുകൂലമാണു്"

Mover— N. C. Cyriac, III B.Sc.
Opposer– John Thaliath, III U.C.

3) "Party system of Government is suitable for India"

Mover– Terrence Faria, III U. C.
Opposer– Sebastian Mampilli, B. A. III B. Com.

4) "സ്ത്രീധന സമ്പ്രദായം നിറുത്തലാക്കേണ്ടതാണു്"

Mover— V. K. Antony, III B.Sc.
Opposer— John Madathil, III U.C.

5) "ഭാരതത്തിൽ രാജ്യവ്യാപകമായതോതിൽ മദ്യനിരോധനം നടപ്പിലാക്കേണ്ടതാണു്"

Mover— T. S. Balan, III U.C.
Opposer– John Thaliath, III U.C.

6) "Gandhiji's ideals alone can establish peace in the world"

Mover— Gopalakrishna Pillai B.A. (Law College student)
Opposer— Govindankutty Menon, B.A. (Law College student)

One of most important itmes of our Union activities is the starting of a Cooperative Society in this College.

The annual Union Social was conducted on a grand scale on 17th February, 1951. The general toast was proposed by professor P. A. Joseph, M. A. With the words of encouragement from Rev. Fr. Principal and a piece of advice from Justice Mr. K. T. Koshy, the social came to an end.

Before concluding this report, I hasten to record our gratitude to Very Rev. Fr. Prior, Rev. Fr. Principal Prof. K. J. Cyriac, M. A., B. L., Chairman- Mr. M. A. Mathew B. A. and in general all the members of the Union who through cooperation and good will made this year's activities of the Union a grand success.

K. A. RAMAN PILLAI,
Secretary

(22)

BRANCH ASSOCIATIONS

SOCIAL SERVICE SOCIETY

The Social Service Society has carried far its fight against misery and suffering and has to its credit many a tangible result this year. T. S. Joseph B. A., III B. Com. and P.K. Balakrishna Pillai, III B. A. were elected Secretary and Assistant Secretary respectively of the Society. A programme of work was drawn up and a working committee was formed to facilitate the successful working of the Society. The committee divided itself into four groups—for Poor relief, Rural lectures, Children's welfare and Education, and Medical aid.

This year we started the work with Rs. 422—10—11, the previous year's balance and this working capital was raised to Rs. 2547—13—3, of which Rs, 565—10—0 being donation from students, Rs. 1509—9—0. being the income from variety entertainments and Rs. 50/— being the contribution from the College.

Members of the *Poor Relief Group* often visited the slum areas in the neighbourhood. For the thatching and repairing of 41 huts we spent Rs. 251—2—0. It is worth mentioning that in many of these cases the manual labour were rendered by our members themselves. For three families without any place of shelter we constructed new huts after obtaining the permission of the land lords. Besides, we were providing regular ration for 22 families from the very beginning of this year to a total cost of Rs. 577—13—3 We have made arrangements with the ration shop dealers and we pay the amounts only in the shops so that these may not go waste. The Society entertained the inmates of Lourdupuram Destitute Home with a sumptuous break-fast. Financial assistances were given to several people in order to start petty business and to overcome unforseen necessities. The Society helped to meet the burial expenses of 8 persons.

The Children's Welfare and Education Group is conducting an evening class for the waifs and strays of the locality. Now 17 of them are attending the classes regularly. They are provided with slates, books, pencils and even clothes. We have arranged for their games and conducted their sports, and prizes were given on the College-day to the winners and those proficient in their studies. We helped five students of the local High School to pay their fees throughout this year. For two other poor High School students, we arranged for their noon meals in the Boarding House. Arrangements have been made for the mid-day meals of 15 and part payment of the tuition fees of two of our less fortunate brethren in the College. All these amounted to a total of Rs. 688—7—3.

The Rural Letcures Group has done splendid work this year. They have given nine lectures in the neighbouring villages. In all these places our members received warm welcome. They discussed subjects like Private Property, Sanitation, Thrift, Prohibition, Present day Social evils and Family in modern Society.

The Medical Aid Group is also doing valuable work. They visited the poor sick of the locality and when necessary they were admitted in the hospitals. Thus seven patients, seriously laid up were ad-

mitted to the General Hospital, Ernakulam, at our instance and adequate provisions were made to bring them back to health. We supplied medicine to 19 patients at a cost of Rs. 67/- Two poor men found lying fainted on the road were taken to the Doctor after the necessary first aid, and recovered. Three people attacked by tuberculosis were sent to the Tuberculosis Hospital, Trichur and one leper was sent to the Leper Colony, Puthencuriz. Thus the Medical Aid Group spent a total amount of Rs.132-1-0.

Besides, various financial assistances were given to several deserving people. Small loans were given to a few. Two rickshaw men thrown out unemployed by the hard condition of their rickshaw were helped to repair them and continue their work. These miscellaneous expenses amounted to a total of Rs. 228-6-9. We collected some old clothes from our students and distributed them to the most deserving ones. What the Society has aimed at more than the rendering of financial assistance, is the inculcation among our members a spirit of service, love and charity, a desire to share in the miseries of the less fortunate among us and in this we have been abundantly successful.

We thank Rev. Fr. Principal, Prof. K. J. Cyriac, the President of the Association and Rev. Fr. Stanislaus, the tresurer for the valuable help, direction and guidance rendered to us for the success of the Society. We are also grateful to all our benefactors and well wishers for their various personal and material assistances.

T. S. JOSEPH B.A.
Secretary

HISTORY & ECONOMICS ASSOCIATION

The inauguration of the Association was held on 20th July 1950, under the presidentship of Mr. V. Abraham Kuriyan M. A., the President of the Association. Sri. Kunvar Sen, A. I. G. Bombay, delivered the inaugural address. The importance of the study of History in the present day world, was well emphasised in his speech.

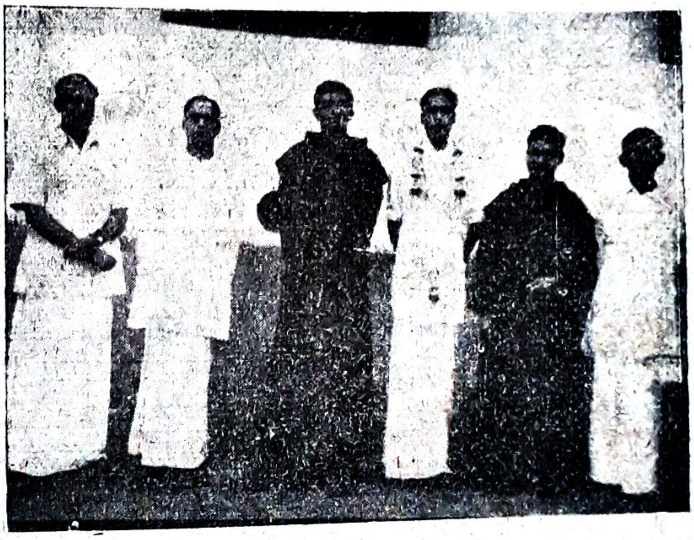

On 31st July an extra-ordinary meeting was conducted, to bid farewell, to Mr. V. J. Mathai, M.A., Lecturer in History & Economics who left us for St. Thomas College, Palai. A set of books was presented to him on that occasion. Here, let me place on record, our heartfelt and sincere gratitude to him.

An ordinary meeting was held on 27th September, when Mr. Abraham Kuriyan M. A. presided. N. V. John spoke on "India's Cultural Contributions." N. Kalyana Sundaram, Sebastian Mampilly B. A, P. J. Joseph and K. C. Markose made short speeches.

A debate was conducted under the auspices of the Association, on 22nd January 1951. Abraham Hormese, moved the proposition "The food policy of the Government of India, is detrimental to her economic progress". V. D. Joseph supported the resolution. P. V. Joseph opposed the resolution and K. O. Thomas

supported him. The resolution was put to vote and was defeated.

P. M. SEBASTIAN
Secretary

POLITICS CLUB

We are happy to state that the Club has kept up its high traditions during this academic year also. N. KalyanaSundaram, IV. B. A., was elected Secretary. P. Gopalakrishnan, IV B. Com. was nominated by the President as the Asst: Secretary. The success which the Club is entitled to, is mainly due to the able guidance of Rev: Fr: Antony T. O. C. D., the President of the Club.

Under the auspices of the Club seven meetings were held. The speaker of each day, after an exhaustive study on the subject concerned, would lead a discussion in which every member had the right to participate. Doubts were cleared through discussion under the guidance of the President.

Mr: V. J. Mathai M. A., Sebastian Mampilly, B. A., K. K. Sarma, P. J. Joseph, & E. Bhaskaran, spoke on subjects of topical and current interest such as, "Democracy and Dictatorship," "Kashmir Deadlock," "Will the S. E. Asia be the ground for another World War," "Political Parties," "Tibetan Problems," respectively.

In one of the meetings the President gave a learned lecture on the "Korean war." Discussions often reached a high level and every member took keen interest in them.

N. KALYANASUNDARAM, IV B. A.
Secretary.

COMMERCE ASSOCIATION

The activities of the Association commenced with the inaugural meeting on 1st, August 1950. Sri. V. N. Subramanya Iyer, M. A , M. L , Vice-Principal, Law College, Ernakulam, delivered the inaugural address. He spoke about "Commerce & Commercial Law" and the enthusiastic students thoroughly appreciated his lecture.

Under the auspices of the Association three meetings were conducted. Topics like "International Monetary Fund & International Bank," "Industrial Policy of the Govt: of India," & "The Planning Commission" were discussed by Gopal das, Sebastian Mampilly and K. K. Sarma respectively.

An Inter- Collegiate Debate was conducted on 12th Feb: 1951. All the Colleges of the Trichur Dist: were invited for the Debate. The resolution for the discusion was that "This house is of opinion that for the economic development of our country the Govt: of India should encourage cottage industries & discourage large scale industries." Two prizes were given to the succesful debators among them. In the history of the College this is the first time to conduct such an Inter-Collegeate Debate in this College. An essay writing competition was conducted by the Association & prize was given to the best competitor.

On 14th Feb: 1951, the Validictory Address of the Association was conducted in which Mr: P. Balagangadhara Menon B. Sc. B. L. delivered the address.

My thanks are due to the Student body for sympathetic co-operation & to our President, the Principal & Staff members. I have infinite pleasure in thanking Mr. P. M. Joseph, B. A., B. Com., for his able guidance.

E. R. ACHUTHAN,
Secretary

All Cameras — box cameras, folding cameras, miniature cameras,....

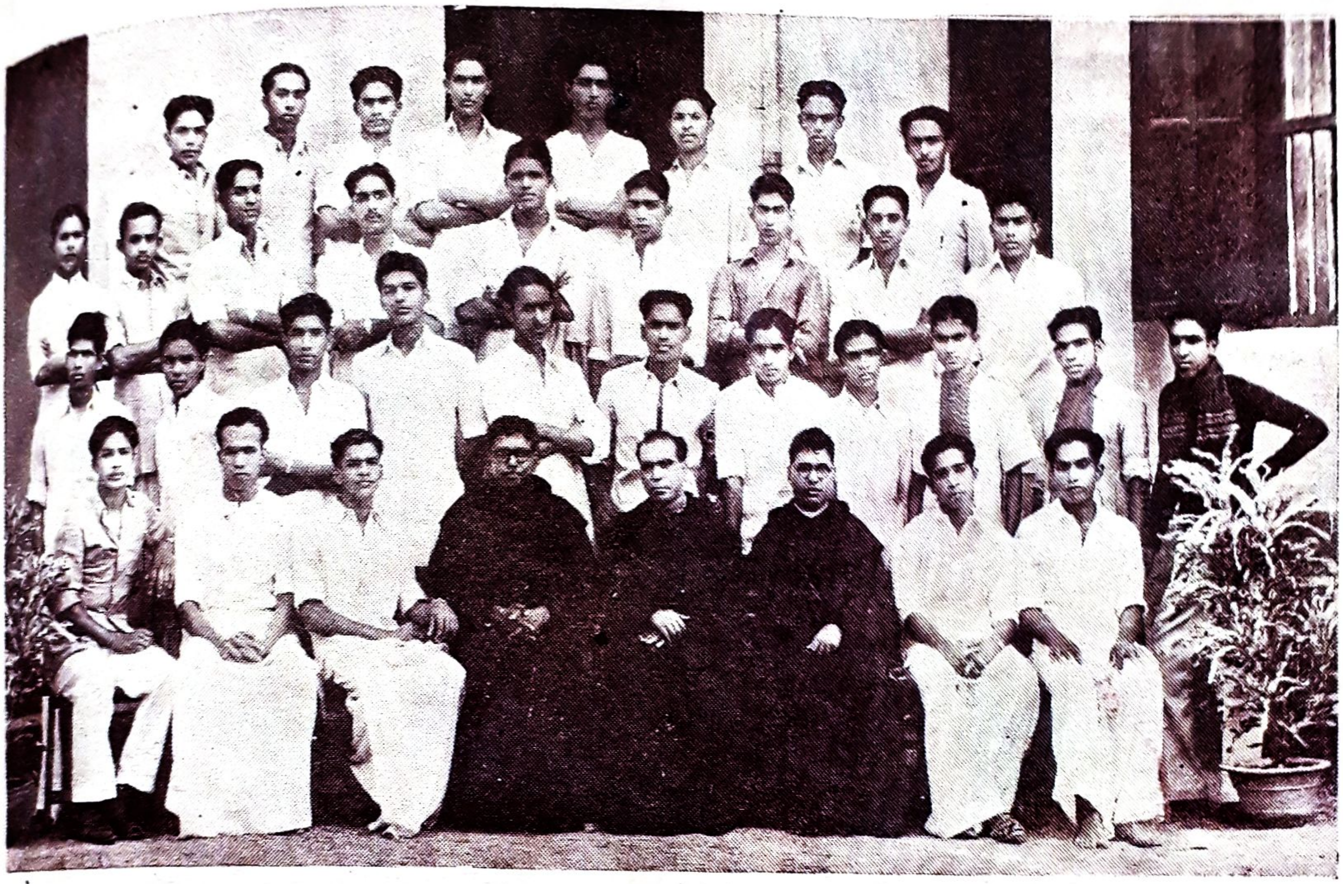

Photographic Club (1950-'51)

"Such melody as never we knew......"

Music Club (1950-'51)

Under the protection of "our tainted nature's solitary boast"......

S. H. College Sodality (1950-'51)

SCIENCE ASSOCIATION

The inaugural meeting of the Science Association was conducted on 28th July 1950. Mr. T. V. Subba Rao, plastic specialist of the Tata's gave a lecture on 'Plastic Industry.'

The first ordinary meeting of the Association was held on the 3rd of August 1950, under the presidency of Prof. M. V. Verghese M. Sc. V. John Verghese IV B. Sc. read an essay on 'Fats and Oils.' On 5th September 1950 Mr. V. Ramaswamy B. Sc., performed a number of demonstrative experiments.

On 1—8—1950, our B. Sc. students went on an excursion to the Tata Oil Mills, Ernakulam. An account of the progress of science in Russia was given by Mr. P. Govindankutty, IV B. Sc., at a meeting with K. I. Mathai, IV B. Sc. in the chair, on 8—1—1951.

The valedictory meeting of the Association was conducted on Friday, 16th February 1951, when M. T. Joseph, IV B. Sc. read a paper on 'The Progress of science in India.'

M. K. ABDUL HAMEED.

Secretary.

HINDI ASSOCIATION

The inaugural meeting of our Association was held on 11th July, 1950, with Rev. Fr. Principal in the chair. Sri. Devadooth Vidyarthy gave the inaugural address. He pointed out the importance of Hindi to-day in India.

The second meeting was held on 28th Sept: 1950, under the presidency of Sri. Venketeswara Sarma, Secretary to the Kerala Provincial Hindi prachar Sabha. Sarwothama Pai II U. C. made an eloquent speech on "*Swathanthra Bahrat mem Vidyarthiyom ka karthavy.*" A number of students made fine short speeches.

The next meeting of the Association was held on 12th Oct: 1950. Sri. P. K. Narayanan Nair, B. O. L. presided and A. R. Joseph IV B. A. spoke on "*Samaj Seva.*" Vidwan Viswanatha Mallaya presided over the fourth meeting and C. R. Menon II U. C. spoke on '*Grama Sudhar.* In the fifth meeting E. Bhaskaran IV B. A. presided and C. J. Antony IV B. A. spoke on "*Barathiya kisan.*"

The valedictory address was delivered by Prof. M. O. Davis M. A.

To the credit of the Association there was a Hindi elocution and an essay competition for which Sebastian Mampilly B. A., III B. Com. and G. Krishna Pai III B. Com. won the first prize and P. M. Mathew III B. Sc. and G. Venketeswara Pai won the second prize.

C. R. MENON,

Secretary.

SANSCRIT ASSOCIAION

The inaugural meeting was held on 4th Aug: 1950, under the presidentship of Rev. Fr. J. Marcel, T. O. C. D. On the occasion Prof. K. R. Pisharoti M. A. (Retd. Professor of Sanskrit, B. H. University; member of the Association of International Classical Scholars), delivered the inaugural address.

Five ordinary meetings were held in which the students participated, in right earnest.

Under the auspices of the Association an essay competition was held on 14th February. N. N. Nampoodiry, II U. C. won the first prize.

The success to which the working of the Association is entitled, is due to the able guidance of Rev. Fr. Marcel, and the sincere co-operation of the members.

V. HARIHAR
Secretary.

MALAYALAM ASSOCIATION

The inauguration of the Association was held on 1st August 1950, under the presidentship of Mr. C. C. Chacko B. A., the President of the Association. Sri. P. Manmathan Nair M. A., made the inaugural address and wished that all would make benefit out of this Association.

The first ordinary meeting was held on 9th August 1950 with Vidwan T. M. Chummar in the chair and C. T. Joseph II U. C. read an essay on "ഗ്രന്ഥപാരായണത്തിന്റെ വിവിധ വശങ്ങൾ." S. Balan II U. C. entertained the audience with his sweet "ശ്ലകവിത". V. K. Antony III B. Sc., John Thaliath III B. A., K. K. Joseph II U. C., Harsha Varman II U. C. and P. J. Abraham I U. C. made short speeches.

In the second meeting, held on 11th October 1950 P. J. Abraham made a speech on "പുരോഗമനസാഹിത്യം" with Sri. P. C. Devasia M. A. in the chair. V. K. Antony, S. Balan, K. K. Joseph, P. C. Kuriakose and P. V. Thomas made short speeches on the occasion. In the third ordinary meeting V. K. Antony spoke on "ഇന്നത്തെ വിദ്യാഭ്യാസരീതി". Some of the members made short speeches.

The valedictory meeting was held on 23rd February 1951 with Sri C. C. Chacko B. A. in the chair.

VARGHESE O. KUTTIPURAM
Secretary

SYRIAC ASSOCITION

The inauguration was held on 20th August 1950 under the presidentship of Rev: Fr: Jerome T. O. C. D. A learned and scholarly speech was delivered by him on the occasion.

We have so far conducted several meetings quite worthy to keep up the dignity of our Association. On 15th January 1951, we conducted an extra-ordinary meeting in which Sebastian Mampilly spoke on the 'Future of Syriac in Kerala'.

Thus during this short period we have made every effort for bringing up our infant Association. We are very thankful for the kind encouragement given by our fellow-Associations.

ABRAHAM HORMIS
Secretary

THE DRAMATIC CLUB

On the eve of the Independence Day Rev. Fr. Principal inaugurated the Club. The inauguration was marked by the staging of a Malayalam Drama "നന്മയം ത്ത കണ്ണുകം," and two English items: scenes from Shakespeare's King John and Taming of the Shrew. The day's programme secured wide appreciation.

C. K. JOHN II U. C.
as the HOSTESS OF BOARS
(in *Henry IV*)

On 14th Saturday October 1950, in aid of the Social Service Society of the College a grand variety entertainment was conducted The three outstanding items contributed by the Club were a Malayalam drama "പിൻതിരിപ്പൻ പ്രസ്ഥാനം," a Malayalam farce "ചുമടുതാങ്ങി" and an adapted scene from Shakespeare's Henry IV. The Club is proud of its grand actors of the year the foremost of whom stands T. S. Vincent III B. Com. whose histrionic talent has been repeatedly acknowledged by applauding audiences. The prize winners of the year include K. C. Mathew II U. C., K. J. Thomas I U. C. and K. Yesodaran Nair I U. C.

We are deeply grateful to our president Rev. Fr. Dismas for his able guidance.

T. S. VINCENT III B. Com.
Secretary.

T. S. VINCENT III B. Com. &
K. YESODARAN NAIR I U. C.
(as *Velu* and *Kochu Madhavi*)

THE AMATEUR PHOTOGRAPHIC CLUB

The first business meeting of the Club was held on July 14th 1950, under the presidentship of Rev: Fr. Marcel C. D. to elect tbe office bearers for the academic year. The Club began its activites from 3rd August 1950. It has thirty-five members on its rolls.

We are proud to say that this year we have bought an 'enlarger'. We have taken numerous snaps of various activities of the College and sceneries of different kinds. Four ordinary meetings were held during this year presided over by Rev: Fr. Marcel C. D. who gave directions for the successful developing and enlarging of the film and printing.

THOMAS I. C., II U. C
Secretary.

BHARAT STUDIO

Near Ferry Jetty, ERNAKULAM.

For out-door groups of any size & studio portraits please contact.

THE CATHOLIC STUDENTS UNION

The Chairman and Secretary attended the Central Committee Meeting held on July 1950 at St. Joseph's College Trichinopoly to plan the work for this academic year.

T. J. ZACHARIAS IV U. C.
Chairman

Inaugural Meeting: – The inaugural address of the C. S. U. was delivered by Rev. Fr. Thomas Nedumkallel M. A., B. T., on 2nd August 1950. He emphasised the need of strengthening Catholic University Students Federation.

Committee Meetings: – Our first committee meeting was held on 11th August 1950, under the presidentship of Rev. Fr. Theodosius C. D. In this meeting the plan of our work was made, giving special importance to the conducting of study circles. The second committee meeting took place on 26th October, 1950, to plan our celebration on the occasion of the solemn declaration of the Assumption dogma of the B. V. Mary.

Extra-Ordinary Meetings: — On 16th July 1950, an extra-ordinary meeting was held under the presidentship of Rev. Fr. Romeo Thomas C. D., M. A., L. T. to celebrate the 7th centenary of the institution of the Holy Scapular. A condolence resolution on the sad demise of Rev. Fr. P. Carty S. J. was also passed on that occasion.

The next extra-ordinary meeting was conducted on 15th September 1950. Prof. Thomas Srinivasan M. A. delivered an inspiring speech.

Another extra-ordinary meeting was held on Mission Sunday. Rev. Fr. Dom George O. S. B., M. A. presided over the meeting. Just after the meeting an auction sale was held and a good amount was realised to help the Missions.

On 31st October, the eve of the declaration of the dogma of Assumption, a candle procession was prayerfully con-

T. K. IYPE II U. C.
Secretary

ducted in all solemnity. On the 1st Nov., the day of the declaration, a public meeting was held under the presidentship of Rev. Fr. John Berchmans C. D. Mr. M. C. Mathew B. A., B. L., spoke on that occasion. Rosary was recited for 12 hours continuosly by the members on this day.

The greatest event of the year was the Marian Congress. Volunteers from our Union took an active part in it by sincerely co-operating with volunteers from other centres.

Regional Conference: — The annual regional conference of the A. I. C. U. Federation, Ernakulam centre, was held on 21st January 1951 under the presidentship of Rev. Fr. Francis Kalacherry M. Sc. L. D. Delegates and representatives from St. Teresa's College and St. Albert's College, Ernakulam, took part in the conference. The main subject for discussion was "The co-operation of the intellectual in the work of Redemption." An important item of the conference was the passing of resolutions on the various aspects of the central theme by delegates from the participant Colleges. The movers and supporters of the resolutions in nice short speeches described the significance of the resolutions. Mr. Sanjievi M. A. who was the main speaker of the day drew the attention of the students to a particular aspect of the life of Christ: His character as a man.

Competitions: — In connection with the Regional Conference, oratorical competitions in English and Malayalam were held. Selected representatives from the various Colleges of this centre took part in this and prizes were awarded to the winners. Prizes were also awarded to the winners of the annual contests in elocution and essay writing conducted under the auspices of the C. S. U.

Book Stall: — For the benefit of the members of the Union we are conducting the Union Book Stall. It was inaugurated on 17th September 1950 by Prof. Thomas Srinivasan M. A., L. T. This year, books and pamphlets worth about Rs. 1000 were sold.

Study-Circles: — Unlike last year, the study circles of this year were conducted in the various religion classes. The College is divided into six religion classes and the Rev. Fathers in charge of these classes directed the study circles.

The Annual Retreat: — The annual retreat for the Catholic staff and students was held in September 1950. The preacher was Rev. Fr. Valerian T. O. C. D.

The Anniversary Celebration: — The anniversary of the Union was celebrated on 12th February 1951 when His Excellency the Rt. Rev. Dr. Sebastian Vayalil, Bishop of Palai, presided. His Excellency in his presidential remarks pointed out that Catholics should love one another and there should arise brotherly love among all the people.

T. K. IYPE
Secretary

SACRED HEART'S CANTEEN

Hotel & Restaurant - Near S. H. College, Thevara.

Prop. JACOB C. KANATT.

THE COLLEGE SODALITY

Prefect— P. K. Devasia IV B. A.

Vice prefect— Sebastian Paikada III B. A.

Secretary— N. P. Thomas II U. C.

Treasurer— V. A. Abraham II U. C.

LITERARY & MISSION CLUB

President— T. J. Varghese IV B. Sc.

Sanctuary and Choir—C. K. John II U. C.

The inaugural meeting of the Sodality was held on 2nd August 1950. Rev. Fr. Thomas Nedumkallel M. A., B. T. presided.

We have held six ordinary meetings. An extra-ordinary meeting was conducted on 16th July, 1950, to celebrate the seventh Centenary of Mount Carmel. Rev. Fr. Romeo Thomas T. O. C. D., M. A., L. T., presided over the meeting. Mr. V. I. Joseph B. A., B. L., M. A. Mathew B. A., IV B. Com., and P. V. Joseph IV B. A., spoke on that occasion.

Under the joint auspices of C. S. U. and the Sodality a public meeting was conducted on Mission Sunday. Rev. Fr. Dom George O. S. B., M. A. was in the chair. He gave valuable suggestions concerning the activitites of the Sodalists. In the fancy auction sale, we took an active part.

On 18th November, '50, we held a protest meeting against the new secondary education scheme. V. Rev. Fr. Shabor C. D., our Prior, presided. Rev. Fr. Francis Sales, the president of the Catholic Managers' Association graced the occasion by his presence. Advocates V. O. Abraham, and A. G. Mathew spoke on the occasion.

On 1st December, '50, a public meeting was held in connection with the definition of the dogma of Assumption. Rev. Fr. John Berchmans C. D., presided. Mr. M. C. Mathew B. A. B. L., the speaker of the day, advised the Catholic youth to imitate the Virgin Mother who is in heaven in soul and body. Before the meeting a Sodality Rally was held in which Konthuruthy, Perumanoor, St. Joseph's Thevara, & S. H. High School Thevara, participated. On that very day from 4 A. M. to 4 P. M, i.e. for 12 continuous hours the holy Rosary was recited in the Church.

We conducted a candle light procession in connection with the definition of the Assumption. It started from the Lourds Church Perumanoor. Rev. Fr. Cletus addressed the gathering after the procession.

On 14th Sept., '50, some of our sodalists headed by Rev. Fr. Marcel went on an excursion to Ootty. They visited various places of historical, scientific and religious importance.

We had an active part in conducting a mammoth meeting to protest against the new Secondary Education Scheme. Sri. K. P. Abraham B. A., B. L, president of the Bar Association of Travancore-Cochin presided. Mr. Manuel T. Paikadey advocate Bombay, Supreme Court of India and Mr. K. T. Thomas, advocate, High Court Travancore-Cochin spoke on the occasion.

On the eve of the feast of the Immaculate Conception, 7th Dec., '50, as usual, a candle light procession was held. Our High School Sodalists and all Catholic staff and students participated. Rev. Fr. Principal addressed the gathering.

We have been publishing the manuscript magazine the 'IDEAL'. The credit goes to our able editor T. J. Varghese and his associate P. V. Thomas.

Our Lord was pleased to call several of our former members, to work in His

vineyard. They have happily responded to His call, and are undergoing the training necessary to do the greatest good to humanity.

N. P. THOMAS
Secretary.

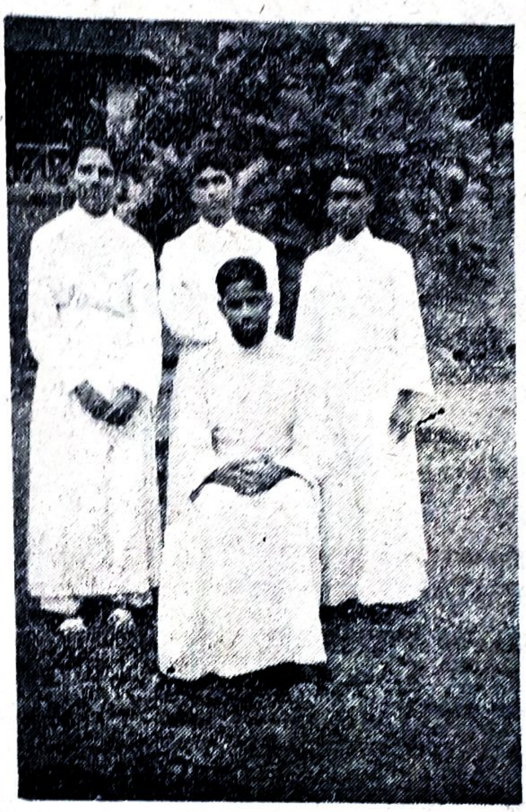

All Jesuit Novices

(From our last Inter. Batch)

A. P. George.

K. M. Kurian
(Winner: 1500 & 5000 metres race)

V. J. Dominic.

P. M. Iyyiyavira (sitting)
(Winner of Rotary Club Gold medal)

The Eastern Midland Bank Ltd.

KOTTAYAM.

BRANCHES:— **Kottayam, Kothamangalam, Muvattupuzha, Ranni & Thodupuzha.**

DIRECTORS:—

V. J. JOSEPH Esq., M., A.,
Vice-Principal, St. Thomas College, Palai.

T. J. MATHEW, Esq., B. A., B. L., Advocate, Kottayam.

THOMAS VELLAPALLY Esq., B. A., L. L. B.,
Barrister-at-law, Kottayam.

K. JOSEPH, KUDAKAERRIL Esq., Merchant, Kottayam.

JAMES THARAYIL Esq., B. A. B. L.,
Kottayam. (Managing Director)

All Banking Business Transacted.

HOSTEL REPORTS

Sacred Heart Hostel

Warden: Rev. Fr. Antony
Chairman: K. I. Mathai

Under the auspices of the Union several debates were held on current topics like prohibition, international situation etc. In all, the members took lively interest. An extra-ordinary meeting was conducted on the Independence Day. Several study circles were also conducted and many of the doubtful points, Economic and Social, were clarified by our learned warden. It is also worthy of mention that a few special classes on social studies were conducted by the warden for the Science students.

Although we were engaged in so many extra-curricular activities the main object of our stay here, namely, study was never set aside. Out of the 20 members who appeared for B. A., 12 secured complete pass, with 3 Second Classes. Out of the 19 candidates who appeared from this hostel for B. Sc. all but one secured complete pass. Five obtained First Class and 8 2nd Class. 12 members of the hostel appeared for B. Com. Degree Examination and 10 came out successful, one securing a Second Class. It is not possible for me to conclude this report without giving vent to the deep feelings of gatitude and admiration for the paternal affection of our warden and for his sincere and zealous solicitude for our welfare. The Hostel Social was celebrated on the 10th of February. Mr. E. T. Thomas the doyen of Thevara Professors proposed the toast of the hostel.

E. C. MICHAEL
Secretary.

Bosco Hostel I

Warden: Rev. Fr. Leontius
Chairman: P. C. Abraham II U. C.

On the 14th of July our hostel was dedicated to the Most Sacred Heart of Jesus. The inauguration of our hostel union was held on 9th July. We conducted eight ordinary meetings. An extra-ordinary meeting was held on the Independence day in union with Bosco III. Mr. V.O. Markose, Ex-minister, presided over the function. On the occasion of Nehru Jayanthi also an extra-ordinary meeting was held under the presidentship of V. Rev. Fr. Prior.

We are indeed proud to note that the members have generously contributed to the introduction of a Radio set which marks a new chapter in the annals of the hostels on the whole. We have a well equipped reading room and we conduct a highly useful manuscript magazine which stands in good stead to stimulate the literary taste of the members. We have ample facilities both for indoor and out door games.

Our Hostel Day was conducted on 5th February in union with Bosco II. Mr Justice Govinda Pillai was the honourable guest of the day. Much to the admiration of the audience we staged a drama 'B. A. Mayavi' on that occasion.

This academic year was one of success and delight, the credit of which goes much to our warden Rev. Fr. Leontius, a distinguished personality whose name we cannot but remember with respect and gratitude.

P. M. KURIAKOSE.
Secretary

Bosco Hostel II

Warden: Rev. Fr. Theobald

Chairman: K. K. Bhaskaran Nair IV B. Sc.

We are thankful to Rev. Fr. Marcel our interim warden, for his valuable services to our hostel Union. Further activities were carried on under the vigilant care of Rev. Fr. Theobald, our warden. We conducted several ordinary meetings and 3 extra-ordinary ones. These meetings proved invaluable in giving ample opportunities to our members to discuss about the current political, economical and social problems. At the extra-ordinary meeting to celebrate the *Gandhi Jayanthi*, V. Rev. Fr. Prior presided and gave us valuable exhortations. We are happy to state that several members of our hostel are good atheletes and are proud to mention the names of K. C. Jacob. K. K. Bhaskaran Nair and M. O. Varghese. An intra-mural badminton tournament was conducted under the leadership of P. K. Chacko. The winners were awarded with medals by our warden.

Coming to the close of a very happy life we were leading for the last nine months in our hostel, we cannot but express our deep gratitude and sincere thanks to our beloved warden for his valuabe advices, wholehearted co-operation and guidance.

The Hostel Day was celebrated solemnly on 5th February in union with Bosco I, the guest of honour being Jhstice Govinda Pillai.

P. E. KURUVILLA II U. C.
Secretary.

Bosco Hostel III

Warden: Rev. Fr. Columbus

Chairmɜn: K. V. Varghese II U. C.

Our union conducted 8 meetings of which two were extra-ordinary five ordinary and one debate. We celebrated Independence day when Mr. V. O. Markose, Ex-Minister,presided.

A well equipped reading room is attached to our hostel. We run a highly efficient manuscript magazine called 'Bosco'

We have ample facilities for both indoor and outdoor games such as carroms, foot-ball. Badminton, Hockey, Volley Ball, etc., We are proud to record that the athletic captain and champion of the College for this year is Antony J. Pattam, a member of this hostel. In his four items he made three new records. K. U. Ittipe made a new record in pole-vault in the College sports. Under the captainship of M. C. Augustine, the I.U.C. scored the second rank in points in the College sports.

To the paternal care and diligence of Rev. Fr. Columbus, our warden, must be attributed the credit of all the good we have been capable of doing this year.

Our Hostel Day was celebrated on 6th February 1951, when V. Rev. Fr. Clement the former Prior, proposed the toast. In connection with the Hostel Day we conducted sports and games on a grand olympic form.

JOSE ALAPPAT II U. C.
Secretary

Bosco Hostel IV

Warden: Rev. Fr. Gabriel

Chairman: B. Govinda Pillai IV B. Com.

Our pleasant hostel life bigan under the paternal care of Rev. Fr. Gabriel, our esteemed warden. We conducted six ordinary meetings, three debates and three extra-ordinary meetings. These meetings were very useful for cultivating the art of public speaking and the hostelers tried to derive the maximum benefit from them. Further, we are running a highly efficient manuscript magazine "SUHRITH"

This year it was our proud privillege to perfect the idea of the Reading Room by opening a special Library. We owe this achievement to the liberal donations from the hostel authorities as well as from the members who all generously contributed.

A noteworthy development during this year is the conversion of the boarding hall, into hostel rooms.

With regard to athletics, we are not second to any. We have got a special athletic club for indoor games. C. I. Varghese has brought to our College many a victory including the Inter-University Basketball Finals.

Our Hostel Day was clebrated on the 10th February when Justice K. Gangadhara Menon proposed the toast.

M. P. KURIAN
Secretary

Bosco Hostel V
Warden: Rev. Fr. Reynolds
Chairman: E. J. John III B. Sc.

We have held several ordinary meetings and three debates. A joint celebration was conducted unde the auspices of Bosco V and Bosco IV on Independence day.

Facilities are given here both for indoor and outdoor games. The manuscript magazine 'Mukulam' which was started in 1947 is still growing strong under an able editorial board consisting of K. C. Ittyerah, M. K. Abraham, V. C. George, M. K. Gopinath, M. K. Thomas and E. J. John. Attached to the hostel also is a reading room which is now very enthusiastically patronised by all the members.

Our hostel life under the wardenship of Rev. Fr. Reynolds has been one of peace and joy and it is our heartfelt prayer that this hostel under the peaceful twilight of the Sacred Heart College may ever grow from strength to strength. The 'Hostel Day' celebration was conducted solemnly on tenth February 1951. The Guest of Honour was Justice Gengadhara Menon.

K. V. JOSEPH I U. C
Secretary.

Our Tennis Club "Twins"

R. R. Varma

M. O. Varghese

Winners of the "Kerala Varma Cup"

LIST OF PRIZE-WINNERS

"Kerala Varma Gold Medal"

Kesava Ayyer, K. IV B.Com. (1949-50)

"Mathulla Memorial Medal"

Varghese, M. I. IV U. C. (1949-50)

Oratorical-Contest:

ENGLISH

Seniors:

"Chev. C. J. Varkey Prize"

I Terrence Faria, III U. C.
II Kalyanasundaram, IV U. C.
II V. D. Joseph, IV U. C.

Juniors:

"Chev. C. J. Varkey Prize"

I Mahammud Ibrahim, II U.C.
II K. M. Mani, II U. C.

MALAYALAM

Seniors: (Donated by Dr. C. L. Joseph Ernakulam.)

I V. K. Antony, III B. Sc.
II V. N. Parameswaran Pallai, IV U. C.

Juniors: (Donated by Dr. C. L. Joseph Ernakulam.

I K. M. Mani, II U. C.
II P. C. Kuriakose, I U. C.

Essay Writing:

ENGLISH

Seniors: (Donated by Sri. Joseph Chackola)

I P. Govindankutty, IV B. Sc.
II Terrence Faria, III U. C.

Juniors:: (Donated by Sri. Joseph Chackola)

I K. M. Mani, II U. C.
II N. B. Ibrahim, II U. C.

MALAYALAM

Seniors: (Donated by His Grace the Archbishop of Ernakulam)

I V. K. Antony, III B. Sc.
II Antony Xavier, IV U. C.

Juniors: (Donated by a guardian)

I M. N. Prakasam; II U. C.
II Gadadharan, II U. C.
Neelakantan Namboodiri, II U. C

Verse-Making:

(Donated by Sri. Philippose Chacko, Ernakulam)

I D. N. Namboodri, IV U. C.
II P. K. Balakrishna Pillai, III U. C

'Akshara Sloka"

(Donated by a guardian)

I I. R. Madhavan, IV U. C.
II E. I. Narayanan, IV U. C.

Histrionics: (Donated by V. Rev. Fr. Shabor, T. O. C. D. Prior, S. H. Monastery)

I Abraham Hormese, IV U. C,
II K. J. Thomas, I U. C.

"Social Service-Prize"

(Donated by Very Rev. Fr. Prior General)

T. S. Joseph, III B. Com.

ACADEMIC PRIZES 1950-51

B. Com. Class

(Donated by Rev. Fr. Francis Sales T. O. C. D.)

General Proficiency:

C. Parameswaran, IV B. Com.

Attendance:

Rev. Fr. K. M. Joseph, IV B. Com.

B. Sc. Class

(By Dr. C. L. Joseph, Ernakulam.)

General Proficiency:

V. K. Chandrasekhara Menon, IV B. Sc.

Attendance:

Rev. Fr. Augustine Kandathil, IV B. Sc.

B. A. Class

Proficiency in Group I (*b*)

(Donated by Sri. K. P. Joseph)

George John V. IV. U. C.

Proficiency in Group IV (*b*)

(Donated by Sri. P. V. Sebastian, Kottappuram)

Rev. Fr. Joseph, P. C. IV U. C.

Attendance:

Rev. Fr. Joseph, P. C. IV U. C.

Intermediate Class:

General Proficieucy:

(Donated by G. J. P. Chackalackal, Perumanoor)

Somasekharan Nair, A. II U. C.

Proficiency in Part I

Somasekharan Nair, A. II U. C.

Part II

Kuriakose, A. K. II U. C.

Part III

Group I Somasekharan Nair, A. II U. C.

Group II (By Dr. C. L. Joseph, Ernakulam.)

Mohan Das, II U. C.

Group III Mathai, K. P. II U. C.

John C. K. II U. C.

RELIGION

IV Classes:

(Prize donated by Very Rev. Fr. Clemence T. O. C. D., Prior, Alwaye Monastery.)

I Varghese, T. C. IV B. Com.

II Varghese, T. J. IV B. Sc.

III Classes:

I George, M. C. III B. Sc.

II Abraham, T. A. III B. Com.

II U. C.

I Mani, K. C. II U. C.

II Johnson, P. M. II U. C.

I U. C.

I George, C. V. I U. C.

II Joseph, M. J. I U. C.

Commerce Association:

ESSAY WRITING

I N. Gopala Das, III B. Com.

II Terrence Faria, III U. C.

Hindi Association:

Elocution Competition

I Sebastian Mampilly, III B. Com.

Essay Writing:

I G. Krishna Pai, III B. Com.

Sanskrit Association:

Essay Writing:

I Neelakantan Namboodiri II U. C.

Dramatic Club:

Special Cup: T. S. Vincent, III B. Com.

Malayalam Drama:

I prize K. J. Thomas I U. C.

II prize K. C. Mathew II U. C.

English Drama:

R. A. F. D'Clause, II U. C.

Woman Character First:

Yesodaran Nair, I U. C.

They rode the tempest with a dolphin's ease.....

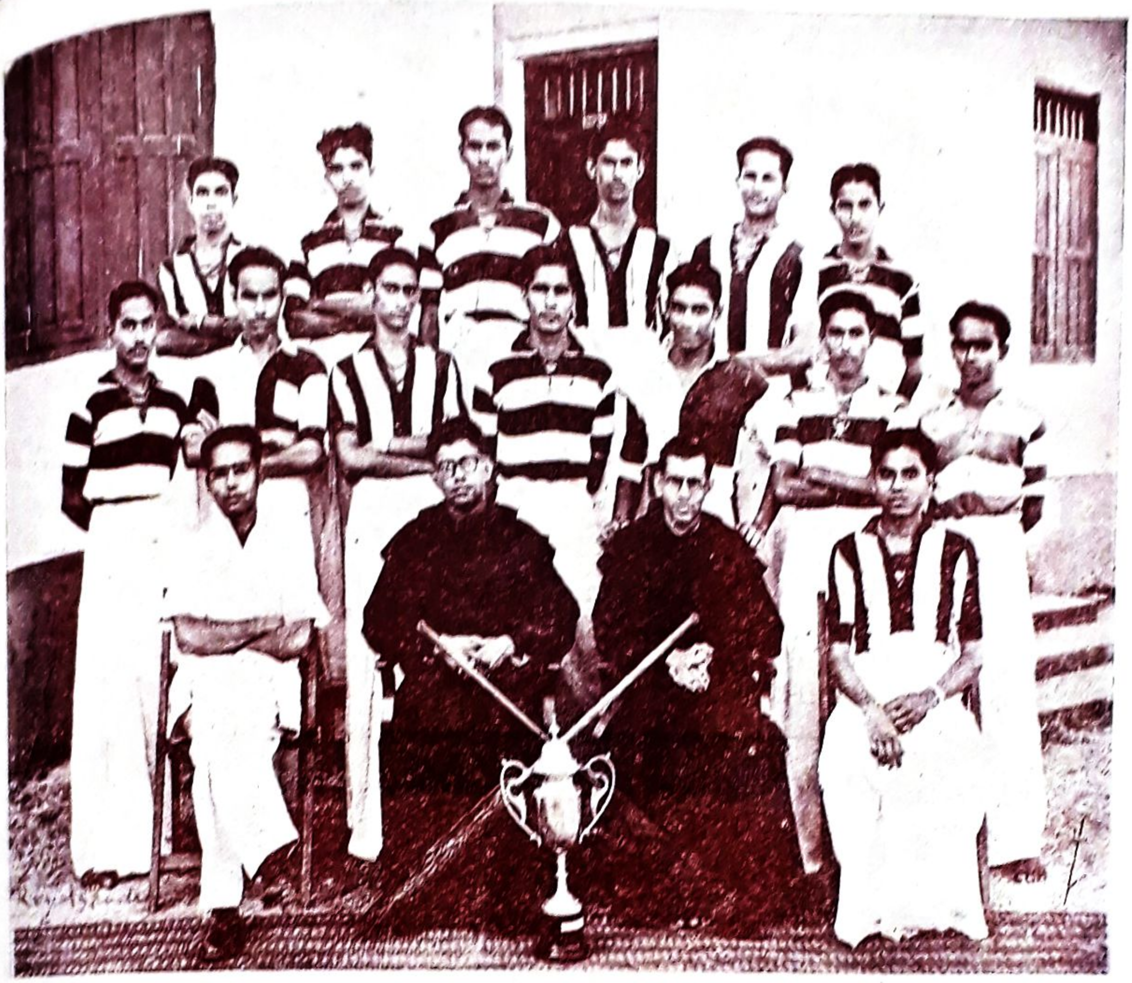

Boat Club—Winners, "Commodore MacGregor Cup"
in the Republic Day Sports, Ernakulam

Ernakulam Jetty at mid-day
—Photo by C. I. Peter, IV B. Sc.

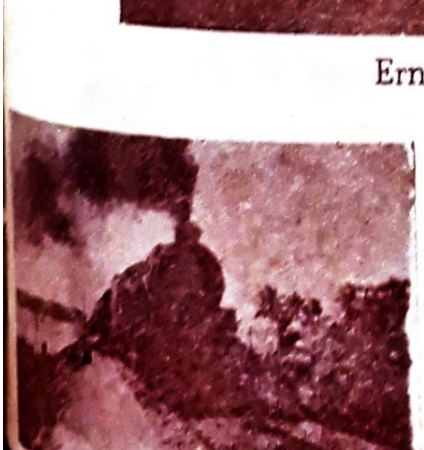

—Steaming along—
over the
Thevara back-waters

*—Photo by
P. P. Philip, II U. C.*

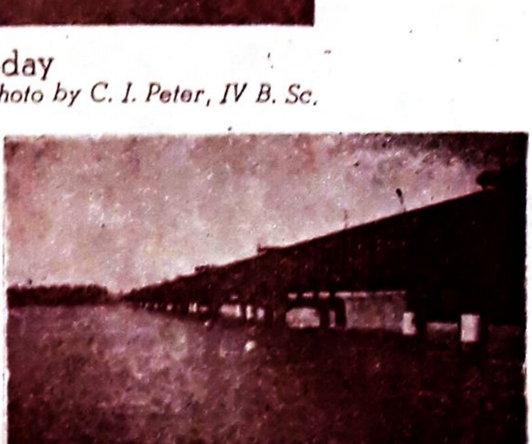

Clear without strife, fleeting to ocean after this life .....

'Stella Maris", "Valia Sanku" and "Jalaprabha" in the Thevara backwaters

—Photo by M. K. Gopinath III B. Com.

" O'er rough and smooth she trips along,
And never looks behind;
And sings a solitary song
That whistles in the wind."

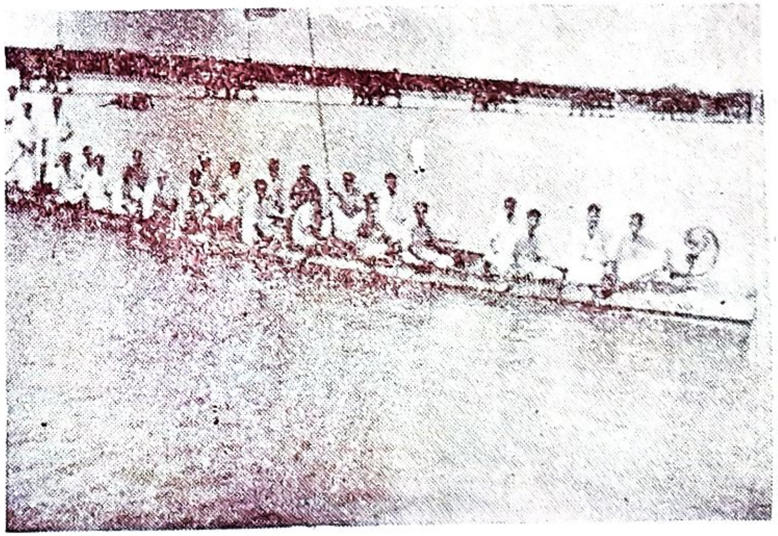

—Photo by M. K. Gopinath III B. Com.

LIST OF SUCCESSFUL CANDIDATES (1950)

Intermediate Exam.

FIRST CLASS

Abraham V. V.
Chandy, M. M.
George, M. C.
Ittyavirah, P. M.
Jacob Thomas, P.
John, M. V.
Joy, W.D
Krishnan, C. A.
Krishnaswamy Iyer P. N.
Paul, P. V.
Ramavarma Raja, T. K.
Scaria, V. O.
Shanmukha Kaimal, P.N.
Sivarajan, C. P.
Sivasankara Pillai, T. N.
Velayudhan Pillai, P.V.
Chandrasekharan — Kartha, T. P.
Mathew, K. C.
Padmanabha Pillai, K. G.
Pappu Thachil, P.
Ponnappan, U. G.
Sukumaran Nair, P.
Venketswara Pai, N.
Joseph, K. V.
Raphael, P. R.
Sherry, P. C.
Gopalakrishnan, A.
Mathew, T. P.
Prakasam. K. M.
Ravindran, K. N.
Alayse, K. M.
George Marian, K.
Devassia, P. T.
George Thomas, V.
Krishna Pai, G.
Kurian, K. M.
Joseph, K. M.

SECOND CLASS

Abraham, A. A.
Antony Durando,
Dominic, V. J.
Gangadharan Pillai. P.
Gopinathan Nayar, B.
Jacob, M. J.
John, E. J.
Joseph, K. M. (Mathew).
Krishna Panikkar T. P.
Krishnankutty Menon, M.
Kunjumman, T. V.
Kuriakose, P. P.
Markose, K. C.
Mathai, E. J.
Mathenkunju, M. K.
Mithran Namburi, C. V.
Ninan, P. A.
Oonnitton, K. K.
Poulose, P. M.
Ravindranathen, N.
Raymond, K. M.
Retnakaran, P. K.
Shanmukhom Pillai, K. G.
Sivasankaran Nayar, N.
Skaria, P. J.
Vasudevan Pillai, K. P.
Anantha Shenoi, A. V.
Giriraya Pai, S.
Gokulan, L. N.
Gopi, M.
Gopalakrishna Wariyar, K. C.
Govindan Kartha, R.
Shanmughasundaram- Pillai, K.
Geevarughese, L. T.
George Varughese, P.
Abraham, M. L.
Antony, K. K.
Antony. O. I.
John, M. T.
Joseph, P. K.
Josephkutty, T. M.
Mithra, C. R.
Paulose, G.
Sathisa Menon, N.
Vasudavan Nayar, P. S.
Balakrishna Menon,- M. R.
Goplakrishnan, P.
Ravindranath, P.
Sankaranarayanan, K.
Thomas, J.
Rajaram, S.
George, A. P.
Jacob, P. P.
Chacko, M. M.
Faria, T. R.
Kuttappan, A.
Michael, E. C.
Thomas, P. V.
Joseph, N. K.
Sivaraman Nayar, K.
Zachariah, K. C.
Gopala Pillai, K. K.
Joseph, P. C.
Mathew, K. A.
Narayanan, U. K.
Pavithran. C. G.
Sivadath, C. R.
Tharian, K. T.
Vijayan, K. S.
Nagappa Panikar, K. G.
Ouseph. T. M.
Sivasankaran, M.
Antony, C. T.
George, K. O.
Joseph, P. K.
Jacob, K.
Kuriakose, V. M.
Mathew, K. U.
Narayana Panikkar, K. R.
Thomas, K. U.

(26)

Thomas, M. K.
PurushothamaKamath, G.
Narayanan, K. S.
Venkitasubramanyan, R.
Viswanathan, S.
Abraham, M. T.

B. A. Degree Exam.

PART I ENGLISH

Joseph, M. I.
Thankappan Nair, P. A.
Varkey K. P.
Antony Panjikaran E. J.
Devassey, M. V.
George, V. M-
Jacob. C. A.
Jacob, M. P.
Mathew, K. P.
Mathew, N. J.
Puravath, P. K.
Thankappan, P. K.
Thomas, M. S.
Varghese, M. I.
Varughese, P. T.
Krishna Pillai, P. G.
Narayanan, A.
Silvester Luiz
Antony P. P.
Devassey. M. J.
Gervasis, M. A.
Joseph Kurialachery, K.J.
Joseph M. J.
Kunju Vareed, M. G.
Thomas, J. Mapilacherry
Thomas, M. T.

PART II

Bhaskaran Pillai K. G.
Puravath, P. K.
Jose E. J
Joseph, M. I.
Sivaramakrishna Ayyar, K. S.
Thankappan Nair, P. A.
Varkey, K. P.
Xavier E. R.
George, V. M.
Gopala Pillai, M. P.
Jacob, C. A.
Jacob, M. P.
Mathew, K. P.
Narayana Kurup, P. K.
Thankappan, P. K.
Thomas, M. S.
Varghese, M. I.
Varghese, P. T.
Joseph, K. P.
Krishna Pillai, P. G.
Narayanan, A.
Devassy, M. J.
Antony Panjikarn E. J.
Gervasis, M. A.
Devassy, M. V.
Andrew, E. K.
Antony, M. J.
Cheriyan, K. P.
Joseph Kurialacherry, K. G.
Joseph, M. J.
Joseph, T. S.
Kunju Vareed, M. J.
Thomas, G. Mapilachery
Thomas, M. T.

PART III

Group I b Mathematics

Thankappan Nair, P. A.
Baby, K. P. *(1st Class)*
John, T. A.
Joseph, E. J.
Joseph, M. J.
Poulose, T. V.
Siva Ramakrishna Ayyar, K. S.
Varkey, K. P.
Xavier, E. R.
Antony Panjikaran, E. J.
Devassy, M. V.

Group IV b Economics & History

Varghese, M.I.
Devassey, M.G.
Varghese, P.T.
Gervasis, M. A. *(2nd Class)*
George, V. M.
Jacob, C. A.
Jacob, M. P.
Joseph, M. G.
Mathew, K. P.
Mathew, N. J.
Puravath, P. K.
Thankappan, P. K.
Thomas, M. S.
Krishna Pillai, P. G.
Narayanam, A.
Silvester Luiz
Andrew. E. K.
Antony, M. J.
Antony, P. P.
Cheriyan, K. P.
Joseph, T. S.
Thomas J. Mapilacherry,
Thomas, Jose.
Thomas, M. T.

B.Com. Degree Exam.

PART I

Abraham, M. M.
Ananta Shenoi, K. R.
Anthony, C. V.
Balakrishna Wariyar, R.
Behanan, T. M.
Francis, M. X.
Gopalakrishnan, P.
Govinda Pillai, P.
Iswaramurti Pillai, C.
John Louiz.
Joseph, K. M.
Joseph, P. V.
Joseph Louiz, P.
Keshava Sarma, K. K.

Kumaran, N.
Kuriyan, T. M.
Mathai, M. Mathew.
Mathew, K. K.
Mohamed Essa Rowther, P. S.
Muralidar Shenoy, H.
Padmanabhan, N. C.
Paramesvaran, C.
Purushothaman, K. K.
Purushothaman, V.
Radhakrishnan, P.
Sadananda Mallyya, S.
Satchita Pai, N.
Sebastian, T. J.
Sivaramakrishnan, C.
Subrahmanyan N.
Thoma, K. O.
Varghese, T. C.
Varughese, K. C.
Velayudhan, K.
Yakoob Ebrahim Patel.

PART II

Abraham, K. V.
Elicha Josephai
Joseph, M. J.
Narayana Ayyar, V.
Peter, P. J.
Radhakrishnan, V. K.
Thomas, P. C.
Gopalakrishna Pillai, K.
Joseph, C. J.
Karunakaran, M.
Pappachan, M. J.
Prabhakara Menon, R.
Tharu, K. I.
Abraham, M. A.
Abraham, T. O.
Antony, B. M.
Benedict, K. P.
Chandy, K. C.
D'cruz, D. C.
Geevarghese, V.
Gireesan, R.
Govindan, P. M.
Jacob, P. L.
Joseph, P. C.
Joseph, V. C.
Joseph Zacharias.
Kesava Ayyar, K.
Mahadevan, C. K.
Mani, P. I.
Narayanaswami, H.
Nityananda Shenoi, K. G.
Paramesvaran Nayar, M. K.
Ramachandran, Nayar, N.
Rappai, M. P.
Sankunni Menon, K. P.
Sankaran Nair, N.
Thomas, M. J.
Vamanan, V. M.
Viswanathan, K. M.

PART III

Kesava Ayyar, K. } *2nd Class*
D'cruz, D.C. } *2nd Class*
Geevarghese, V.
Thomas M. G.
Charely. K. C.
Joseph, C. J.
Mahadevan, C. K.
Narayana swami, H.
Joseph, P. C.
Vamanan, U. M.
Nityananda Shenoi, K. G.
Zachariah P. G.
Sankunni Menon, K. P.
Gopalakrishna Pillai, K.
Karunakaran, M.
Antony, B. M.
Abraham, M. A.
Devassia P. D.
Ramachandran Nair N.
Abraham K. A.
Devassia, P. D.
Ramachandran Nair, N.
Abraham, K. V.
Elia Josephai
Joseph, M. G.
Narayana Ayyar, V.
Peter P. J.
Radhakrishnan, V. K.

B. Sc. Degree Exam.

PART I

Abdul Hemeed, M. K.
Abraham, K. L.
Abraham, P. V.
Achuthan, N. N.
Antony, K. M.
Augustine, K. J.
Balakrishnan. A.
Bhaskaran Nayar, K. K.
Chandrasekhara Menon, V. K.
Denny, E. A.
Eappen, P. I.
George, K. P.
Gopalakrishnan, V. S.
Gopinathan Nayar, O. M.
Govindan, T. K.
Govindan Kutti, P.
Job, T. F.
John Varghese, C.
Jose, M. A.
Joseph, A. V.
Joseph, M. T.
Joseph, V. E.
Kesava Das, C.
Koshy, C. K.
Kurian Jacob.
Mathai, K. I.
Ouseph, M.
Parameswaran Nayar, M.S
Paul, A.
Ramachandra Kurup, V.
Sadanandan, K.
Somasundaram Nayar, K. P.
Sridharan Pillai, N. K.
Thomas Josep, K.
Thirivikraman Thirumalpad, T. G.
Varghese, T. J.
Yoyaki, N. P.

PART II

1st Class

Thomas, M. P.
Gopinathan Nair C. N.
Yohannan V. K.
George, C. J.
Krishnan Nambudiri, C.
Abdulkadar E. K.
Venkiteswaran, T. S.
Viran, K. P.
Govindankutty, P. M.
Bhaskaran, P.
Ramakrishna Panikkar, M. K.
Padmanabha Pai, A.
Varkey, E. T.
Joseph, Varghese
Antony, P. M.
Simon, T. C.
Gopalan Nair, S.

2nd Class

Ravindran, C. R.
Scaria, K. J.
Devassia, G. M.
Joseph, T. K.
Sivarama Panikkar, K. N.
Antony, A. S.
Antony, C. T.
John Sebastian,
Philip, Abraham
Clemense, M. C.
Paulose, T. C.
Joseph, V. M.
Daniel, E. C.
Thomas, P. E.
Antony, K. T.
Pithambaran, K.

3rd Class

Antony, A. L.
Augustine, V. G.
Davies, C. T.
Hariharan, A.
Ittan, I.
Jacob, K. S.
Krishnan, H.
Varkey, V. V.

The editor acknowledges the receipt of the following exchanges:-

Ajmer– Govt. College Magazine. ***Alleppey***– Sanathana Dharma College Magazine. ***Alwaye***– "Caritas" (St. Joseph's Apostolic Seminary), Union Christian College Magazine. ***Bangalore***–"Blue & White" (St. Joseph's College). ***Bombay***–Sophia College Magazine. ***Changanacherry***– "The Excelsior" (St. Berchman's College). ***Chicago***–De Paulian (Univirsity, Chicago). Scholastician. ***Ernakulam***– St. Albert's College Annual. The Albertian, (St. Albert's H. School). Maharaja's College Magazine. St. Teresa's Congregation Colleges & Schools Annual. ***Glasgow***– Dowanhill College Magazine. ***Kariakudi***– Dr. Alagappa Chettiar College Magazine. ***Madras***– Govt. Arts College Magazine. "The Presidencian" (Presidency College.) Stella Maris College Annual. Veterinary College Annual. "Viveka". (Vivekananda College). Loyola College Magazine. ***Mangalore***– St. Aloysius College Annual. "Unitas", (St. Joseph's Seminary, Annual). "Carmela" (Apostolic Carmel). Govt. College Miscellany. ***Mysore***– St. Philomena's College Annual. ***Palamcottah***– St. Xavier's College Magazine. ***Palghat***– Govt. Victoria College Magazine. ***Perinjanam***– Peringanam High School Magazine. ***Pudukottai***– Pudukottai Colleg. Magazine. ***Salem***–Salem College Magazine. ***Tinnevelly***– Madura. D. T. Hindu College Annual. ***Trichinopoly***– St. Joseph's College Magazine. ***Trichur***– Sree Kerala Varma College Miscellany. "The Marian Voice", (St. Mary's College). ***Trivandrum***– The Training College Annual. University College Magazine. ***Virudhunagar***– Senthikumara Nadar College Magazine.

TRAVEL

AIR OR SEA

WITH

TRAVELLER'S

CHEQUES

THE

BANK OF COCHIN LTD.,

ERNAKULAM.

Willingdon Island,
Mattancherry,
Trichur, Chalakudy.

For Life-Like Photographs:-

EMPY'S STUDIO

Broadway,

Ernakulam.

Strive
to see a
Streak of
Sunlight in
your cloudy
days,

by Banking with your own Bank

THE CATHOLIC BANK OF INDIA LTD.,

(ESTD. IN 1938)

H. O. Changanacherry, S. India.

BRANCHES:- **Alleppey, Athirampuzha, Calicut, Changanacherry, Kanjirapally, Kottayam, Manimala and Trivandrum.**

Fixed deposits and Savings Bank accounts are accepted on attractive rates of interest from 3% to 5%. For further particulars apply to our Head office or branches.

PHONE NO. 205, TEL: 'LUCKY'

K. T. CHANDY & BROS

General Merchants & Commission Agents.

Basin Road–ERNAKULAM.

H. O. – VADUTHALA. *Branch* – PACHALAM.

Dealers in all commodities, *Viz* Cocoanut Oil, Oil Cakes, Pulses, Tapiaca-all varieties and General Merchants.

Stationery Articles, Beedi Leaves, Tin Provisions. etc. etc.

For Efficient Tuition in Commercial Subjects:

PIONEER INSTITUTE OF COMMERCE,

Perumanoor, Ernakulam.

(Approved by Government)

HINDI CLASS ALSO ATTACHED.

THE HOUSE FOR QUALITY!

I. ROZARIO & SON,

(ESTD. 1852)

Confectioners, Bakers & Caterers

ERNAKULAM.

"C" BLUES SPORTS HOUSE

Broadway, Ernakulam.

T. R. VARGHESE & SONS

Direct Importers of Cycles and Accessories

(ESTD. 1919)

Authorised Dealers:-- H. M. V. COLUMBIA & HINDUSTAN

GRAMAPHONE PRODUCTS

HEAD OFFICE, **ALLEPPEY.** :: 8/19 BROADWAY, **ERNAKULAM.**

CLARAPHONES

(SOUND & WIRELESS ENGINEERS)

WARRIAM ROAD, ERNAKULAM.

For all your requirements

IN

Sound & Light.

NEW PRECISION MICROSCOPES

For Laboratory & Classwork

Dissection — Student — Biological — Clinical -- Research etc. etc.

AS. 8,000 - THE "STUDENT" MICROSCOPE

Study in construction and specially devised after careful experiments incorporating the latest standards of manufacture with all standard optical fittings is ideally suitable for Students and Research Workers.

Specially intended for classwork – stand provided with double nose-piece – rotating disc diaphragm – objectives, 2/3" and 1/6", Eyepieces 5X and 10X – magnification upto 450 – Complete in attractive cabinet.

For advanced makes and special types of microscopes, general apparatus and accessories please write to us.

THE ANDHRA SCIENTIFIC COMPANY LTD.

4, Blacker's Road, Mount Road, *MADRAS*.

Head Office & Works: MASULIPATAM.

Branches & Agents at BOMBAY — CUTTACK — HYDERABAD — VIZAGAPATAM. — NEWDELHI — COLOMBO.

SISTA'S AS-7A

SPORTS! PRIZES!

GAMES! PRESENTS!

REMEMBER

POPLI BROTHERS

SPORTS SPECIALISTS

76 77, WEST TOWER STREET

POST BOX No. 101.

MADURAI

Established 1913

Telegrams: GECEPE

All Sports & Games Requisites, Citizenship Equipment

TROPHIES-SHIELDS-PRIZE CUPS SILVER MEDALS
PLASTIC & MECHNICAL TOYS–PRESENTATION ARTICLES.

Worthy of confidence for fair price & quality always in stock

Deal direct & save middleman's profit.

CONSUMERS!

You get the

BENEFIT OF WHOLESALE RATES

when you buy from

BAVA'S SILK HOUSE

BROADWAY, ERNAKULAM.

Large Stocks of

Wedding & Ordinary Sarees

from all

Fashion Creating Centres of India

always on display.

K. M. PRESSIE

JEWELLER

Broadway, :: *Ernakulam.*

Cheapest House

FOR

Choicest Ornaments.

Reliability

IS

Our Watchword.

The Eastern Mercantile Bank Ltd.

(Incorporated in Travancore - Cochin with limited liability)

H. O.— CHANGANACHERRY.

BRANCHES:- Alwaye, Changanacherry, Kothamangalam, Kottayam, Muvattupuzha, Nedumkunnam, Ponkunnam, Tiruvalla, Trichur, Upputhara.

Directors:— O. C. Varghese, Esq., M. A. L. T. (*Chairman.*) P. Narayanan Nambudiri, Esq., B. A. B. Com., M. P. Kuruvilla, Esq., K. K. Mathew, Esq., E. K. Narayana Pillai, Esq., (*Managing Director.*) P. M. Devasia, Esq., (*Secretary.*) V. M. Kurian, Esq., (*General Manager.*)

Banking business of all descriptions transacted.

For further particulars, please contact with the Head Office or any of the branches.

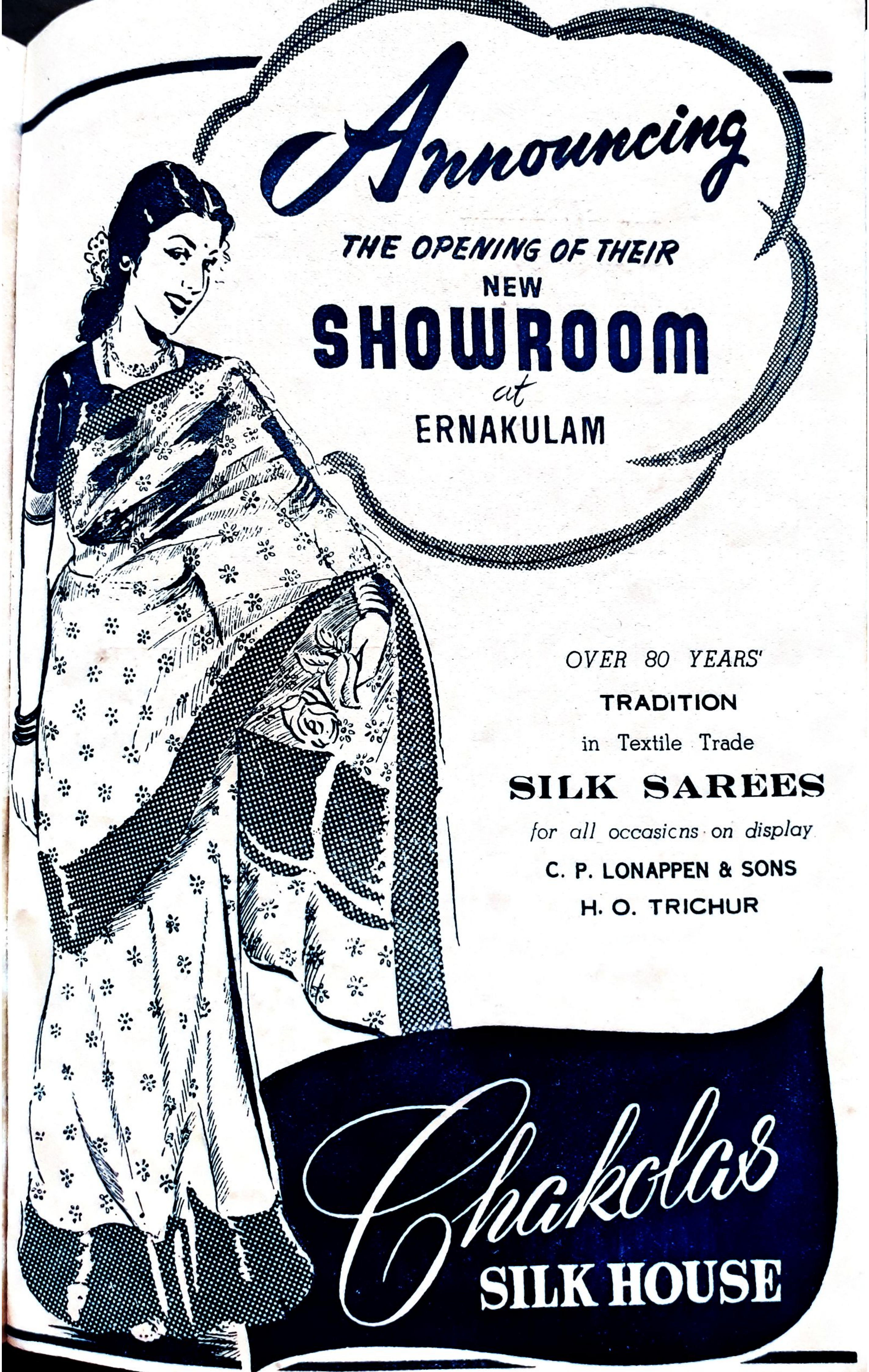
Announcing
THE OPENING OF THEIR
NEW
SHOWROOM
at
ERNAKULAM
OVER 80 YEARS'
TRADITION
in Textile Trade
SILK SAREES
for all occasicns on display
C. P. LONAPPEN & SONS
H. O. TRICHUR
Chakolas
SILK HOUSE

* * * * * * * * *

Earn **BETTER** returns
on your savings,
more **SAFELY** . . .

Invest in our 5-year Cash Certificates

* * * * * * * * *

	Rs.	As.	Ps.
Face value of Cash Certificate	100	0	0
Issue price ...	84	2	0
Interest for 5 years ...	15	14	0
Interest rate ...	$3\frac{3}{4}\%$		

Are your savings yielding adequate returns in these days of low interest rates? Are the investments reliable and safe? Check up *today* — compare them with the Palai Bank $3\frac{3}{4}\%$ 5-year Cash Certificates, which offer these outstanding features :—

Convenient Denominations

Certificate of Rs. 100/- issue price Rs. 84/2/

Certificate of Rs. 500/- issue price Rs. 420/10/-

Certificate of Rs. 1000/- issue price Rs. 841/4/-

Certificate of Rs. 5000/- issue price Rs. 4206/4/-

Easy Availability

Can be purchased like shares or bonds, from all offices of the Bank.

Cashable at any time

before maturity, by giving only two weeks' notice; interest allowed will however be correspondingly lower.

Ask for this FREE Folder

The folder "CASH CERTIFICATES OFFER IDEAL LONG-TERM INVESTMENT", giving complete details, will be supplied to you FREE on request.

Total Resources exceed Rs. $4\frac{1}{2}$ Crores.

ESTD. 1927

PALAI CENTRAL BANK LTD.

(Incorporated in Travancore-Cochin, with Limited Liability)